6

வெங்கடாசலபதி கையேடு

பாகம் — 4

27.6.62

262

அட்டவணை.

வர்கு பிரமியம், வறட் பிரமியம், சலப் பிரமியம்

பவித்திரம்-பக்கசூலை

உட்குத்து-பிற வீச்சு சன்னி

பித்த சூலை

இரத்த சூலை

இரத்த ரோகம்

கெற்ப சூலை

வெப்புப் பாவை

மருந்தீடு

சுரச் சூலை

பக்க சூலை

காமாலை

குன்மச் சூலை

ஊது காமாலை

வறட் காமாலை

குளி தோஷம்

பறவை தோஷம்

வறன் புள்ளின் தோஷம்

செவிநோய்

கீரிநோய்

வலி மாந்தம்

போர் மாந்தம்

சிலேத்ம தோஷம்

வறன் புள்ளின் குணங்கள்

பறவை தோஷம்

நிதம்பச் சூலை

கெற்ப ரோகம்

கரப்பான் வாதம்

வாத கரப்பான்

கண்ட கரப்பான்

கபால கரப்பான்

வாயுக் கிரணி

பீலிகை

உள்மூலம்

அதிசார சுரம்

குண்டல வாயு

இரத்த மூலம்

மந்தாக்கினி வாயு

அக்கினி மாந்தம்

வாத பயித்தியம்

இரத்த ரோகம்

விஷ சுரம்

சுர நிதானம்

வாத சுரம்

பித்த சுரம்

சிலேத்தும சுரம்

பக்கம்.

பக்கம்.

அபரிக் கஷாயம்

பயித்திய சேற்றமத்துக்கு கஷாயம்

சன்னி வாத சுரத்துக்குக் வில்லை, கஷாயம்

ரசமேறிய சுரத்துக்கு கூவிளைக் கஷாயம்

சிலேற்றுமக் சுரக் கிஷாயம்

பல்லடி வாதத்துக்கு

பல சுரத்துக்கும் கிஷாயம்.

இருமலுக்கு

மூலத்துக்கு

சிலேத்தும ரோகத்துக்கு

சத்தி பித்தத்துக்கு

சிரங்குக்கு

கக்குவானுக்கு

குன்ம வாயுவுக்கு

ஏலாதி நெய்

கால் வெடிப்புக்கு

நாவலை கற்பம்

பண்டிதர் சாரம்

தேகத்துக்கு மருந்து நாடி (தேரை கவி)

நாடி நிதானம்.

௨௭.௬.௬௨.

அங்கவிபாகம் என்கிற சரீரத்தின் கூறு

ஏயஉரும் நரம்புகளுக்குமிலட்சணங்கள்

பஞ்சபூதத்தினாலெ டுக்கப்பட்டத் தொன்னூற்றாறங்குல சரீரத்தில்
ஆசயங் களென்னபட்டது யேழுண்டு யது யெதுவெனில்
ரத்தசய மென்றும், பக்குவாசய மென்றும் கபாசய மென்றும்,
ஆமாசாய மென்றும், பித்தா சய மென்றும் வாத சய மென்றும்,
மூத்திரா சீய மென்றும் -யிது ஏழுவிதங்கள்.

பித்தா சயம்-பக்குவாசயம் இந்தஇரண்டுக்கும் நடுவே ஸ்திரீ சௌனங்களுக்கு கெற்பாசய மொன்று யதிகம். இருதய மென்றும் கருலோமென்றும் எக்குறத்து வென்றும் பீலிக மென்றும் உண்டுக மென்றும் விறக்க மென்றும், உண்டுக மென்றும் விறக்க மென்றும் நாபி யென்றும் விறுக்க மென்றும் டிம்ப மென்றும் ஆந்திர வஸித மென்றும் இந்தப் பத்தும் கோசங்களென்று சொல்லப்படும். சிரசும், நாவின் கீழ் முடியும். கண்டமும் ரத்தமும் இருதயமும் நாபிஸ்தானமும் வஸிதஸ்தானமும் சுக்கில ஸ்தானமும் ஸ்ரோணியும் குதஸ்தானமும் இந்தப் பத்தும் பிராணனுக்கு ஆதாரமான ஸ்தளம். கவ வாட்சிகள் போலே இருக்கிய சவ்வுகள். சலமே யாதாரமாயித் தரிசு இருக்கப்பட்ட சவ்வுகள் . கூர்ச்சலுகள் சா. சீவளவுகள் எ. யிது காமியத்திலேயும் நவிலேயும் சிரசிலேயும் சேர்ந்து இருக்கிய பெரு நரம்பு ச. இந்த நரம்பில் சத்திரம் பண்ணப் போகாது. பெரு எலும்பு யச. இரண்டு கை இரண்டு கால் இந்த சரீரத்தில் நாலுக்கும் எலும்பு யஉ. கழுத்திலெலும்பு க. தலையிலெலும்பு க. இந்த சரீரத்தில் சந்திர வளையம் போலிருக்கிற நரம்பு யஅ. அஸிக-ஙளசாய எலும்புச் சந்துகள் உள. பின்னே யொரு மதக்காறன் உளய எழுதினன் சிறுபுகள்-காள இதுக்கு வயினம். இரண்டு கையிரெண்டு கால் யிந்நாலுக்கும் ஙள அந்த ராதியில் எய. ஊந்த்துவாங்கத்தில் யய. ஸ்திரீ ஜனங்களுக்கு அந்த ராதியிலதகம் நரம்பு உய. நாபி கந்தத்திலும் பத்தி ச. இந்த இருபது நாலுக்கும் வயினம்.

ஊந்த்துவ முகமாயி ஏறின நரம்பு ய. அதோமுகமாயி இறங்கின நரம்பு ய. இரு பக்கங்களில் வியாபிச்சு இருக்கிற நரம்புச. ஆக ஊந்த்துவ முகமாயி ஏறின நரம்பு ய.ம. இருதய இயந்திரம் வியாபிச்சு அதோ முகமான நரம்பு ய.ம. இரு பக்கங்களில் வியாபச்சு இருக்கற நரம்புகளொருகூட ஸ்தூல மூலமுமாய்சு சூட்சுமாக்கறங்களுமாய் சிலேயிலிருக்கிற இருக்குகள் போலே சட்டிற சங்கரும் சாத்மீகமாயி-ஆகாரச் சங்கலேக் கையிக் கொண்டு சரீரத்துக்கு ஆசப் பிரு சங்குண்டாகப் பண்ணக் கொண்டு எழுநூறு நரம்பாய் சரீரத்தில் வியாபிச்சு இருக்கும். இதுக்கு வயினம். கால் கை நாலுக்கு நரம்பு . அந்த ராதிகளிலிருக்கிற நரம்பு எஙயசா. கழுத்திலிருந்து சிரசு பரிய ந்திரம் நரம்பு எசயச. ஆக நரம்பு எள. இந்த நரம்புகளில் ரத்தம் வாங்கப் போகாத நரம்பு அங்காங்களில்க் கூட்டாயது எழுநூறு நரம்புக்கு ஸ்தா நவயினம், காலொன்றுக்கு நூறு நரம்பு விழுக்காடு கால் காயிருலக்கும் நரம்பு சஎ. இதிலே சரலதராம என்று பேருண்டான நரம்பு காலொன்றுக்கு நாலு விழுக்காடு கால் கையினுலக்கும் நரம்பு யசா. இதில் சத்திர கூாராக்கிளி கற்மங்கள் பண்ணப் போகாது. பிருதுகளிலிருக்கிற நரம்பு

லே சத்திர காதங்கள் பண்ணப் போகத நரம்பு அ பக்கங்கலிருக்கிற நரம்பு க்கு சஸிதரகாதம் பண்ணப் போகாத நம்பு உ. முதுகிலிருக்கும் நரம்பு உயச-க்கு முது கெலும்புக்கிரு பக்கங்களிலிருக்கிற நரம்புகளில் சத்திரகாதம் பண்ணப் போகாது. வயிற்றில் நரம்பு . சிறு ங்காறுக்கு இரு பக்கங்களலே பசத்துக்கு மேலே வியாபிச்சு இருக்கிற நரம்புகள் ச. இது சஸிதரம் பண்ணப் போகாது. மாரில் நரம்பு . சஸிதரம் பண்ணப் போகாத நரம்பு எச. கழுத்தில் நரம்பு

சஸ்திரம் பண்ணப் போகாத நரம்பு யசா. கன்னத்தில் நரம்பு யசாகி. சஸ்திரம் பண்ணப் போகாத நரம்பு உ நாக்கிலிருக்கும் நரம்பு . சத்திரம் பண்ணப் போகாத நரம்பு ச. மூக்கிலிருக்கும்நரம்பு உயசகீ. சத்திரம் பண்ணப் போகாத நரம்பு ங. கண்ணிலிருக்கும் நரம்பு ங. கண்ணிலிருக்கிற நரம்பு . சத்திரம் பண்ணப் போகாத நரம்பு சா. மூக்குங் கண்ணுங் கலந்து பின்னியிருக்கிற நரம்பு . சத்திரம் பண்ணப் போகாத நரம்பு எ. காதிலிருக்கிற நரம்பு . சத்திர காதம் பண்ணப் போகாத நரம்பு ச. சிரசில்நரம்பு அ. ஆகநரம்ப எள-க்கும் சத்திரம் பண்ணப் போகாத நரம்பு காயஅ. இது கலந்து கட்டியாய் முடிச்சுகள் விழுந்து ஏற்றக் குறைச்சலாய் வளைவுகளாய் சந்துகளில் பரவி மர்மங்களில் சேர்ந்துகொண்டு இருக்கிற நரம்பு எள. அந்த நரம்பிலே எளரு. நரம்பு வாய் வுலைக் கட்டுப் பட்டு சேர்ந்திருக்கிற ரத்தம் கறுப்புமிஞ்சின சிகப்பு வர்ணமாய் சூட்சமங்களாய் நிமிஷத்தில் உப்புறதும் வத்திறதுமாக உண்டாயிருக்கும். யயித்தியத்திலே கட்டுப் பட்டிருக்கிற நரம்பு எசரு ள்எயரு. அது இருக்கிற லட்சணம் பிடிச்ச விடத்திலே தான் தனு உஷ்ணமாக யிருக்கிறதும் ரத்தம் வேகமாயி ஓடிறதும் கறுப்பு மிஞ்சின மஞ்சள் வர்ணமுண்டான தாயி பித்தத்திலே கட்டுப்பட்ட ரத்தத்தைச் சேர்ந்து இருக்கும். சிலேற்றுமத்திலேக் கட்டுப் பட்டிருக்கிற நரம்பு எளயரு. அது இருக்கிற லட்சணம் பிடிச்ச விடத்திலேக் குளுந்து இருக்கிறதும் நனைப்பாய் மெருங்காய அசையாமல் கொஞ்ச மஞ்சள் வர்ணமாய் சிலேற்றுமத்திலேக் கட்டுப் பட்டியிருக்கிற ரத்தத்தைச் சேர்ந்து இருக்கும் சுத்த ரத்தத்தைக் கட்டுப் பட்டிருக்கிற நரம்பு எளரு. அது இருக்கிற லட்சணம் உள்ளாக இருக்கிறதும் ஒரு சரியாகப் பின்னிக் கொண்ட தாயி பிடிச்ச விடத்தில் மெருங்காகி செம்பருத்தம் பூ வர்ணமாயி சுத்த ரத்தத்தைச்சேர்ந்துஇருக்கும். அப்படி ஆகையினாலே நரங்களில் ரத்தம் வாங்கிற போது எந்த வர்ண மிருந்ததோ அந்த ரத்த வர்ணத்தைப் பார்த்து முந்திச் சொன்ன நாலு வித நரம்புங் குறித்தறிஞ்சு ரத்த மோட்சம் பண்ணுகிறது. ஸ்ரீ புருஷருக்கு துவார பேதங்களுண்டு. அது எப்படி எனில் புருஷருக்கு நவத்துவாரங்கள். ஸ்ரீ சனங்களுக்கு மேற்கண்ட துவாரங்களுண்டு. இதுக்கு வயனம். மூக்குத் துவாரங்கள் உ. கண் துவாரம் உ. காது துவாரம் உ. வாயித்துவாரம் க. மூலத்துவாரம் க. மூத்திரத்துவாரம் க. ஆகத் துவாரம் . ஸ்ரீ சனங்களுக்கு. ங. துவாரமதிகம் அது எதுவென்றால் முலை முனைத்துவாரம் உ., ரத்தம் வருகிற வழித்துவாரம் க., ஆகத் துவாரம் யஉ. வயிற்றுக்குள்ளே இருக்கிற நரம்பு யங. அது எப்படி இருக்குமென்றால் உருட்சியாய்ப் பெருத்து இருக்கும். ஒரு வேளை மெல்லியதாயிருக்கும். எல்லாம் ஒரு வர்ணமாயிருக்கும். பஞ்சப் பிராணங்களும் சப்தத் தாதுக்களும் மும்மலங்களும் சலமும் அன்னமுஞ் சேர்ந்து சீவத்துக்கு ஆதாரமாயிருக்கும் ஆகாரங்கள் சயனங்கள். ஸ்ரீ சஞ்சாரங்கள் ஊாய் நடந்த சரீரம். சபக்கரங்களாகயிருக்கும் இதுகளில்ப் பிற மாணிக்கங்கள் தப்பி விபரீதங்களாயிருந்தால் சரீரத்தை லயமாக்கும்.

உதம் நரம்புமிருக்கும் வயனம். முந்திச் சென்ன இரு நரம்பு எள. போகக் குறை நரம்புகள் தாமரைக் கொடியிலே இருக்கிற சூத்திரம் போலே அத்தினியும் துவாரங்களா இருக்கும். அதிலே அன்னரசம் வியாபிச்ச போதல்லவோ சரீரங் குதிர் பட்டு இருக்கிறது அது எப்படி எனில் சாப்பிட்ட அறு சுவைகளும் சீரணமான அன்ன சாரங்கள் ரசதாதவு முதல்க் கொண்டு சப்தத் தாதுக்களிலும் வியாபிக்கும். இதினாலே சுக்கில விருத்தியாய் கெற்ப உற்பத்திக்குக் காரணமாக இருக்கும். அக்கினி நாலு பேதங்கள். சமாக்கினி விஷமாக்கினி தீட்சணுக்கினி. மந்தாக்கினி இது நாலு விதங்கள். திரேக பலன் மூன்று விதம் சககபலன், காலஜ் யுக்திக்திபலன், மச்சமுளை, கொழுப்பு, மூத்திரம் பித்தம், சிலேட்பம், மலம், ரத்தம், மாமசரசம், சூலும், இந்தப் பத்தும் ஒன்று கன்னலொன்று ஒரு கையத்தினி யதிமாயக இருக்கும். ஒச்சு எலும்புடப்பு மெருங்கு மாங்கிஷம் சுக்கிலம், இந்த மூன்றும் அறத்தாஞ்சி பிரமாணம் மென்றால் ஒரு சுருங்காப் பிரமாணிக்கமா இருக்கும்.

நீகள் முலைப் பாலுக்கும் சீட்ட ரத்தத்துக்கும் மேற்கண்ட டஞ்சலி பிரமாணமாக இருக்கும். ஊடஞ்சலி என்றால் ஆறு கையத்தினி. இப்போ சொன்ன படிக்கு பஞ்ச பூதாத்த மமான சரீரத்துக்கும் இவைகளெல்லாம் சமமாயி விருத்திச் சயங்களுக்குள்ளாய் ரோகா ரோக்கியங்களை உண்டாகப் பண்ணிக் கொண்டு இருக்கும் இத்தை புத்தி மான்களாயி ஆயுள் வேதவாகட சாத்திரங்கள் தெரிஞ்சவர்கள் யுற்று யுற்றங்களறிஞ்சு நடந்து கொள்ளுகிறது. இரண்டு நரம்பு கூடிப் பின்னிக் கொண்டு இருந்த விடம் சந்தி யென்று பேர். ங நரம்பு கூடிப் பின்னிக் கொண்டியிருக்கிற விடம் மர்ம மென்று பேர். அங்க விபாக முற்றும்.

மர்ம விபாகம்.

அங்க விபாக என்கிற சரீரத்தினிட கூறில் ஆராய்ந்த பிறிச்ச எழுபத்தாயிரம் நரம்புக்கும் வயினந் தேறிய என தின் இந்த சரீரத்தில் மர்மங்கள் ளஎ. உண்டு அத தெரியச் சொல்லுகிறேன். மர்ம மென்னச்சே மூன்று நரம்பு கூடின விடம் இந்த நூற்றேழுக்கும் வயனம் மர்மங்களாறு விதமாக இருக்கும் மாங்கிஷத்தில் பிறந்த மர்மங்கள்-அஸித் மர்மங்கள், , சிறுயு மர்மங்கள் , தமனி மர்மங்கள் , சிராம மர்மங்கள் ஙயள, சந்தி மர்மங்கள் உய ஆக மர்மங்கள் ளஎ. இதுக்கு வயனம் உள்ளங் கால் நடுவே தலயிறது என்கிற மர்மம். மாங்கிஷ ராக்கினிக் கற்மங்கள் பண்ணினால் நேவெட்டுத்தச் சாவார்கள். க்ஷிப்பிற மென்கிற மாங்கிஷ மர்மம் பெருவிரல் நடுவே அரை யங்குலப் பிரமாணம் சத்திரக்ஷா ராக்கினிக் கர்மங்கள் பண்ணினால் சத்தியாய் மரணம். கூர்ச்சம் என்கிற சிறுயு மர்மம். இந்தமர்மத்துக்கு இரண்டுஅங்குல ஒசரத்தில் அங்குலப் பிரமாணம் சத்திரக்ஷா ராக்கினிக் கற்மங்களினாலே கால் நடுக்கி நோவு பிறக்கும். கூர்ச்ச என்கிற சிறுயு மர்மம் குலப்ப சந்திக்குக் கீழே அங்குலப் பிரமாணம் சத்திரக்ஷா ராக்கினிக் கற்மங்களினாலே காலுக்கு வீக்கமும் நோவும் பிறக்கும். குலப்ப சந்தி என்கிற மர்மம் பாதத்தினிடக்கீலில் ங. அங்குலப் பிரமாணம் சத்திரக்ஷா ராக்கினிக் கற்மங்களினாலே சிற தொடை மரத்து திமிருபோலே இருக்கும், இந்திர வஸ்த என்கிற மாங்கிஷ மர்மம் பிக்க என்கிற முழங்காலுக்குத் தாழுக் கெண்டைச் சதை நடுவே அரையங்குலப் பிரமாணம் சத்திரக்ஷா ராக்கினிக் கறமங்களினாலே ரத்தம் வற்றிச் சாவான், சானு என்கிற சந்தி மர்மம் அது முழங்காலுக்கு நடுவே உள்ளங்கைப் பிரமாணம் த்திர க்ஷா ராக்கினி கற்மங்களினாலே மரணம். தப்பினால் முடவனுவான். ஆணி, என்கிற சிறுயு மர்மம் ~~முழங்காலுக்~~ முழங்காலுக்கு ங அங்குல உயரத்தில் அரை அங்குலப் பிரமாணம் சத்திரக்ஷா ராக்கினிக் கற்மங்களினாலே சிற தொடை மரத்து வீக்கமும், திமிரும் பிறக்கும். வறு என்கிற சிராமர்மம் தொடை நடுவே அர்த்தாங்குலப் பிரமாணம் சத்திரக்ஷா ராக்கினிக் கற்மங்களினாலே ரத்தம் வற்றி தண்டி வீங்கும். லோகிதாடசம் என்கிற சிராமர்மம் ஊரு மூலத்தில் அர்த்தாங்குலப் பிரமாணம் சத்திரக்ஷா ராக்கினிக் கற்மங்களினாலே ரத்தம் சுண்டி வற்றிப் போம். இல்லையா ஒரு மாரிசம் நித்திரா ஊயம். விடபம் என்கிற சிராமர்மம் கேச்சலுக்கும் விருஷணங்களுக்கும் நடுவே அங்குலப் பிரமாணம் சத்திரக்ஷா ராக்கினிக் கற்மங்களினாலே நபுமம சகனுவான். இல்லையா சுக்கிலம் வற்றிப் போம். இவடங்காலுக்கு மர்மங்கள் . இனிக் கியை மர்மங்கள் சொல்லுகிறேன், தலையிறுக்கு என்கிறமாம்ச மர்மங்கள் உள்ளங் கையிற் நடுவே அர்த்தாங்குல பிரமாணம் சத்திர க்ஷா ராக்கினிக் கற்மங்களினாலே உள்ளங் கை நேர்வெடுத்துச் சாவார்கள், க்ஷிப்பிறம் என்கிற சிறுயு மர்மம் பெருவிரல் நடுவே உப்புலவாய ஸ்தளம் சத்திரக்ஷா ராக்கினிக் கற்மங்களினாலே சத்தியாய் மரணம். கூர்ச்ச மென்கிற சிறுயு மர்மம் மணிக்கட்டுக்கலுக்குக் கீழே அங்குலப் பிரமாணம் சத்திர க்ஷா ராக்கினிக் கற்மங்களினாலே முழங் கைக்குங் கீழே ரத்தாதி மிருகள் பிறக்கும், இந்திர வஸிதம் என்கிற மாங்கிஷம் மர்மம் மணிக்கட்டுக்கும் முழங்கையிக்கும் நடுவே அர்தாங்குலப் பிரமாணம் சத்திரக்ஷா ராக்கினிக் கற்மங்களினாலே ரத்தஞ் சுண்டிக் கொல்லும். கூர்ப்பம் என்கிற சந்தி மர்மம் முழங்கையிக்குள்ளே ங., அங்குலப் பிரமாணம் சத்திரக்ஷா ராக்கினிக் கற்மங்களினாலே மரணம். தப்பினால் கையரு மாண்டியாய்ப் போம். ஆணி என்கிற சிறுயு மர்மம் கூர் பரத்துக்கு ங., அங்குலப் பிரமாணம் உயரத்தில் அர்த்தாங்குலப் பிரமாணம்

ஒசரத்தில் அர்த்தாங்குலப் பிரமாணம் சத்திரகூாராக்கினிக் கர்மங்களிலுலே விக்கலும் திமிரும் பிறக்கும். ஞூர என்கிற சிரா மர்மம் ரெட்டசதைக்குள்ளே அர்தாங்குலப் பிரமாணம் சத்திரகூாராக்கினிக் கர்மங்களிலுலேரத்தஞ்சுண்டி ரெட்டை வீங்கும். லோசி தாகூம் என்கிற சிராமர்மம் அக்குளுக்குள்ளே அர்தாங்குலப் பிரமாணம் சத்திர கூாராக்கினிக் கர்மங்களிலுலே ரத்தஞ் சுண்டி சூம்பிப் போம். இல் லையெனில் கை அசந்துபோம். ககூாந்தவுக்கு என்கிற சிரா மர்மம் தோள்க் கட்டுச் சந்தினில் அங்குலப் பிரமாணம் சத்திரகூாராக்கினிக் கர்மங்களிலுலே கைய சூம்பிப் போம். யிவ யிவடத்துக்குக்கையி மங்கள் , வயிற்றில் மேல் மர்மங்கள் சொல்லுகிறேன். குதமர்ம மம் தமனி மர்மம் யிரு டிர்ம்சமர்மம் என்பார்கள் குதத்தில் அர்தாங்குலப் பிரமாணம் காத என்கிற பட்டால் வாயில் மலங்கக்கி சத்தியாய் மரணம். இந்த மூலையுங் குடல் நுனியில் பற்றி இருக்கும் வஸ்தி மர்மம், சிறுயு மர்மம் இது மூத்திர சபத்தில் உள்ளங் கைப் பிரமாணம் சத்திரகூராக்கினிக் கர்மங்களிலுலே அசமர் என்கிற கல்க்கட்டு நீர்க் கட்டு ரேர்கம் பிறக்கும். மர்மம் தீண்டாத படிக்கு உரையா பாரி சுவங்களில் சோதிச்சு புண்ணவகிறத் தப்பினல் சத்தியாய் மரணம். நாபி மர்மம் சிராமர்மம், நாபிஸ்தானத்தில் உள்ளங்கையிப் பிரமாணம் சத்திர கூாராக்கினிக் கர்மங்களிலுலே சத்தியாய் மரணம் இருதய மர்மம் சிராற்மம், மார்க்குழிக்குள்ளே அர்தாங்குலப் பிரமாணஞ் சத்திகூாராக்கினிக் கர்மங்களிலுலே சத்தியாய் மரணம். ஸ்தநலோகிதாம் என்கிற மர்மம் உ.,. சிராமர்ம மஸ்தனத்துக்கு இரண்டு அங்குல உயரத்தில் அர்த்தங்குலப் பிரமாணம் சத்திரகூராக்கினிக் கர்மங்களிலுலே வயிற்றில் ரத்தமும் சிலேட்பமும் நிறம் பிச்சாவார்கள். ஸ்தநமூலம் என்கிற மர்மங்கள் உ., சிராமர்மம் ஸ்தனத்துக்கு ரெண்டு அங்குலத்தின் கீழாக ரு ,. அங்குலப் பிரமாணம் சத்திர கூராக்கினிக் கர்மங் களிலுலே வயிற்றில் ரத்தம் நிறம் பிச்சாவார்கள். ஆபஸ்தம்பம். என்கிற மர்மம் உ, தமனி மர்மம், உ,. மாருக்கு உபையாரி சுவத்தில் அர்தாங்குலப் பிரமாணம் சத்திர கூாராக்கினி கர்மங்களிலுலே. வயிற்றில் ரத்தம் விழுந்து சுவாச காசத்திலுலே சாவார் கள். அபாலாயம். என்கிற மர்மம் உ., சிராமர்மம் தண்டே மிக்கு என்கிறது கழுத் தின் கீழெலும்பு நுனியின் கீழே அர்த்தாங்குலப் பிரமாணம் சத்திர கூராக்கனிக் கர்மங் களிலுலே வயிற்றில் ரத்தம் நிரம்பி ஜுர்றம் பிறந்துச் சாவார்கள். நாற்கு பிர வாதத்துக்கு முன்னே சிகசைப் பண்ணில் பிழைப்பார்கள். யிவ்விடத்துக்கு மர்மங்கள்

யினி முதவு மர்மஞ் சொல்லுகிறேன், இதுக்கு வாளம் கடிகதருணு என்கிற மர்மம் உ,. அது அனந மர்மம்பக்கங்களில்அர்தாங்குலப் பிரமாணம் சத்திர கூராக் கினிக் கர்மங்களிலுலே ரத்தஞ் செத்த பாண்டு ரோகத்தில் சாவார்கள், குகுந்தரம் என்கிற மர்மம் உ,, அது சந்தம . அதுகடி சந்தியில்அர்தாங்குலப் பிரமாணம் சத்திரகூாராக்கினிக் கர்மங்களிலுலே கால-லாசப் பிரசங்கங்களுக்கு வராமல் மரத்துப் போம். நிதம்பம் என்கிற மர்மம் உ., அது மர்மம் தண்டிப்பலகை மீதில் அர்தாங்குலப் பிரமாணம் திகூராக்கினி கர்ங்களிலுலே காலரும்பி பலகீனமாய்ச் சாவார்கள். பாரிசுவசந்தி என்கிற மர்மம் உ., சிராமர்மம் அர்தாங்குலப் பிரமாணம் சத்திரகூராக்கினிக்கர்மங்களிலுலே ரத்தம் வயிறு நிறம் பிச்சாவர்கள். பிரகதி என்கிற மர்மங்கள்உ, சிராமற்மம் முதுகெலும்புக்குயிரு பக்கங்களில் அர்தாங்குலப் பிரமாணம் சத்திரகூராக்கின் கர்மங்களிலுலே ரத்தம் வற்றிச் சாவார்கள் அம்ச பலகங்கள் என்கிற மர்மங்கள் உ., சிராமர்மம் ரெண்டு ரெக்கைக்குங் கீழே அர்தாங் குலப் பிரமாணம் சத்திர கூராக்கினி கர்மங்களிலுலே பாகுவ என்கிற கையி சூம்பிப் போய் யெடுக்கப் போகாது. அம்சாலம் என்கிற மர்மம் உ., சிறுயுமர்மம் அர் தாங்குலப் பிரமாணம் சத்திர கூராக்கினி கர்மங்களிலுலே கை கள் அசைக்கப்படா மலிருக்கும். யிவடங்களுக்கு மர்மங்கள் எய. யினி ஊர்ந்து வாங்க மர்மங்கள் சொல்லு கிறேன். நீலாவு என்கிற மர்மம் உ மன்னிய என்கிற மர்மம் உ, இந்த நாலுங் குரவளைக்கு ஊச்சுக்கு இரு பக்கங்களிலிருக்கிற சிரா மர்மம், உள்ளங்கையிப் பிர மாணம் சத்திரகூராக்கினிக் கர்மங்களிலுலே குறலோசை விகாரப்பட்டு நாக்கு அரோசிகமாலும் சட்டின சங்குட ரசமான உரிசைகள் தெரியாதபடிக் கானலு மிருக்கும்.

மாத்திரைக்குள் மர்ம் என்கிற அ., யிது உள்ளங்கையிப் பிரமாணம்
மாத்திரைக்குள் என்கிற மர்மம் அ. யிது உள்ளே இருக்கிற சிராமர்மங்கள் உள்ளங்
கையிப்பிரமாணம் சத்திரகூ ராக்கினிக் கர்மங்களிலே சத்தியாய் மரணம். கிருக
காட்டிக்காலு என்கிற மர்மம் உ. , சந்தி மர்மங்கள் அர்த்தாங்குலப் பிரமாணம்
சத்திரகூ ராக்கினிக் கர்மங்களிலே தலை நடுக்கல் பிறக்கும். விதுராலு என்கிற
மர்மம் உ., தமனி மர்மம் அங்காதக்குங் கீழ் குழிக்குள்ளே அர்த்தாங்குலப் பிரமாணம்
சத்திரகூ ராக்கினிக் கர்மங்களிலே செவிடுபடும். பலலம் என்கிறமர்மம் உ. சிரா
மர்மம் மூக்குக்கு யிரு பக்கங்களிலிருக்கிறது அர்த்தாங்குலப் பிரமாணம் சத்திரகூ ராக்
கினிக் கர்மங்களிலே மூக்குக்கு ஒரு வாசனையுந் தெரியாமல்ப் போம். இந்த மர்மம்
மூக்குக்கும் காதில்த் துவாரங்களுக்கும் ஏகமான நரம்பில் பற்றியுள்ளாக யிருக்கும்
அபாங்காலு என்கிற மர்மம் உ., சிரை மர்மம் கண்ணில்க் கடைக்கூனைச்சன்டே
அர்த்தாங்குலப் பிரமாணம் சத்திரகூ ாராக்கினிக் கர்மங்களிலே கண் குருடாய்ப் போம்.
ஆவர்த்தாலு என்கிற மர்மம் உ. சந்தி மர்மம் அர்த்தாங்குலப் பிரமாணம் சத்திர
கூ ாராக்கினிக் கர்மங்களிலே கண்கள் போம்--------என்கிற மர்மம் உ.
அளிதமர்மம்அர்த்தாங்குலப் பிரமாணம் சத்திர கூ ாராக்கினி கர்மங்களிலே சத்தி
யாய் மரணம். . . உக்ஷேபம் என்கிற மர்மம் உ. சிரை மர்மம் கெசாந்தம்
அர்த்தாங்குலப் பிரமாணம் சத்திரகூ ாராக்கினிக் கர்மங்களிலே யானாலும் அம்புக்
கோல் பட்டாலும் வாங்கிலல்ச் சாவார்கள். வாங்கிற பரியந்திரமட்டாய்
பிராணனிருக்கும் அம்பு வாங்காமலே சிகிச்சை பண்ண வேணும். தபுரி என்கிற
மர்மம் க. சிராமர்மம் அர்த்தாங்குலப் பிரமாணம் சத்திரகூ ாராக்கினிக் கர்மங்
களிலேயும் அம்புக் கோல்பட்டாலும் வாங்காமல் படிக் கெச்சிகிச்சைப் பண்ண வேணும்.
சுறுங்காட்டுக்காலு என்கிற மர்மம் ச. , தமனி மர்மம் குரவளைக்குள்ளே யிருக்கிறது.
அர்த்தாங்குலப் பிரமாணம் சத்திரகூ ாராக்கினி கர்மங்களிலே சத்தியாய் மரணம்.
சீமந்தாலு என்கிற மர்மம் ரு. அது சந்தி மர்மம். தலையில் கபால ஒடு கூடினத்
தன்டே உள்ளங்கையிப் பிரமாணம்சத்திரகூ ாராக்கினிக் கர்மங்களிலே பிரமை
உள் மாதம் மறப்பு விரிசனையாய் பிறந்து சத்தியாய் மரணம். ரோமாவர்த்தம் என்கிற
மர்மம் க., இதின் பேர் அசீபம் என்பார்கள். சந்தி மர்மம் அர்த்தாங்குலப்
பிரமாணம் சத்திரகூ ாராக்கினிக் கர்மங்களிலே சதியாய்ச்சாவார்கள். யிடைத்துக்கு மர்
மங்கள் ஏஎ. இந்த மர்மங்கள் ஆறுவிதமா கையிலே இதக்கு வயணம். மாங்கிஷ
மர்மங்கள் ய.அ. அளித மர்மங்கள் அ. சிரை மர்மங்கள் உங. தமனி மர்மங்கள்
க. சிராமர்மங்கள் நஎ. சந்தி மர்மங்கள் உய. ஆக மர்மங்கள் ஏஎ.
இதுக்குப் பிரமாணங்கள் அங்குலப் பிராமண மர்மங்கள் . இரண்டு அங்குலப்
பிரமாணம் மர்மங்கள் உ. ங அங்குலப் பிரமா மர்மங்கள் ச. உள்ளங்கையிப்
பிராமாண மர்மங்கள் உகா. அர்த்தாங்குல் பிரமாண மர்மங்கள் சாய. ஆக ஏஎ
நாபி க. சங்காலு உ. ரோமாவர்த்தம் க, குதம் க. இருதயம் க. சுறுங்காட்டுக்
காலு ச. வளித மாத்திரைக்குள அ., இந்த யகாமர்மங்களும் சத்திரகூ ாராக்கனிக்
கர்மங்களிலே சத்தியாய்ச் சாவார்கள். தப்பினால் ஞள்ள. அவைவுந் தப்பினால்
நாள் யக. ஆபுஸ்கம்பாலு.உ. தலயிருது ச. பாரிசுவ சந்துகள் உ. கடீக
தருணலு உ. சீமந்தாலு ரு. பெதுந மூலங்கள் உ. இந்திர வஸ்திலு ச. கூப்பிர
ச. அபாலயங்கள் உ. பிருகத்றலு உ. நிதம்பாலு உ. ஸ்தநலோகிதாலு உ. ஆகமர்மங்
கள் உங. ஒரு மாசம் க மாசத்துக்கு பிராணம் போம் உ. க்ஷேபாலு.உ. தபுரி
.க. இந்த மர்மங்கள் ங. அம்புக் கோல் பட்டபேர் தேவாங்கிலல்ச் சாவார்கள். வாங்
வாங்காமலிருந்தால் பிழைப்பார்கள். பலலகள் உ. அயிங்காலுகள்.உ, விதுராலுகள் உ.
நீலாலுகள் உ. , மன்னிபாலுகள்--- கிருக்காட்டிக் காலுகள் உ. அமசாலுகள்
உ. அமசப முலைகாலுகள் உ. ஆவர்த்தாலுகள் உ. விடூபாலுகள் உ., ஊறவுலுகள்
ச. குகுந்தராலுகள் உ. , சாலுகள் உ.ஆனலுவலுகள் ச. , லோகி கூலங்கள் ச.,
தடசி பாத்துமுகுலு உ. , கூர்ச்சலுகள் ச. , கூர்ப

காரம் பண்ணுகிறது.

ஒரு வேளை வெகு காதங்களாலல் தாமுகமாகக் கொல்லும். ஊர்ச்ச சிரசுகள் ச: குல பாங்கள் உ. மணி பந்தங்கள் உ; இந்த மர்மங்கள் அ. வெகு சாய் ரேகிறதும் வெகு காதங்களாலல்க் கொல்லும் சத்தியாய் பிராணம் போகிறதும் தாமசமாகக் கொல்லுகிறதும் கோணலாய் பருபோகிறதும் வலிப்பு எடுக்கிற தென்றும் நாலு விதமாயிருக்கிறதிலலே ரத்தம் வாங்கிற காலத்தில் மர்மந்தான மறிஞ்சு ரத்தம் வாங்கிறதும்இந்த மர்மங்கள் எள. மல்லாமல்எள்ளப் போலேயும் நெல் லுக்குப் பால இருக்கிற மர்மங்கள் . இந்த அன்பத்தாறும் நூற்றேழு மர்மங் களில்க் கலந்திருக்கும். அங்க வியாகத்தில்ச் சொன்ன மர்மங்கள் எள. கலந்திருக்குறக் திலலே மர்மங்களென்னச் சேரின்ற நரம்பு கூடிப் பனினை விடம் அறிஞ்சு ரத்தம் வாங்கிறது: அதிலலே சித்திர கூாராக்கினி கர்மங்கள் மர்மங்களில் பண்ணலாகாது. பண்ணினுபத்திரிவம் வரும். ஆகையினுலே புத்த மான்களான வயித்தியர்க்ள் அறிந்து பரிகாரம் பண்ண வேண்டும்.

புருஊப் பிரமா மங்குல மறிய வயனம்.

பிரம் மரந்திரம் முதல்க் கொண்டு கேசாந்த பரிபந்திர மங்குலம். ங. முகத்திலங்குலம் ய. கழுத்திலலங்குலம் .ரு. மாருக்கு அங்குலம் .ய. மார்க் குழிக்கும் தம் மட்டா யங்குலம் ய. அர முதல்க் கொண்டு முடிங்கால் பரியந்திரமங்குலம். ய. முழங்கால்ச் சிப்பப முதல் கொண்டு கணுக்கால் மட்டுக்கு அங்குலம் உய. குதிகால் மட்டுக்கு அங்குலம் ச. மணிக்கட்டு முதல் கொண்டு பெரு விரல் மட்டா யங்குலம் ய. ஆக அங்குலம் காசா.

மர்ம விபாகம் முற்றும்.

இஞ்சிக் குணம்.

இஞ்சிக்கு வாத மிரு மரிவை தோற்றுது
வஞ்சியனே சோபத்தை மாற்றி விடும் -யஞ்சவே
ரூலே கயசெ-ஞ-ம சது சொ-
கால வேலனே யகன்றுய் விதி.

சுக்கு குணம்.

சுக்குக் குணங்கள் தான் கேளீர் சுவாச காசம் பீனிசம்
அக்கினி மாந்தம் சல தோஊம் சீர -உலேயாந்
தக்க போக வாயு சந்த கை மகோதரங் கன் குவட்டி
யக்க உடம்பு பொன்றிமா மகவே புத்தி யுண்டாமே.

மிளகு குணம்.

கரியார் குணத்தின் மிக் கேளீர் கசப்புக் காரந் துவர்ப்புண்டாம்
வெறியார் வாய்வு சிலேஊம கரம் மெத்த உஊ்ண காரியதாம்
பிறிபாக்கு குணமும் அரோசிகமும் பெருகுன் அசீரண சுர
திரியூா வயிற்றுப் பூச்சி விடுஞ் சலதோஊங்கள் அரமாமே.

திப்பிலி மூலக் குணம்.

திப்பிலி மூலக் குணங் கேள்ர் சேர்ந்த கசப்புக் காரமதாம்
மப்புச் சுரமுமா மாகும் வயிற்றுப் புழுச்சாம் வாயுகரம
செப்பற் கார மணவுண்டா சிலேஊாம் பித்த அரம்
அப்ப விழியா யாரணங்கே அறிவாயித னே நெறிதானே.

வறுத்த திப்பிலி குணம்.

வறுத்த திப்பிலி குணங் கேளாய் வாசனே ** சலவை மந்தமதாஞ்
செறித்த வுடம்பு தாமலத்துச்சி சிலேஊாம் பித்த அரமாகும்
வெறித்த மாரடைப்பு வாங்கு மேவுஞ் சுவாச காச கரந்

தேங்காய்ப் பால் குணம்.

வாதமறும் பித்தமறும் வற்றுக் கிரந்தி யதாந்
தாது கெடுந் தீபன முந்தாருகும்-இபாதவே
அன்ன மறக்கு மறைவுரிசை யுண்டாக்கும்
பன்னுந் தேங்காயின் பால்.

புடலங்காய் குணம்.

நாவி ரதமாகும் நலமில்லாப் பித்தமிலை
மேவிய சேற்பமம் வாயு மீறுது- பூவி
லடல தங்கும் வேல் விழியீராகி யதோரிந்தப்
புடலங் காயிக்குண்டாம் புகழ்.

முருங்கைக்காய் குணம்.

வாத மதிகமா மந்தமும்மாம் வையகத்திற்
காதலுடனுஞ் சுக்மாங் கனிரு-மேதினியில்
வெறுங்காயும் பூவும் வெந்நீரும பிஞ்சு
மாமுருங்காணு முருங்கை.

தூரர்யின் குணம்.

காடியின் குணம்.

சீதமல மறக்குஞ் சீர் பழைய சுரம் போம்
வாதமொரு நொடியில் மாற்றிவிக்கும்-போத
வழக்காட்ட நின்ற மருளனுக்குச் சொன்னேம்
பழங் காடிக்குள்ள பலன்.

சுரக்காயின் குணம்.

சீதம் விளைவிக்குந் திறமைக ளுண்டாக்கும்
வாதந் தனக்கங்கே வைப்பிடமாம்-மாதே. கேள்
நரைப்பதற்கு நாற்றங்கால் நல் சுர்ந்தவார்க் கின்பஞ்
சுரைக்காய்ப் பிஞ்த்தைச் சுடு.

சீரகக் குணம்.

நல்ல சீரக குணங் கேளாயு நன்று உன்ன சிலேகூர மாகாம்
வல்லை குன்மம் ரோகி கரம் வயிற்றிப் புழுச்சாம் வாயுகாம்
பெல்லா வுடம்பி வயிற்ப் பல் போருந் தீபன முண்டாகு
மெல்லா மிந்த வியாதிகள் போமிறுவே குணங்கள் கண்டாயே.

சுக்கின் குணம்.

சுக்குக் குத்தாத மிகுஞ் சொல்லரிய தீபனமாம்
மிக்க தொரு ஆமம் போ மெல்லியலே
தக்க தொரு மூக்கு நீர்பாய்ச்சல் போம் மூல ரோகத்திறேடு
யாக்கையு முன்னேய் போ மகன்று.

தீரவாத மிகு குன்மம்செறிந்த சூலை யதிசாரம்
பாராரினை யிருமலுடன் பயின்ற சுவாச காசமும் போ
மாரார் வினையுங் கண்ணேவும் மனைத்தும் வியாதி பகற்று வடுங்
காரார் குழலின் மடமாதே கடிய சுக்கின் குணமிதுவே.

பொன்னாங்காணிக் குணம்.

பொன்னுங்காணிக்குத்தான் போம் பீலிகை தீபமாந்
தன்னுகங் கரந்தி தருங் தாபம் போ முன்னுக
மூல ரோகம்போமுயலாழ. கண்ணிநோய்
காலான வாதமும் போங்காண்.

வெள்ளரிக்காய் குணம்.

பிஞ்சான வெள்ளரிக்காயி பித்தகலந் தீபனமா
முஞ்சாரு முற்றிய காயே மொழியில் -மஞ்சாரும்
வெலியனும் வாதமொடு பித்தங் கடுகியிடுங்
கோலி வரு மென்றே கூறு.

தேன் குணம்.

கண்ணோ யெல்லாந் தெளிவிக்குஞ் செப்பரிய
வான தண்ணீர் தாக 'மற்றுமே மான கண்ணாய்
விக்கலொடுவ நடம்பிற் 'மேக முதிகார
மகத்த -ன்-யதீருங்காண்.

புத்தேன் குணம்.

புதத் தேன் பருப்பிக்கும் பூண்டிடுமே ஐயதான
மதத்தான பழையது கௌ மானே -கதித்த
வுடல -மள நீண்டு மோடி யிருக்குமிடு
முடல் மிது வென்றுரை.

கண்ணைக்கினதா மிருமலுடன் காய் சுவாசங்களைத் தரத்தும்
பழண்வைக் கறைவை மிக நன்றுய்ப் பொருந்தாய் விழும் சுரம் போக்கும்
பண்ணி கருகித்தாய்ப் பாடு விக்கும் பருத்த வுடம்பை நோய் தாக்கும்
வண்ணக் கிளி மொழி மட நல்வீர மதித்த தேனின் குணமிதுவே.

சொல்லுக்கு ளொச்சி கனயிருமல் தோற்றுத
மல்கி வரு சீத மதுரமும்மாம்-நல்ல
வாரு யூரமு விக்கும் வாழ நித்திலம் போல்
வெயிற உன மானே யியம்பு.

மணம் பொய மாகானி மூலத்தை மானே.
முனந் தெரிந்து கூறிட நீ கேள் -யிளங்கியதோர்
போற்றுங் கிருணி யதிசாரம் போ மென்று
சாற்றினே மெல்லோற்குந்தான்.

நெய்யின் குணம்.

நெய்யினிற்க் குணமே தென்னில் நேற் பொடு குளிற்றி யுண்டாம்
செய்ய கண் புருவ நெற்றிச் சிறந்த நீம் வலிப்பைப் போக்கு
மெய் போலாங்குழை வுண்டாகும் விழிதனிலொளி யுண்டாகும்
மை பொன்னிறமே யாகும் பயிற்றியநோய்கள் போமே.

கோழிச்சாறு.

கல்லிருமல் வாதங் குறுகாது.
வுடல் சேர்பிற மேகத்தை யோட்டிவிடு-மட நல்லீர்
வாத குணமாகார மன்றன்றே மதிநுகலாய்
பூதலத்தோர்க் கெல்லாம் புகல்.

கவுதாரிக் குணம்.

சிவலிறைச்சி வாத பித்த சேத்து மத்தை மாற்று
மல மற்ற பத்திய மாகு புவிப் புன்னீர்
மிக்க பில மேற்றும் விதித்தப்படி யித்தனையு
மொக்கு கவு தாரிக்குணம்.

கரடைக் குணம்.

கட்டில் படுத்தாற்றுங் காட்டில்வாழ் கரடைதான்
மட்ட விழுங் கோத மருந்தன்றே -முட்டவே
சோறு புகுஞ் சோகை கெடுந்தன்றுமு- மின்று முயிர்
வேறு மருந்துண்டோ விளம்பு.

வற்றியதுடம்பு ண்டாக்கும் வாதமு மப்பும் பித்தஞ்
சுற்றிடுங் கிருமி குன்மஞ்சுவன பல சுவாச காச
மற்றதோர் கன்னம் புன்னவு முறப்பி யோடிப் போகும்.
பெற்றிடுங் கரடைச் சாறு பிராணக காகுமென்றே.

காடையின் குணம்.

வன்ம மிகுந் கிருணியுடன் மாற்று மதிசாரந் தன்னைக்
குன்மத் குலைதனை யகற்றுங் கொடிய தீபன முண்டாக்கும்
நன்மையுடைய மட மயில் குணத்தவற்குமுரைதோந்
திண்மை யொரு ---- ப்பிடிலே.

திருக்கையின் குணம்.

தருக்கிய தருக்கிய நாத மெத்தத்தழக்குந் தீபனத்தைப்
பெருக்க வுண்டாக்கும் வா பித்தத்தை யேக்குவிக்கும்
நெருக்கியேபுடைத்த விம்மி நிரம்பிய கொங்கை நல்வாய்
திருக்கை யின் குணமீ தொன்று செப்பினர் புலவர் தாமே.

உடும்பின் குணம்.

சுவற்பொடு பித்திப் புண்டாக்கும்ந் தவ்ண்ட காயம் பிலமுண்டா
முவற் பொடு கவாத பித்த முடிவற்ற சோகை யோடிப் போங்
கவற்படு ஐய்யைத்தானே கெடுங் கடுகய புண்களவை தீரு.
முவற்குங் கயல் விழி மாதின் நல்யுடும்பின் கறியின் குணமிதுவே.

முசற்கறியின் குணம்.

கடுகிய நடையுண்டாக்குங் கடியதோர் பித்தம் போக்கு
முடுகிடும் யிருமலை முயன்ற தோர் சுவாச காச
மடையவே யழன்றகண்கள னைத்து ஜேயவையுந் தீர
முருகிய வலுந் தீரு முசற்க் கறி தின்பவற்கே.

கோழிமுட்டைக் குணம்.

வாதமுடன் பித்தத்தைப் போக்கு மருகன்ற
தாதுதனை மெத்தத்மைப் பிக்கு-மோதுகின்ற
சேற்றுமத்தை யோடிவிக்குஞ் செயிழையாய் கோழி முட்டை
ஒற்றமுடன் தின்போற்கு கந்த.

பூர்ப்பன்னி குணம்.

வாதமு மைப்பு பித்த மருவிய ஷ்கள் தானும்
போதவே மிகுதி யுண்டாய் பொறுக் கொணுதே வதாகு.

மாவிறைச்சிக் குணம்.

தாங் கரிய பித்தமுடன் வாதந் தலைய யகற்றுந்
நங்கரிய சேற்றுமத்தை நீக்கு விக்கும்-புங்குழலீர்
மிக்க அதி தீபனமாம் மேனிதட மாகுமே
தக்க தலை மானிறச்சி தான்.

கொட்டைக் கரந்தைக் குணம்.

கொட்டைக் கரந்தை குணங் கிறிர் கோணத்
மட்டுற்ற சூலை குண மாறுமே -கட்டுற்ற
வாந்தி தியிர் சூலை வாயுரிவ க்ரமாம்
காந்த மல்க் கையிலுய் கான்.

பேய்ப்புடோல் குணம்.

வேரதனில் .... போ மிக்க யிவிலை பித்தம் போம்
சாரும் கொடிக்கை தான் சாராத நேராக
வையனலுங் காற்று மகற்றூ மதனை காயிற்
தையலே பேய்ப்புடோல் தான்.

கொம்மட்டிக்காய் குணம்.

தெந்தம் விழு விக்குந் தீபன மன ஞேயுண்டாக்கும்
வந்த மிகத்தாத வறனை விக்கும்-செந்திருவும்
போவோ மெனத் துணியும் பொல்லாத கொம்மட்டிக்
யாவற்க்குஞ் சொன்ஞேயிற.

பீர்க்கங் காய்க் குணம்.

பித்தம் போம் சுவாச காசம் போம் பிற மேகம் போம்
மெத்திய செலேஉஷ்ப்பம் போம் வெதுப்பு போமே-முத்தனியும்
கொங்க்க நல்லானே பிடி பீர்க்கங்காய் குணமென்று
பொங்குல கோர் சொன்ஞர் புகழ்ந்து.

பூசனிக்காய் குணம்.

சிக்க மலஞ் சலத்தைப் போக்கு விக்குந் தீபனமாந்
தக்க மெய்யில் நோயனைத்தந்தான் போக்கும் மைக்குழலீர்
வீசி வரு பித்தம் போமேனி திடமாக்கு முற்ற
பூசனிக்காயி தின்னீர் புகழ்ந்து.

வெள்ளரிக்காய் குணம்.

சீதந் தரு மிகுத்த தீபனத்தை யுண்டாக்கு மோதரிய
வாதமா மூஷ்ணம் போமேனி திடமாக்கு மாது நல்லாய்
தள்ளி வரும் பித்தமுடன் அறிச் சந்த னை யகற்றுமே
வெள்ளரிக்கா யென்றே விளம்பு.

கற்றாழையின் குணம்.

குட்டம் பயித்தியம் போம் குன்மம் போஞ் சூலை போம்
முட்ட மகோதரம் போஞ் சோகை போம்-மட்டறவே
காயம் பெல நயந்த காட்சியாங் கற்றாழை
ஆயாடைவே தின் போற்க் கறிந்து.

ஆடாதோடையின் குணம்.

தாழ பத்திரி உண்டு சுசித்திடும் புத்தூறு
மெத்த வளர்ந்ததழைத்திடுங் காய் வாத பித்த
ச்லேஷ்ந்த்ரமம் மறத்திடும் வேர்
நாறமட்டும் வியாதி யறக்குமே.

ஆடா பத்திரி வுண்டி குடித்திட மாசு வகூத்கூதமி மங்கை வசாகரந்
தாழ வரந்ததைதன்னை விளதிருந் தாவு குலை யிருமலைப் போக்கிடுங்
காது மந்தங் கனதினவாசைங் கடிய ரோகமுங் காதிலெழுச்சியும்
வாத பித்த கபத்தையும் போக்கிடு மாணிட்டற்கு மறலியு மில்லையே.

சாறணைக் குணம்.

காதங் காதரை விழி மடவீர் கண்டங் காலே பொருந்திருந்த
யதங் கழுவிச் சாறணை வேர் பச்சை தின்ன வல்லீராய்
சீதங் காசச்சல ரோகூந் தேமல தழுதளைசிர சிரங்கு
வாதங்காதங் காதரை போம் மற்றும் பிணிகள் வராதே.

சிவனார் வேம்பு.

பட்ட புண்ணறுங் கண்ணேவும் பாத பிளிப்பு மிவை யாறுங்
குட்ட மொடு பல வியாதி கொடிய விஷங்களவை தீரும்
வட்ட முலைபால் வசமாவாள் மாந்தளிர் போல் நிறமாகுங்
சிட்ட தெளிர் சிறுகாலேசிவனார் வேம்பு தின்னீரே.

முளையின்ன தனிலை வாத பித்தம் விடும்
யினிய பூவதின்தாது முண்டாயிடும்
பூணை காயு மந்தப் புத்தி -யிடுமனை
யிலைவேரதனில் வாதங் கெட்டோடும்.

பொன்னாங்காணிக் குணம்.

தின்றுற் பன்னுர் சிறுக்கீரை தூரயை மறவார் தொருறைம்
பொன்னாங்காணி கறி தின்னார்ச் சார் பாதம் நெய் கொண்டு
பன்னுள் மதியந்தலைப் பாரார் பால் வாத்தன்னார் பறச்சீவார்
பெண்ணேகுருடா வரையாமோ சொல்லக் கடவோமே.

அஞ்சன விதி.

அஞ்சன மெழுத கண் ஐய்ய 'பலகுடை
நெஞ்சிறு காலையிற் சீத நீரறை
விஞ்சிய மதியம் யாறண்ட கை ஜடை
அஞ்சளங் கண்சிறக்க முகமாகுமே.

உண்டு குறகு நடை வாறுலா முண்டொடில்
கொண்ட வுடம்புக் கோர் கூற்றுருமுண்டு
படுக்கிலும பாமயிருக்கில வயிரும்
அடக்க மிவை யென்றறி.

செங்க பறக் கன்னிலை ஞெந்தால் தின்ன திலைக் களி நீர் மோ
ரங்கையச் சிரடி ஜேகப் பருக்கை யுறைக்க நடவென
அங்கயக்கன்னியையர்ளோ டாட்டலும் பாடலுஞ் செய்யென
மங்கையு யுவறபதம்பாலே மருந்தவர் சொல்லுவதும் பாலே.

அன்றுந் தமிர் குடிக்கிலன்றே செவிடாகும்
கன்றுக காசங் கறி தின்றுவன்ன றுங்
கடுக்கில் பல்லாகாத்த காரிகையுமிற் கஞ்சி
இருக்கில் விருமற் குணம்.

கஞ்சி தன்னை விரும்பில் யிடு க்குண்டாம்
மஞ்சம் வெப்பு மகன்றிடுஞ் சேற்றமம்
வஞ் வக்கினி மந்திக்கு மாதராய
பஞ்சு போல பறந்திடும் பித்தமே..

அட்ட கஞ்சி அருத் திலக்கினி மட்டமாகு மலம் விடுந் தாகம் போந்
திட்டமாகச் செரிப்பிக்கு மேலிடா புட்டமானயித்திய மேருமே.

பண்டி லைக் கறி தின்னப் பகர்ந்திடில்
மிண்டி லைக் கறி தின்ன விரைந்திடில்
வண்டி லைக் கொள்வல்லாரை கொள்ளாரை கொள்
சுண்டி லைக்குள் சுரைக் கொழுந்தைக் கொள்ளே.

தெ சா ல் த் தை ல க்ஷ ண ம்.

விக்கல் சிலேஷ்ட்டுமம் மேல் மூச்சு விழிதான் சொருகல் மெய் நுக்கல்
மைக்கல் பற்செழ மஞ்சளித்தல் வாய்ப் பல்க் கருகல் வலமடைதல்
தக்க முடியுற பதைத்தல் தாடை வற்றல் சலமுமற்றல்
மிக்க நோவாய் தெசால் வத்தை விதியார் செப்பும் விக்கிரமே.

தோளுங் குடையு மெருத் தெறிந்த சொல்வேறு
யாறு மறியாதறிவழிந்து நீளிய நோர்
கை கால்நடுங்கிக் கடுகியிடு மேல் மூச்சு
மெய்தாளுயிர் விடு கை மேல்.

மூக்கைத் துடைத்து முகத்திலே கை யெறி
நாக்கைக் கறுத்து தட்டை நக்கி யிடிவாக்கை
சிறு வேர்வு வேர்க்குங் குறிசியிருங்கால்
முறு வேரக் கண்ணுளே வுரை.

கண்ணிருட்டி மெய்குருந்து கண்டத்திலே யதடந்து
வுன்னறுறக் மற்ற வுமற்றி யிடில் மன் குளிரு
வாழ் வெலாம் விட்டு மறலியுடனே சுவர் காண்
தாழ் விலார் வாழுந் தலத்து.

வி ஷ ப் பி ரி தி வி ஷ ம்.

அன்ன சாரத்திற் கடுத்த கடுகாகுஞ்
சொன்ன மடையிற் பிறந்த சொற் கழிச்சல்
வன்னக் கடுக்காயில்தீருமெனக்
கண்டகத் சேர் அருத்தேயுரைத்தரறி.

கட லை கோறமை.

அறியுங் கட லைக் கரைக் கீரை நீராம்
பொறி வசனை, வெந்நீரில் போம் நெறியுடையீர்
கோறம்பை மந்தங் குளிர் தண்ணீர் வாந்தி வைக்கப்
போந்த மேலங் களத்தில் போம்.

பயற்றங்காய், இலை, அன்னம்.

போம் பயற்றங்காயிலைகள் போந்த அன்ன மந்தங்கள்
வாந்தி செப்ப லங்களத்தில் மாறுமே
கடுக்காயும்வேர்க் கொம்புங் களந்த வெந்நீரிற்
குடிக்கப் பசந் பறந்திடும் மென்றேபகர்.

பயற்றங்காய் அன்னம்.

முறுமூகழ்கு நீளமு மூகமரு குழமூலமே
பகர்ந்தாரே யின்னம் பயற்றங் காயன்னம்
வியத் மிந்தம் வந்தளவில் மெய்யாய்க் கேள் நயந்தகொரு
காடிதயில் மேலல் மேல் கசநீரில் வெந்நீரில்ப்
போரு சுக்குத் தான் குடிக்கப் போம்.

எள், உளுந்து, அவரைக்காய்.

போமென்று ஆந்தக்குப் போத முன்ன காடிகுடி
ஆமென்ற வரைக் கதுகாயம்-நேம
சயிந்த லவணமுந் தாளுகரப் போ மென்று
வியந்தே யுரைத்தார்கள் மேல்.

அகத்திக் கீரை.

மேலாயகத்தி யிலை விரைந்து மந்தத்தாலுல்
ஆமே அகில் சொன்டியு மிஞ்சி-நேமமுள்ள
சுக்குடனே மூன்முந் தொகுத் தொவ்வொன் றுவுந்
தக்கிர்த்திலே கொடுங்கள் தான்.

சுரைக்காய்.

தானே சுரைக்காய் தகைமையுள்ள மந்தங்கள்
போமமே மிளகு பொடியுடனே - மானே
மூக்கிரப்பட்டை, சாரணையு முன்றென் றேயாலும்
தாக்க முற்று மோரிலிருந்தான்.

சேராங் கொட்டை.

தாளுடலிற் சீழ் தடவிலுவு லுட் கொண்டால்
யான சிறு -வாதாணி, போனதாம்
பற்படகம் நெல்லிக்காய், பாலை வேர்நீரும்
சொற்பகரு மாகுஞ் சுகம்.

சுக நீங்குஞ் சீடி யென்னு சொல்லு முடல் விம்மின்
வகையாகச் செங்கல் வறுத்து மிகப் பொடி
ஒற்ற மெழு கென்னெயுடன் காய்ச்சி மேற்பூச
வற்று முடலென்றே மதி.

மதித்தாவின் பாலில் வுளகொள்ளு. சாரணையு
விதித்தார் கொடிகப்பூ, மேவியரைத்தே
பூசியிட மோரகப்பூ பூச மிக நன்றாகும்
காசினியி லென்றே கருது.

சிறு குறிஞ்சான் கழற் பருப்பு.

கருதக் சிறு குறஞ்சான் கான் வாந்தி யாயின்
மருவு புகழ் சாரணையா மாற்று பெற்று
கழல் பருப்புத் தான் விடங்கள் கற்றாழை சாந்தி
விழித் திவலையாளே விளம்பு.

காட்டுக் கருணை, கறிக்கருணை.

விளம் பனியகாட்டில் மேவு கருணைக்கு
வளம் பெரிய கொன்றையிலை மாற்று நல்கருணை-வேளை
பிளி மூங்கிலை மேவு வெரி சரணையாம்

ஒரு மென்மை

பிரண்டை மஞ்சள்.

நல்கும் பிரண்டைக்கு நாளுமே சாரணை வேர்
வல்ல மர மஞ்சருக்கு மாமதுரம்-வெல்ல
புளிக்கா யெவமிச்சை யென் தேனும் மயிலே
கனித்த புகழ் மாற்றெனவே கர்ன்.

எருக்கு, தாமரைப்பூ, காய், தண்டு இலை.

கானறு மெருக்குக் குக் கண்டவுடன் நல்லெண்ணை
ஆன மாவிலங்கையாகுமே-நீனிலத்தில்த்
தாமரைப்பூவுங் காயுந் தண்டி லைக்கு சுக்கரைத்து
நேமமுடனே குடிக்க நேர்.

செங்கழுநீர், தாமரை, பலா, வாழை.

நேரான செங்கழு நீர் தாமரைக் கிழங்கு
வேரா பிலாவுக்கு வேற்க் கொம்பு சீரரர்
கதலிக் கனிக்கு மினிக் கான்வுஞ் சிறுகுஞ்சாள
நகலு மினி திப்பிலிக்கே யாம்.

மாம்பழம்.

ஆ மதுரமாம் பழத்துக்கான மிளகாமே
நேமமுள்ள மோர் தயிரில் நேமித்துச் சேமமுடன்
யிந்றப்புக் கூட்டியிடவே சகலமும் போம்
மந்த மகல மிதவாமே.

சேராங் கொட்டைப் புண்.

ஆன மாஞ்சீடி யலர புண்ணு வாளல்
ஞு முத்தக் காகூடனே நற் கெந்தம்-தேறும்
மென்சுடனே யேலம் யிவை தாளரைத்துக் மிக
வின்னுமுடல்ப் பூச விடும்.

தேங்காய்.

விட்டினிய தேங்காய் மிக மந்தமானவற்கு
மட்ட விழுமாம் பருப்பு வர்காயி-திட்டமுள
வேற் கொம்பு மிகவுங் கறுப்பரிசி
யாக்கு முறையிப்படி யேயாம்.

பனங்கிழங்கு.

ஆமே பனங் கிழங்குக் கான வுப்பு மெத்த யிட்டுத்
தாமே மிகக் கஞ்சித்தான் குடிக்கப் போமே
மோருடனே யிப்பிட்டு முசிழ நகையே தாவருந்த
வோடுமே என்ன விளம்பு.

நாவல் பழத்துக்கு மாற்று.

விளம்புகின்ற நாவல் மிகுப்பழத்தின் மந்தந்
தமைப்பறு தத்தாள விச்சு தண்ணீர் வளம் பெய்ரி
பாலுடனே நாவல் பழம மருந்து வற் கெல்லாக்
கேனி மினி சொல்வேன் கிளர்ந்து.

நெல்லிக்காய்.

கிளந்த தியலாமலகம் கேளு மதி மதரம்
வளர்ந்த பசு சானி ரசம் வாங்கி விக்க நலங் கொள்
சிறு பயற்றஞ் சாற்றிலிவி சீராயிப் பெருங்காயம்
பருகுயிடிப் போமே பறந்து.

தேன், பால், பழநீர்.

பறவை வைத்த தேனும் பாலு மெலிம்ச்சரசம்
முறையுடனே கூட்டு விஉநுண்டால்-வுறவு செய்ய
சுட்ட தன்னி நெல்லிக்காயி சூழ வேப்பம் பட்டையுடன்
யிட்டரைத்துக் கொள்ள யியல்.

புள்ளி மானிறைச்சி.

யியல் புள்ளின் மானின்னிறச்சி யருந்தினக்கால்
வயலிக் கருங்காலி யிட வாந்தி செய்யும் அயலாத
லங்கணத்திப் போமே நலம் பெறவே யிப்படி செய்
மங்கு மெலச் சொல்லி மதி.

மாமிசங்கள்.

மதித்திடுமே மாமிசங்கள் காலருந்தி
விதித்த அசீரணம் மந்தம் மேவப் பொசிக்கும்
விளாம் பழத்தில்த் தீரு மிளகு பொடி மோர்ல்க்
கோளாங் கச்சிக் கொள்ளக் குடும்.

வெள்ளாடு, செம்மறியாட்டின் கறி.

குடுஞ் சாதிக்காயைக் குடித்தாலும் வெள்ளாட்டுக்
கிடுங் கொள் செமம்றிக் கிழுதான்-விடுமே
ஒடுமனி மாம் சத்துவள்ளபிளியத்த ஊயு.
குடமிலே யென நல்கு.

புள்ளி மான்றைச்சி,

நல்கு புள்ளின் மானுக்கு நலமாஞ் சிறுகடலே
வல்ல மிளகு கருங்காலி கொள்ள வொவ்வொன்றே
யானலு முசித மிது மூன்றுங் கொள்ள்
யிளிப் போமெனவே கூறு.

பசு, எருமை.

கூறும் பசு எருமைக் கொண்ட மந்தம் வந்தளவில்
சிறு குடலே மிகு பருப்பு கூறுங் கருங்காலி
தன்னிலேயுங் கலந்தரைத்துக் கொள்ள
தருமே சுகமெலே தான்.

எருமைக்கறி, செமமறியாடு.

தாறு மினி மேதை தன்னிறச்சி தின்றவற்கு
ஆன தொன்டு வேலரைத்த அன்பாய்க் கொள்ப் போனஞ்
செம்மறி யாட்டுக்கு சேர் ட்ட கஞ்சி என்றங்
கொம்பை முலேபாளே நீ கொள்.

மயிலிறைச்சி.

கொள்ளு மயிலிறைச்சிக்கூர் விஷங்களானவுடன்
விள்ளும் விளா-ருங்கை-நல்ல
மூன்றுங் கஷாய மிடத்தான் போமே
தருங் கோலமே யுசப்புத்தான்.

முயலிறைச்சி.

தானு முசலிறச்சித் தந்தஅசீரணத்துக்கு
ஊன மிளகு பொடி அன்பாய்ப் பான
மோருடனே காய்ச்சிக் கொள் மொயிகுழலேத்
தீருமென பாருள்தோர வாகடத்தின் பண்.

சகல மாமிசங்கள்.

பண்பாய்ச் சகலம் பருகிடுமாம் சங்கஞக்கு
நன்பாகக் கற்றாழை நாவுமே அன்பாயி
பொதுவா யிறச்சிப் பொருந்த மன்னத்றக்கு
விருவாகுஞ் செப்பு மேல்.

மேல்லான கற்றாழை வீறு கருங் காலியிலை
மூலார முருங்கையில் மூன்றுமே சால
வரைத்து மினி பாக்களவு அன்பாக வென்னீரி
லுரைத்திறைச்சி பத்தனைக்கு முன்.

கோழி யிறைச்சி.

உண்ண வல்ல கோழி வுயாிறச்சிக்கள் பசக
வன்ன முருங்கை வேர் வந்த பட்டை நன்றுங்
கொழுந்துடனே கூட்டிக் குடி நீராருந்த
விழுந்தலறி ஒடுமே மெய்.

நாபி.

மெய்யான நாபி விஷந்தான் பிறந்தக்கால்
நெய்யுடனே மந்திஷ்டி நேர் மதுரம் வெய்ய
ஒட்டறையுங் கூட்டுங் கொள்ளொன்றே சிறக்கீரை
விட்டலறு மென்றே விளம்பு.

மீன்.

விளம்பு மீனுக்கு மெலிமாவிலங்கை
அடைந்த சிறுகுறுஞ் சாறுகுங் குடைந்த
மோர் காய்ச்சித் தானு மிளகு பொடி யிடவே
கூர் வேல்விழி யணையே கொள்.

பரமான்னம்.

கொள்ளும்பரமான்னங் குளிர் மந்தம் மானக்கால்
நல்ல சிறுகுறுஞ்சான் நற் கடுக்காய்-வல்ல
திப்பிலி யிலே யரைத்துத் தேன் மொழி யேத்தான் குடிக்கே
ஒப்பிலை யென்றேயுரை.

உரைப்பென பரமான முன்மையுடனின்னம்
விரித்தருளுந் தன்னீனி மெய்யாத் தரித்த
வேற்க் கொம்பு கொண்டு மினி மெய்யாயரைத் தருந்த
சூர்க்கண்டவே லெனவே சொல்.

பருப்புப் பொங்கல்.

சொல்லுஞ் சிறு பருப்புச் சோற்றினல் வருமந்தகள்
வல்லமையார மோர் குடுத்த வாந்திக்க நல்ல
எள்ளுடனே சோறு தின்னயிப்போது நெயிருடுத்தால்
முல் லை தைமாதே மோழி.

அதிரசம்.

மொழிந்தோ மதி ரசத்தில் முகிழ் மந்தம் வந்தக்கால்
தகந்திடு மெம் மோர் குருந்த தண்ணீலிலிழந்தக்
காடி தனிலானுலங் கடுக்காயிப் பொடியிடவே
ஒடுமெனவே வுரை.

மாவுண்டை.

உரைத்திடுமே மாவிண்டை யிற தின்னக்கால்
விரித்த கடுக்காய்த் தோலும் வெள்ளிரளைரத்த
மோர் கரடியாலுமே கண்ட தன்னி சுக்குடனே
வேர் கெட்டு மோடும் மிக.

அரிசிமா.

மிகவே அரிசயின் மாவிற மந்தம்மானக்கால
தகவான கற்குழைத்தான் மோரில் மிகவே
சாய்ச்சி முக்கலுமே கார் முளைகேள் மந்தம்
போக்கே பறந்து மிவிப் போம்.

அவல்.

போமே யவலுக்குப் போந்த சுக்குத்தான் கடுக்காய்
ஆமே சயிந்த லவணங் கூட்டித் தாமே
யொன்றென்றே யாவு முள்ள தெல்லா. மோரிலினிக்
கொவ்வை யிதழளே நீ கொள்.

பால்.

கொள்ளுமியல் பாலுக்குக் கூர் மிளகு வெற்றிலையும்
வெள்ளையுள்ள சுண்ணம்பு வீற பற்ப்பம்-மெள்ளக்
குடிநீர்ருந்து குவலை பத்தோர் காண
விடு நீ யறிந்துரையு மேல்.

மேலாக யின்னம் விளம்பு வேன் பாலுக்கு
ளைாருஞ் செங்கல் வக் கோட்டமுடன்-நீருஞ்.
சுக்குடனே கூட்டி சுகமாயிக்குடி நீரில்
தக்க சுகமா மெனவே தான்.

தயிர்.

தானே தயிருக்குத் தா பயற்றஞ் சாறது தேன்.
ஆன தொரு சக்கரையும் மாமலகம். மீன் வியியே
யொவ் வொன்றே யானும் முயர்கடுக்காய் சுக்குறுதான்.
நல்வரைத்துக் கொள்ள நவில்.

மோர்.

நல்லிலிய மோருக்கு நற் சுக்குத் திப்பிலியுந்
துவள கடுக்காய் நொச்சில் சுகமாய்க்-துவளலச்
சிறு குறுஞ்சான் கூட்டி சேர வரைத்துமே
வரி விழி தீர நலமாம்.

மோர்க் கஞ்சி.

ஆமினிய மோர்க் கஞ்சிக் கல்கூரென் னை வென்னீரில்
போமதவு மல்லாமல்ப்போதச்
சுக்குடனேமோர் குடுக்கசுத்தமுட லங்கனத்தில்ப்
பக்குவமா மென்றே பகர்.

பகருமினி வென் கலத்தாம் பாத்திர
விஷங்களது வரகடுக்காய் நெல்லி பாலா சுக்கு-மிகவும்
வென்னீராம் மிஞ்சி மிகப் பருகப் போமென்று
அன்னுனில் சொன்னுரறி.

தேன்.

அறியு மினி தேனுக் கலா குடிந் தன்னீராம்
பொறிவு செறு திப்பிலியும் போத நெறியுடனே
சிறு குறுஞ்சான் கூட்டிச் சேராது தேன் விஷங்கள்
ஊறுஞ் சுரங்கள் போமே யறி.

கல்லியாண பூசனிக்காய்-தேன்.

அறியுங் கொள கல்லி கல்லியாணமாம் பூசனிக்காயிக்கு
நெறியுள தோர் வெல்ல மின நேராம் பிரிவாஞ்
சுட்ட தோஷச் சுகங் குடிந்த தன்னீராம்
விட்டு சிறுக்கீரை வேர் வேண்டு.

தேன், நெய், அபின்.

வேண்டிய தேன்னெய்யு மிகவு மருந்தினக்கால்
நண்ட பஞ்ச கோலத்தின் னீற் பொடிதான் வேண்டி
வென்னீரிலே குடிக்க மிக்வ பினி தீற்க் காலத்
தன்னேரு மிஞ்சி யெனச் சாற்று.

நல்லெண்ணெய், பெருங்காயம்.

சாற்று மினி நல்லெண்ணைத் தன்னேரப் பெருங்காயம்
வேற்று விஷமானக் கால் மெய்யாயி-நெற்றித்
தாழை விழுதி பிறந்ததன் சாற்றில் தீரமென்றே
வேழவி போல கொருக்கு மெய்.

அழிஞ்சில், அலரி, சதுரக் கள்ளி.

மெய்யாமழிஞ்சில் வேர் மேலலறி வேருக்குஞ்
செய்வார் கிறிகை யினிச் செப்பக் கேள் வெய்ய
கடுக்காயில்த்தீருங் கனசதிரக் கள்ளிக்கு
அடுக்க யினி ஆவாரை கொள்.

கற்பூரம், வேப்பஞ்சாறு.

கொள்ளு மினி கற்பூரங் கூர் விஷங்களானவுடன்
தெள்ளிய கையாந்த கரைச்சீராங்-கொள்ள
நல்ல வேம்பு சாற்றுக்கு நல்கு கதலிரசம்
சொல்வா யிருந்து வெல் விழியே தொல்

விடம்.

சொல்லும் விஷங்களுக்கு சுக்காம் பிறிதி யென்று
வல்லவர்கள் சால வகுத்தார்கள் நல்ல
வாகடனூ லித் தாரம் வகுத் துரைத்த திப்படியே
போக சுகமா மயிலே போம்.

எட்டி.

போமெட்டி என்ஜ தனிலிப் போந்த விஷந் தானுலல்
ஆங்கதலிப் பூரசமு மலா காயம்-தேங்க
வரைத்துக் குடிக்க அகலிடுமே என்றார்
தரித்தவுல கோருக்குத்தான்.

நாவற்றளிர் பழம்.

தானினிய நாவலித் தளிர் பழத்தின் தன் விடங்கள்
போமகத்திச் சாற்றிலினிப் போதே தான் மானே
முறிய வேயிலவம், நல்ல பிஞ்சாகும்
நிசமிதுவே யென்றார் நெறி.

இரசம்.

நெறியுடனே தானும் நிகழ் ரசத்துக் கின்ன
மறியு மினி வெள்ளிறகு மாகுஞ் செறியுங்
கசாயமது குடிக்க கிளர் மொழியே தீரு
மென்பு சால விழிய ஊவே பொது.

விட மூங்கில்.

பொதுவிஷ மூங்கிலுக்கு புகழ் சுக்குத் தானாகும்
வாகு பொத்திதன் விஷதில் மாற்று-நதமுள
சுக்கே கஷாயம் தெர்குத்துரைத்தார் மேலானோர்
தக்கதிதுவே யல்லா சாற்று.

தேங்காய், மயிற்-த்தம், எட்டி.

சாற்று-எா தேங்காடயக்குத்தானே பிள்யீ உல்யா
மாற்று மென்- சொல்லி வத்தார்கள் நெற்றி
குங்குமப் பூ மயில் துத்தங் கொள்ள வினி வாந்தியாம்
தங்கு மெட்டிக்கே யிதுவுஞ் சாற்று.

எருக்கம் பால்.

சாற்றெருக்கம் பாலுக்குந் தான் த்க்காயுஞ் செருக்கில்
நெற்றி பிளி மாற்றென்னார் நீள் போற்றவு
குருந்த தண்ணீருசியிலேக்கொள் டல புசினக்கால்
வளர்ந்துடல மன்னருகு மாறும்.

பானம்.

மாற யினிஞ் சொல்வேன் மிருபாளக்கங்
கருமுப்பு வெந்நீரில் கொள்ளும் வீறு
சக்கரையும் நெய்யுந் தாவ மதிமதுரம்
யிக்குவயா மென்றுரியல்.

சுண்ணம்பு, சிறுபயறு, நெய், ஊருந்து.

மியவள தோர் சுண்ணம்புக்கிடு கிச்சிலிப் பழந்தான்
நயமுள தோர மஞ்சள் பிளி நன்றுக் செயலாஞ்
சிறுபயறு நெய்யுமுந்து தின்றவர்க்கு மஞ்சள்
வறு குடி நீர் வைத்தார் வகை.

எலுமிச்சம்பழம், கற்ப்பூரம்.

வகையா யெலுமிச்சம் வளர் பழத்திலே விஷங்கள்
பகையாகும் வெல்லம் பகர் கா்டி நகையாருங்
கற்பரந் தின்றக் கால் கசியுப்பத் தன்னியிலே
வெப்பு வசம் பிட்டிடுன் கொள்மேல்.

பால் அட்டை, இடுமருந்து.

மேலான பால மிகு பட்டைத் தன் விஷங்கள்
ஏலார் மூலே யிடு மருந்தம் எலார்
கடுக்காய் கை யாந்த கரை களமாங் கோரோசனத்தை
குடுக்க விடுமென்றனவே கொள்.

கற்ப்பூரம்.

கொள்ளுகின்ற தாமரைப்பூ கூர் கடுக்காய் வெள்ளீரா
நல்ல கற்பூரத்துக்கு ஒரும்-வல்ல
கையாந்த கரைச்சாறு கனதாமரைப் பூத்தான்
செய்திடவே யோடு மெனச் சொல்..

பொன்.

சொல்லுமினிப் பொன்னின் விஷந்தீர் மருந்துரைப்பேன்
வல்ல கதலி வளர் கிழங்கு நல்ல
தாமரையின் மூலமிடித்தரை சங்கன் கொன்டவுடன்
ஆம விஷங்கள் போமே யறி.

இரும்பு. இரசம்.

அறியு மிரும்பு விஷமானவற்குமே விளங்காயி
பொறியிரதந்தான் முறிய புகலுவேன் நெறியாலக்
கறண்டிக் காப்பாகும் கள விஷங்கள் தீர்ந்திடுமாம்
திரண்ட மூலைப்பாலே யினிச்சீர்.

இரசம்.

சீரா மிரதஞ் செற்த்த விஷ முறியப்
பேராக யின்னம் புகலுவேன் நேராஞ்
செருப்படையும் வெட்டிவேர் சேர யிருமா மென்று
விரித்துரைத்தார் நாலுமினி மெய்.

பாஷாணம், மனோசிலை, கந்தம்.

மெய்யான பாஷாணம் வீறு மனோசிலையுமத்
துய்யதொருகெந்தகத்தில் சொல் விஷங்கள்-நய்யத்
தேங்காய்ப் பால்கள் யிளை உம்மி யிலைதான் கடுக்காய்
வாங்கியிடவே பகருவாம்.

ஆமீயம் வெள்ளிய மான கெந்தகத்தக்கு
போம் பெரிய புசனிக்காயிப் பூ என்று நேயமுள்ள
சம்மியிலே யிற்றிரும் தானே வுலகோருக்கு
க்ம்மு விடூ மத்திடுமே காண்.

ஊமத்தை.

காணவினி யுமத்தைக் கண்ட விடமத்த லேக்கும்
பானு யிலாத் தாமரைப்பூ வாங்கிழங்கு—தோனவுடக்
பன்னிக் கரிக்குப் பருத்த விளா விலையாம்
உன்னக் கொடுங் கோனுயர்.

பிரதி விட முற்றும்.

****

சாரீர சூத்திரம்.

சாரீர சூத்திரத்தைத் தமிழாலச் சாற்ற வேண்டி
சீரிசை வடநூற் றன்னைத் தேரிந்த திலாயம் தெடுத்துப்
பாரினில் மானிடற்குப் பரவு பகரமாக
நேர்மையாய்ச் செப்புகின்றேன் நிச்சயமாகத்தானே.

ஆணவங்காம மாய்கை யதுவே நற்தேக மென்னும்
ஆணவ மாலதி செய மருத்திருந் கேமாகுங்
காணவே ஆறு தாரங்க ளேயது சடமே யென்னும்
பூணவே முனிவன் தானும் புகழ் பெற விரைக்கலா ற்றார்

நாவிக் கீழ் மூலாதாரம் நற்பாத மீறும் வாதம்
நாவி மேல் மார்பிற் கீழில் நன்றிடிற் பித்த நிற்கும்
மேவு மார்பின் மேற் கண்டஞ் சிரசளவையத் தானம்
பாலகம் ஐகீகால்கள் பண் பெற நிற்குமன்றே.

வாதமும் பித்தமையு மருவிடிற் தேகம் நன்றும்
வாதமைய பித்த மெவ்வா வகையது தன்னிலே
வாத மைய பித்தமா மாச பத்தினில் மருவிப் போ
வாதமைய பித்த மீறும் வகையது தன்னைச் சொல்லாம்.

ஆசாரஞ் சயனங் காம மது கவி லொன்றேவ்வாமல்
மோகமா—மா சத்தில் முனிந்திட்டு சத்ததாதில்
தேக மாந்தாத தன்னில் சிக்கடில் ரோகியாவான்
வேகமாம் பதிறைவென்றும் வியாதி யுற்பவிக்கும் தானே.

சதுற் தச வேகந்தானும் கூடிய விருத்தியாலே ரோகம்
விதித்திடும் வாதந்தும்மல் மேவு நீர்மலங் கொட்டாவி
கதித்த தீபவ முந்தாகங்காசம் நித்திரை யிளைப்பும்
தித்திடுஞ் சத்தி கண்ணீர் வளருஞ் சுக்கிலஞ் சுவாசம்.

வாதத்தை ரோதம் பண்ணமார் றேவு குன்மம் வாய்வு
பேதித்திட்டு தர வாதம் பெருகிடு முடம்பு றேகல்
வாதை கண் திட்டியில்லே மல மூத்திர கட்டுப்பட்டு
வேதை யக்கினி மாந்தங்கள் மிகுத்த பன்னிக் கையுண்டே.

தும்மலே நீ ரோதஞ் செய்யத் தொசித்திருந்த லேறேவுண்டாம்
யிம்மையிற் பஞ்ச யிந்திரிய மியவுடன் தெரியாதாகுஞ்
செம்மையில் முகம் வலித்தல் தீராத அரவாதங்கள்
வெம்மையாம் வாய்வுக் குண்டாம் விதித்திட்ட முறைமுண்டே.

நீரதனை நிரோதம் பண்ண நீர்க்கட்டுக் கற்பிறக்கும்
பாரிசஞ் சந்து சந்து பண்பிலா நோவதாகும்
நேரிலா வயறு காமியம் நிச்சயம் நோதல் செய்யும்
பாரினிலமான வாயு வன் பெறச் சேருமன்றே.

மலமதை நிரோதம் பண்ண மலந்தனை வாயிற் றன்னல்
சலதோஷ முழங்காற் கீழற் றன்மையாய் நோவுண்டாகும்
தலைநோவு மிகவு முண்டாஞ் சத்தமாமயின வாயுவால்
பில மதைக்குறைப்பும் வந்து பெருத்தி வியாதிதானே.

கொட்டாவி தனையடக்கி-குறுக முகமும் பள்ளிக்கை
திட்டமா யன்னஞ் செரியதாது திரேகந் தூங்கு முகமாக
வெட்டையிற் பிறமை சாட்டியம்ம் மேவுந் தம்மலுக்குள்ள குணம்
அட்டி யில்லைடோ அத்தனை வியாதி கிடர்மாமே.

தீவனம் நிரோதம் பண்ணத் தேகத்தை அங்கயங்க
மேஷ் வயிற்றிற் சூலை பிறமை மிக்க சரீர மிளைப்புண்டாம்
தாவு மரோச்சிக முகம் வாடுஞ் சந்து சந்த நோதல் செய்யும்
சீவமக்கினிக் காகாரந் தெரிந்தே வாதமென வுரைத்தார்.

விழியினில் நீரடக்கில் விதமான பித்த ரோகம்
வழியட பீனிசங்கள் வந்திடு நேத்திர ரோகம்
அழுகி சிர்த்தில் ரோகம் அரோச்சிகம் அருர் வாதங்கள்
பழுது பள்ளிக்கை குன்மம்பற்றிடுங் குணமு முண்டே.

காசத்தை நிரோதஞ் செய்யக் கதிக்கு மிருமல் ரோச்சிகமும்
வாசம் பஞ்ச சுவாச முண்டா மருவும் ருத்திரோகந்தானுண்டாம்
பேசிய யிளைப் யடக்கம் பெருத்திடு மேகங் குன்மம்
நாசஞ் செய் ருத்திர ரோகம் நளித்தும் மற் குணமு முண்டே.

சத்தியை அடக்கில்ப் போதடித்திட்ட கடி குட்டங்கள்
மெத்தத்திாவு பாண்டுருவை மேவுந் கண்ணில் ரோகமுடன் சோபைமல்
பித்த ஆவறணம் விஷப்பாகம் பெருகுஞ் சுவாசஞ் சுரந்தசல்
மெத்தக் காசந்தீர லுண்டாம் மேவும பானத்தின் குணமு முண்டே.

சுக்கிலந்தனை யடக்கச் சுரங் கல்லடைப்பு நீர்க் கட்டுப்
பக்கங் கைகால் சந்து சந்து பாரநோவு வளி யிறங்கும்
மிக்க மார்பு நோவுண்டாம் வீக்கம் பிற மேகம் ஆசமுந்
தக்க நபுங் கன்ருகுப்பந் தக்க வாயுவின் குணமுண்டே.

சுவாசத்தை யடக்கிலப் போது ரத்த மிருமல் நடுக்கலுண்டாம்
பவமாம் வயறு புரமுதலும் பல்பாய் ஐக்குஞ் சீயில் லைக்
கவுமா மீரல்பிடிப்புண்டாங் காச க்ஷயங் களருசி யுண்டாம்
தவமாய் வந்தவாதத்தினதற குணங்களு முண்டாமே.

இரண்டாவது சீவலட்சணம்.

மலமதில், மலமென்னும் வழவா யென்னேரங் கொதிக்கிறதுந்
தலமதிலாவி சீவனென்றுந்தானே சுவாச சொருப மென்னும்
நிலையான, சுவாசஞ் சுவாசம் நிச்சய நடக்கும் வகை கேளீர்
மலமாம், ஆவி தனிற் பறந்து வளருங் குடலிற் சஞ்சரிக்கும்.

ஊர்த்த பாகமாய்கண்டத்திலொரு மூன்றங்குலந் தான் மேலே
வீற்றிருக்குங் கசதுஊ சங்க மேவுந்தானஞ் சொல்லக் கேள்
புத்த கண் காது மூக்குப் பொருந்தும் வாய்ஞ்லுங் கூடில்
யேற்ற கச தஊ சங்க மென்று ரேமக் கபாலஞ் சேருமென்றே. 20.

சீருஞ் சிலேத் மந்தான் விட்டுத்திரும்பிச் செல்லும் வழி கேள்ர்
நீர் சேர் நாசியின் வழி சென்று நிமித்திருக்*வாய்*** நியமித்திடும் வாய்கனதனிற்
பேர்பெருஞ் சுகமாயிருக்கிறவர். பேர்க்குச்' சுகமா மிது வென்று
தேரி லகத்தியமா. முனியுந் தெறிந்து சொன்னார், செகமதனில் 21.

பதினு, வேகந்தானிருக்கும் பதிபாங்கு குடலி லாதாரம்
இதமா முப்பத்திரண்டு முழமிது வுடலுக்குள் மூன்று சீயமும்
விதமாம் ஆமா சயமுடனே மேவும் பக்குவம் சயமும்
நிதமாம் பச்சை செரிக்கிறது நித்தமலா சயமன்றே. 22.

ஆமாசயம் பச்சை யாயிருக்கும் அதுக்குப் பதிரேரு முழக்குடலும்
வாமா செரிக்கும் பக்குவாசயம் மருவும் பத்து முழக்குடலாம்
ஆமா மாலா சயத்துக்கு மருளு மணிக்குடல் பதினென்றும்
ஆமா மிதென்று மவனிதனி லருளிச் செய்தாரகத் தியனர். 23.

மல மதிலாவி ரெண்டு மது ரோஊஷமம் அமரோஊஷமம்
நல மனிதருக்கு மதுரோஊஷமம் நன்றுகாது ரோகக்கு
மலதுரோஊஷம் மந்தான் கெட்டுதற் சுவ ாகம் பிளிப்பு அமமரோஊஷமம்.
நல-யென்று-மன-ரோகஸ்தனுவனென்றே. 24.

நற் பிராண வாயுவு மார்க்கத்தில் நன்றாய் வந்து கபாலத்தில்
வித்தாரமாக அடிபட்டு மேவுஞ் சிலேஷ்மந்தான் கக்கிகுலத்தி
வெற்றி வென்னீர்க் காங்கையனல் வெல்ல முருகுமாப் போலக்
சித்தம் கலக்கச்சிலேஷ்மம் விழும் செவிகண் மூக்கு வாயடைப்புண்டாம். 25.

அடைக்கிற் பிராண வாய்வுந்தான் அதிலுற் கபாலம் போகாமல்
திடந்தானிலாமல் மயக்கிட்டுத் திரமாய்ச் சுவாசம் வாயுதனில் உபாயமதனில்
அடவாய் மூக்குதனிலேதான் ஆள சுவாசம் புறப்படுமென்
உடலிற் தேக சூக்திரத்தை யுரைத்தார் மாமுனி தமிழதனல். 26.

மதுடரோஷ்ம மென்றதக்கினி போல் மனிதருக்குச் சுப காரணஞ் செய
விசமாம் அம்ம ரோஊஷமுந்தான் வென்னீர் வேகமாமரோகஸ்தன்
திதமாம் பதினு வேகத்தால் செயலாய் வந்ததை அடைக்கிறதும்
அதமாய் வாதத்தை பல வந்த மாக்கும் படியினுலே கேள். 27.

கேணீர் மலாதி செபத்தினிலே கிளைத்தெழு மூல மல மென்றும்
தீணிப் பிர்புத்தாக் கானலும் நிச்சய மலத்திலா ஊஷமையினல்
காஸரமம் ரோஊஷமழுந்தான் கனத் சுவாச ரூம்மாய்
புளிர் மேலே வரும்போது புகுழும்பக்கு வாசயந்தாங்கி. 28.

தாங்கிப் பக்குவாசய மிருது வந்தாளே, யன்னஞ் செரியாது
ஆங்கு தன்னம் பிளிச்சுப் போம் அந்த அன்னங் கூழறும்
பாங்கன்ன சாரந் தேகத்தில் பற்றிப் பிடிக்குமாப் போல
யங்குங் கூழன்ன சாரத்தால் இரத்த செகம் வாங்கிப் போமே. 29.

நாடி நிதானம்.

கரி முகனடியை வாழ்த்திக் கையிதனி லறுடியார்க்க
பெரு விரலங்குலத்தில் கீழ் பிடித்தொரு நடுவே தொட்டால்
லொருவிரல் லோடில் வா மற்றொரு விரலோ பித்தம்
திருதிருகரும மாகும் சேற்ற மனுடியாமே. 1.

புருடர்கு வலதுகையை பெருந்த மக்கையினுலே
மருவு மூவிரலில் னுடி வருமணிலடிச்சுட்டாகும்
விரலினுலே பற்றி மேவுமிடை பிங்கலை சுழினை யென்றும்
வரு செயல் வாத பித்தம் சேற்றமம் வகையைச் சொல்லே. 2.

அன்னமே கோழியோனுனை மயிலென்னடக்கும் வாதம்
பின்னை யோரட்டை யாமை பெருசிடிற் பித்தமாகும்
சொன்ன தேன் மொழியினல்லாற் சுற்றிய தவளை பாம்பு
யின்னிலை அய்ய மென்ப இயம்பினர் புலவரிதே. 3.

வாதமே யோடுனுடி வருனுந்தன்னைக் கேளீர்
மாதவப் பாம்பு போலும் மயில்சு அிசவு போலும்
நீதி சேரானை போலும் நிரந்தருகி-ரத்தின்
சோதியார் சொல்லலுற்குர்தலங்கின மூலையாற் கென்றே. 4.

பித்தமா யோடுனுடி பெரியதோர் தாகனுடி
தத்திய தவளை போலும் தரும் போருர்க்குரிவி போலும்
கத்தியக் கவிகள் போலும் கருமமே பாரும் பாரும்
சுத்தமாயிச் சொன்னேன் சொன்னேம் முனிந்து நர் பாரு மென்றே. 5.

சீவனறிருனுடி தன்னைத் தெளிந்து கேள் மாந்தராங்கு
வவன்றிற்கு வன்னம் போலும் மாறிலாக கோழி போலும்
தவந்தரு பிருவு போலும் தாங்கிய நடையதாகும்
எவாந்து கொள்ளுடி மூன்றும் நடக்குமிப்படி கண்டாயே. 6

முன்னமே பாம்பு போல முயன்று பின் தவளை யானுலே
யின்னிய யீசனுடி வந்து தேன்றுற்சுக் கொண்டு
யன்னமே முன்னமாகிய யழிவினைப் பிருவு கோழி
வுன்னியனுடி யாஞ் சேற்றம் னுடியாமே. 7

பாம்பு போல் நடந்து பின்னை பற்றிய தவளையானுல்
வேம்பெரும் பித்தங் கூடி நின்றது விளைவதாகும்
தாம்பு கல் தவளை போலே தரித்துப் பின் மக்னையானுல்
னும்பு கல்ப் பித்த யீசனுடியுங் கூடினுலே. 8.

இன்னமும் பாம்பு போலே யிறஞ்சிப் பின்னன்ன மாறு
வுன்னிய யீசனுடி வந்து தென்-றுக் கொண்டு
யினுடி-பசுத்திருந்த போது
மன்னிய ஏறக்கமாகுங் காகம் போல மயக்குமன்றே. 9.

மெத்தவே பசித்தனுடி விழுதுயி
முத்தமழறிவாளோ-கத்தில்ச் சென்றனுடி
யத்தறங் கடிதா போடும்மது குணம் மலச்சிக்கானுல்
மத்திம மக்னை யாங்கு வருந்திய சிறகு போலாம். 10.

சன்னிவாத நாடி.

சன்னி வாதநாடி தன் தருங் குணங்கள் தன்னையும்
மன்னய வறகு கட்டு மருவும் மீஞ்குற போலும்
பன்னரு மயூரசைந்து பார்ப்பது போலவாகும்
முன்னரும் மந்தப் பட்டுனடந்தது வுபாயமுமே. 11.

மந்தமே பட்ட பின்பு மகரக் கிடம் நடந்தால்
வந்ததோர் பாம்பு போலவே வருந்தியே நடப்பதானால்
முந்தவே சன்னி வாதம் முயன்ற மீதறிவாளேஈடே
சந்தமார் குழலினுளே சத்தியஞ் சொன்னோம் சொன்னோம் 12.

பொருந்திய விறலுக்கட்டப் போற்றியே நாடி தன்னை
வருந்தியே மந்தப் பட்டால் வார்குழல்மாதே கேளாய்
திருந்தியே வாராதென்று செப்பினோம் முண்மை யென்று
தரும் பெரு மேலே நெக்கி வருகிறஞ் சாவுத்தானே. 13.

நடி தான்புரண்டு தாகிலன்ன றென வற்றதாலுங்
கூடியேமந்தப் பட்டால்க் குவி முலைமாதே கேளாய்
நீடியே நின்று நின்று திலுந் தலமே நோக்கி
வாடிய சோதி சென்னார் வாதனை மரண மென்றே. 14.

உடம்பு தான்குளிர்ந்தால்ப் போவுடைய கண்வட்ட மிட்டால்
திடந் தருநாடி தாழ் யிருந்திட்டம் விட்டலப் போ
படிந்த தோர் நடி செத்தால் பாரனில் லெனுளாகும்
மடிந்த நாள்சில் மூன்றில் வாமதிப்பென்று சொன்னார். 15.

நெஞ்சு மேலுடம்பு வற்றி நிலைகெட்டு நரம்புதோன்றில்
பஞ்சு போல் நாவுங் கன்றும்பாண்டும் வெளுப்பதாகில்
கொஞ்சிய வண்டம் வீங்கில் குறுகிடாமல் முந்தியில்
தஞ்சுவ தன்மை யென்று சொல்லுவது உண்மையாமே. 16.

நாடி தான் பார்க்கும் வாறு நலம் பிறப்புருவ மீச்சி
கூடிய கண்டம் நெஞ்சுக்குற விலாப் பற்றை யண்டம்
மூடிய முழங்காலாற்கும் முட்டை கழல் விரலுங் கையில்
நீடி கைக்குழியில் நாடி பார்ப்பது நிருபமாமே. 17.

இத்தலம் பாராராகில் லியல்வாலிட மே பார்க்கில்
வெத்தலங்கையும் மூக்கு மிரண்டு கண் கால்ப் பாண்டை யண்டம்
சித்தி சேர் கண்டந் தன்னில்விரலிரண்டென்ன மூடி
வித்தகனசி லொன்று விரலென விதித்தார் மேலோர். 18.

கண்ட விறாடிப்பு மூன்று கடிய மீவிரலியன்றில்
விண்டில மயிலம் பித்தம் மேவியே நடிடி யெல்லா
வெரண்டோடி மாதே கேளாய் யுயர்ந்த தோர் கடிப்புண்டாகில்
மண்டியே யெழுந்த பாயில் மரண மென்றறிந்து கொள்ளே. 19.

புரண்டதுமருண்டு மேலே புரிந்தனர் நடக்குமாகில்
விரண்டரை நாள்தென்று யிங்கினி மரண மென்கச்
சுருண மென் குழலினேசுற்றிலல் வெட்டதாகும்
திரண்டனுள் வந்ததென்று சிக்கெனத் தெளிந்து கொள்ளே. 20.

வாளமாங் கண மடவாய் வலித்வன் கையை வாங்கி
வாரென விரலைப் பற்றி வைத்தடரேகை பார்க்கில்த்
தேனெனத் தெறிந்தச் சத்தேதிரிகுணஞ் செப்புமாகில்
ஒளொரு மாதந் தன்னில் நாடியே மரணந்தானே. 21.

மூன்று விரலாற் பெருவிற் கீழ் முன் கை தனிலே முன் பாரிக்கத்
தோன்றும் பித்தம் நடு வாதம் தலையாச் சேற்றமமிடத் தென்று
வான்ற பித்தம மந்தோடும் அய்யம் வாதம் சந்திருக்கும்
கான்ற வையம் வக்கிரமாய்க் கடிகியோடுங் கண்டீரே. 22.

நடக்கில்ப்பசிக்கில் மிக வுண்ணில் நங்கை மார்களுடன் கூடிக்
கிடக்கிற் கை கால் மிகவுண்ணில்க் கேளாய் நாடி தோன்றுவா
மிடக்கை பெண்ணுக் காண் தனக்கு மெழிலா வலக்கை தனிற் யிற்கிற்
நடக்கையுடைய தலை யாரே தப்பாதிலைகள் தப்பாதே. 23.

பெருகு செரங்கி தன்னில் பெரட்டனற் புழுவே போல்
நிமிரவே வலித்த நாடினின்றது வோங்குமாகிற்
குருகு சேர் மடவாளேடேக் கூடினீ வத்தாமென்ன
வெருவுற தோகை கனல் வாய் விளம்பு நீ மன்னர்ள்ளோர்க்கே. 24.

-ரண்டி யேறுடி ரெண்டானல் தகு மென பித்தமாகும்
யீண்டியே நாடி மூன்றுல் இசய்யும் பிலியும் நீங்கா
மாண்ட யள விதியிருடி வந்திருந் ன்ற
-ண்டதோர்வாத பித்தஞ் சேற்மமம் புகழ்ந்த பாரீர். 25.

சொல்லிய வுந்திக் கீழே சுழித்த தோர் ரெழுத்தைப் பற்றி
யெல் லையில் லோருடி எழுபத்திராயிரத்தி
பல்லவர் பயின்ற நாடி பற்றினிற் பற்றிப் பார்க்க
நல்லற மூன்றுடி நயந்து நீ உணர்ந்து பாரீர். 26.

மதித்திட்ட நாடி தானும் மாரதனைப் பின்னும் போல
ததிக்க வெள்ளெவம்மைபப் பற்றி யைருடன் வாங்கு மாகில்
விதித்ததோர் விதியிலுலே விரதினி வுட்ம்பி தென்று
கதிக்கவே நாடி பார்த்த கற்றவர் விளம்பினரே. 27.
அப்புடன் வாதம் வந்தால் லனேகறை செப்பும்
மப்புமஅப்புடன் பித்தம் .வந்தாதவும் மப்ப்டியே யாகும்
அப்புடன் வாத பித்தம் அடுக்கிலே மரண மெனத் .தையலாய்
ஐய போய்ப் .பித்தஞ் .சரிவரிற் சாந்த மாமே. 28.

வாதத்துக்குடம்பு தீண்டில் வகை உஷ்ணமாய் இருக்கும்
நீதிலாப்பித்தகக்குத் தீவிரமான உஷ்ணம்
போதவே அய்யத்துக்குப் புனலை குளிர்ச்சியாகும்
நீதமாயுற வேதத்தில் நிகழ்த்தினர் முனிவர் தாமே.. 29.

முக நாடி வாதத்துக்கு முகமது கருகித் தோன்றமத்
தகமை சேர் பித்தத்துக்குத் தழல் நிறம் மஞ்சளாகும்
அகந்தனில் லய்யத்துக்கு அதிகமாய் வெளுத்திருக்குஞ்
செகமதில் முனிர் தாமுந் தெரியவே உரைக்கலுற்றார். 30.

வலமது கட்டி முட்டியாய் விழும் வாதத்துக்கு
வலமது தம்பலம் போல மஞ்சளாம் பித்தத்துக்கு
வலமது சீதக்கட்டாய் வெளுத்திரும் மப்பத்துக்கு
வலமது லட்சணத்தை வகுத்தனர் முனிவர் தாமே.
31.

மூத்திரம் வெளுத்திருக்கும் முளிந்திடும் வாதத்துக்கு
மூத்திரஞ் செகப்பு மஞ்சள் நிறமறு பித்தத்துக்கு
மூத்திரம் நுரை போற் காணும் முதிரிற்றிரு அய்யத்துக்கு
மூத்திர லட்சணத்தை வகுத்தனர் முனிவர் தாமே. 32.

நாக்குக் கறுத்து தானிருக்கும் நயந்திடும் வாதத்துக்கு
நாக்குச் சிவந்து தானிருக்கும் நயந்திடும் பித்தத்துக்கு
நாக்கு வெளுத்துச் சாம்பல் நிறம் நயந்திரு மயயத்துக்கு
நாக்கு லக்ஷண மீதென்று நல்ல மா முனிவர் சொன்னூர்.

சத்த லக்ஷணத்து வாதம் சமானமாய்ப் பேசலாகும்
பித்தமா மிலக்கணங்கள் பேச்செழுப் பேச்சாய்ப் பேசும்
நித்தியம் மய்யத்துக்குக் குரல் நெரிஞ் சது போற் பேசும்
அத்தலருமைக்குத் தாம்அன்புடன் உரைக்கலுற்றூர். 33.

கண்ணின லட்சணங்கள் கரு கருத்திருக்கும் வாதம்
திண்ணிய பித்துக்குச் சிவந்து பச்சென்றிருக்கும்
நண்ணிய அய்யத்துக்கு நலம் வெண்மைபீளையாயும்
-ண்ணிரில் முனிவ்ர் தாமும் விரும்பியே விளம்பினரே. 34.

கறடது முதல் மேல்நாடி கடிகையிற்டே புக்கும்
பிறகு பின் பிடரி உற்றுப் பெருகிய கழுத்தில் லோடித்
திறல் வடு கள்ள சங்கம் திகழ்ந்திரு சிரத்திலாதி
யுறவிடு புருவத்தேகி யுற்றடு நயனத் தென்றே. 35.

ஒத்தலத் தொடுத்த வன்ன யிதின் குணமறிந்து நீயு
மெய்த் தொடம் போத்தடி யெழுபத்தீராயிரத்திற்
வுற்றருத் தொத்த ரோகம் முறைத்தது நாற்பத்தஞ்சு
முற்றி சேர் முனிவர் போற்றி மொழிந்தது வென்று காணே.

கண்ணிலே உற்ற நாடிக் கலந்து பின் பிடரி உற்று
எண்ணிய வாசி லோடி யிசைந்து கொசலி கைப்பற்றி
நண்ணிய வந்தடி நலம் பிறவதின் வழியே
திண்ணிய புடவிற் பக்கஞ் சேந்து சின விரலதாமே. 37.

நாக்கடி யுற்றஞ்டி நடு தட மாரி லோடி
நீக்கிடக் கேர்-ம் பற்றிப் பெருவிரலுற்று நிற்கும்
தாக்கிடும் பின்னும் அர்த்தத் தயங்கிய லாசி லோடி
நோக்கிய பெருவிரலுற்று நண் சிறு விரலதாமே. 38.

இயங்கும் பிடரி இரு- நரம்பு யிசைந்த முதுகு இரு புறத்தில்
யங்கு-ரையிருட் சொருகிய மந்த சாளிற் புறத்தாக்கித்
தயங்கும் புவடி தன்னிலுற்றுத் தானே ருமாயுடன் பிறக்கு
வயங்கிய, வ ளைக்கும் நடத்தி விக்கு வவிதர முரமா யிது பாரே. 39.

உன்னிய நரம்பி நாக்கையுடல மற்தோடில் நன்றும்
பின்னிய நரம்பின் பின்னுக்கைப் பிறிந்த -வாம்
மன்னியரைம் பிறக்கை மறித்த தாற் பினியுண்டென்றுக்
சன்று சேர் விரலுக்கை தெறித்தது சொல்லிற்றிதே. 40.

யங்கியில் வற்றனடியே
பொங்கிய வுதிரம் ரேசுற் புகைந்து முச்சுரங்கள்
அங்கிற்ற வந்த நாடி யசைந்தறக்குத் திமிட்டாற்
தங்குற்ற நில்லா தாகும் அது நாளைச் சுரங்கள் தானே. 41.

காலையிலா கி நாடிக் கருதிய வுச்சி பித்தம்
சீலமே பின்னுனேரம் தேயி வாத மாகும்
மாலையிலாதி யாகும் வரு மிராமதியம் பித்தம்
கோலமே வெடியு மட்டுங் குளிர்தரு வாத மாகும் 42.

காலையிற் பற்றும் பித்தம் கரும் பகல் மேலே அய்யம்
மாலையில் பற்றும் வாதம் வைகியே பற்றும் மப்பும்
மேலோடு மொத்த கூத்தின் மிகுத்திடும் பிற்றம் பற்றங்
காலையில் வெடியப் பற்றுங் கதி தோர் வாதந்தானே.

வாதந்தான் காலிற் சேரும் வயித்திலே பித்தஞ் சேரும்
சேதமே செப்புமையுஞ் சித்திரத் திடையே கண்டம்
நாதனுற்ருளிச் செபிதருன் முகத்தரசு பாரில்
வேதநூல் விதி இதன்றே விரும்பியே விளம்பினரே. 44.

அக்கி அனலினல் வந்த நோயி தானடைவது வென் பதாகும்
தனி வரு பயித்தியத்தால் சஷைந்தநேய் நாற்பதாகும்
இனிதரு சேற்று மத்தாலாய நோயிருபதாகும்
மனிதருக் கடுக்கு மன்று வகை முனிஅருளிச் செயிதான் 45.

என்பது வாதந்தன்னை இருவகை வகுத்துக் காலில்
நன்புனே யரைக்குமே லே நாற்பது வாதமாகும்
பண்பு சேரரையின் கீழே பயிற்றுளன் -காகும் வாதம்
வன்பு சேர் குழலினளே வாகடத்தியல்பு தானே. 46

வாலற்குங் கிழவனுற்கும்வருந்தியே மதவுண்டோற்கும்
சீலக் தேய மராநேருன் மத்தர் திரேகம் மொன்னை
மாலொத்த பசியாற் கென்று மிசைப் பாரப்பற்கு
மாலொத்த யீசனரு மருநமை தனக்குரைத்தார். 47

ஏற்றிய தீபந்தன்னில் லெரி தனிற் சுடுகுரு [illegible] போலத்
தோற்றிய ருடி தானுந் தொகை கெடத் தொன்ற மாகில்
மாற்றிய வானலத் தானும் வந்திடும் திங்கள் தன்னில்
நாற்றிசையுள்ளோர் கெல்லாம் நாடினீர் உணர்ந்து பாரீர். 48.

வாதத்தால் வருமொன்றுகும்வருந்தும் பித்தம் மிரண்டாகும்
னீதி சேற்றுமம் மூன்ருகும் நிகழ்ந்த பித்த சேற்றுமமும்
போத வருமது நாலாகும் பொன்னே வுதிரம் மச்சாகும்
தீதே யாகும் சுவாசத்தில் திகழுங் கிராணியுண்டாமே. 49.

மருவிய முன்தான் நாடி மதித்திட்டவன் கை பார்க்க
அருவயரிடக் கை தன்னிலழகியதாய் நாடியார்க்கில்
லொரு விரல் லோடில் வாதம் மிருவிரலோடிப் பித்தம்
திருவில்லா மூன்றதாகில் சேற்றும நாடியாமே. 50.

பார்க்குங் கால் வாதம் பழமலமே பாதிக்குஞ்
செற்கும் பயிற்றியமே தீபனமாம்
ஆர்குந்தான்சேற்றும மே சீரணமு மந்தமுமாம் சேயிழையீர்
பார்க்கு நாடிக் கதியின் பண்பு. 51.

முன்வசைந்தோடு நாடி முசிப்பில் லை சுகமதாகும்
பின்வசைந்தோடு நாடிப் பிணியது பெரி துன்டென்றும்
தன்னிலே நேரே யோடில் தாழ்வில்லை என்று சொல்லும்
அன்னமே ஏவடையின்ருளெதுக்கையின் கூறதாமே. 52.

நாடிதான் பார்க்கும் போது நயனமே முகத்தை நோக்கி
மூவிரலாலே தொட்டு முறை முறை நாடி பார்க்கில்
வாதமே மிகுத்த தென்னில் வன் பிணிப்புண்டு தென்க
பித்தமே மிகுத்த தென்னில் பீசிர் கசப்புண்டு தென்க
சேற்றும மிகுத்த தென்னில் தித்திப்பே யுண்ட தென்ன. 53.

வாதநாடி நான் முகன் வருந்திய பித்தமா யேன்
சீதலநாடியாகி சித்தரே கேளுமாங்குக்
கோதிலா வீணை வைத்ததையது போல வையும்
மேதிலாத் தொன்னுற்றுறங்குல மிவர் கையினுலே. 54.

நாபிதன் கீழ தாசி நற் பவழத்தின் முன் போலே
யாவி போர் கிழங்குண்டாகு மதின் வழி நாடி சீவ
தாவ சீர்ரிரண்டு பேற்குந் தகு நரம்பனுதி மச்ச
லேவமே போல நிற்கும் நிறமென யிவட னன்றே. 55.

நரம்ப தானிருக்கும் வாறு நவிறியே கேளுஞ் சொல்ல
விருந்த நாலங்குலமு மிட மென்பரி ரண்டேயம்
பொருந்திய உபகாரமாகுக்வழியதிலே சென்மம்
பரித்கரி நரம்பு மெழு பத்திரண்டாயிரமே. 56.

சீவ நாடிதனைக் கேளாய் சிறந்த பிராணன பனமுடன்
தாவறுன வியானனுடன் சமானனுன
- கூர் மருடன் நாகுன சிறு காத்தன்
தேவதத்தன் தனஞ் சமன் செய்து மித்தலஞ் சஞ்சரிப்பானதே. 57.

சீர் பெற சீவன் செய்குந் தொழிலினைத் திறிந்த கேளா
பேர் பெரு மூச்சு விட்டு வாங்குவப் பெருமையாலும்
ஆர்பெற சிலேற்றுமத்தை யுண்டாக்கிப் பாத சீவன்
நீர்பெறு நிலையில் வைத்த நிலமையாய் நிற்குங் கானே. 58.

அன்னத்தை யருந்தி விக்கும் மறல்சுனை யருந்தி விக்கும்
மன்னிய விசார மாக்குமருவிய நெஞ்சில் நிற்கும்
உன்னிய சீவநாடி யுறுதவம் பண்ணி விக்கும்
இந்நிலை கானவுங் கானவு மித்தலஞ் சீவனுமே. 59.

அபானனற் தொழிலைக் கேளீர் அம்புறு தவியின கூற
முபாயமாய் யுதரந் தன்னிலனிற மெனவி வியின் கூற
முபாயமாய் யுதிரந் தன்னில்நிற மென விவிக மாகுங்
கபாயமாய்த் தொடையில் நிற்கு மல்ச் சலங் கானிக்
சானமாயி வியானஞ் செய்யன விற்றினை சொல்லலுற்றேன். 60.

சந்து தன்னிற் பிலத்துடன் சரத்த
மிவந்த கண்டமிரண்டு வளர் விழி
யுந்து பாற்கு முகந்து கால மூன்றுறந்
தந்த கால்களில் விரண்டிற்றகு மின் 62

வுதானனுற செய லைக் கேளமி வுள்ளருங் கை கால் நிற்குஞ்
சதாசிய சந்தில் நிற்குமத் தற் பரங் கண்டமாகுஞ்
சுதாசியேபொசிக்கு மெதந்தம்மவுந் தீருவிக்கும்
தாசியே காங்கள் முடல் விழித்தலும் முமமாமே. 63.

கிருகரன் தொழிலைக் கேளாய்க் கேடிலாச்சி சிரிப்புண்டாக்கு
மறிவிலா தேவத்த்தன் மனத்திலே அழுவதும்ம
லறியதித் தொழிலேயாகும் மதின் சேத்தட்டையாகுமன்றே
குருகியிற் றொழிலேயாகுங் குணமிவை செப்புங் காணே. 64.

சமானன்ற்த் தொழிலைக் கேளீர் சறுவத்தில் சஞ்சரிக்கும்
வியானமாய்ப் பாதமாது விரலதனில் நிற்ப மெய்யென
மானமாம் பொருளதாகும் நாக கூர் மனனைச் சொல்ல
நிமானமா முகத்தில் குசில்நிற் பெனகை கூர்மன். 65.

நாகனற்த் தொழிலைக் கேளீர் நவிற்றியே சத்தி பண்ணுந்
தாகனுடை கூர் மனிந்த சத்திய ம் நிறுத்தி விக்கும்
பாகனுங் கிருகரந்தன் பகரவன தேவதக்கள்
நீகமாய் யிரண்டு காசிற் கெம்ப்பது நியமமாமே. 66

தனஞ்சயன தொழிலைக் கேளீர் தம்பிரான தனிலே நிற்கும்
மனந்தரு முதுவில் நிற்கும் ஆவி போனலும் நீங்கா
தனந்தருந்தி ரேகம் வீங்கல் செய் தொழிலிம் மாறென்றே
வனந்தரு வாய்வு பத்தம் வருந்திய விகாரந்தானே 67.

திச வாய்வு குணம் முற்றும்.

****

மலந்தெழு மூலனுடி வன் குடல் மலத்தைச் சூழ்ந்துக்
குலந்திரு கண்டமேறி கை யடி யிறங்கி நிற்கும்
பிலந்த னைக்குறைக்கும் போத பித்தமே வாதமாகில்
சலந்த னைச் சூழ்ந்துநிற்குந் தானறிய நடிதானே.

கொள்ளுக வாதம் றென்றும் பித்தமு மொருக்காலாகிக்
கன்னமா யிரம் விம்மிக் கனக்கவே வாயு வென்னுந்
தெள்ளியமாதே கேளாய் சிந்த னை மிகவுண்டென்றும்
யொன்னிய வாதபித்த தொந்திப் பென்று ரைக்கலாமே.

ஆகிய நடி மூன்றும் மெழும்பிடிற் சன்னியாகும்
வாகினலன்னங் கோழி மயிலென நடக்கும் வாதம்
மேகியமை யட்டை யிவை யென நடக்கும் பித்தம்
போகிய தவளை பாம் போலது சேற்றுமமாதே.

தெளிந்து நீ நடி பாற்கில் சோந்து வெள்ளரிக்காய் போல்
குளிந்திடில் வா மாகுங் குல விய வறை போடென்ன
விளம்பிடு மேனி மீதே வெண்ணெனிற் பித்தமாகும்
வளம்படுஞ் சுவரே போலவுவழு வழுத்திருக்குஞ் சேற்றுமம்.

சிதளிந்து * நீரூடி * பாத்தில் * சேர்ந்த

சேற்றுமம் மெழுந்திருக்கில் தித்திப்பு மீறி யேறும்
யேற்றிய கசப்பு மீறி யெழுந்திடிற் பித்தமாகு
மாற்றிய புளிப்பு மீறில் வந்தறும் வாதமாகுஞ்
சேற்பன் தண்ணீர் பித்தந் தீயுறு காற்று வாதம்.

வாதத்தின் குணமே தென்னில் மட நடை மயிலே கேளாய்க்
கோதற்ற வயறு மந்தம் கொண்டிடுஞ் சந்து நோவாம்
தாதற்று யிடுப்புக் கை கால்த் தரை வொடு கடுப்புத் தோற்றந்
தீதற்ற சறுநீர் தாரந் சிறத்துடன் கடுத்துவிழும்.

வீழ்ந்திடும் பித்த தோஷ வெதும்பிறு வறண்டு கொள்ளுந்
தாழ்ந்தற கண் சுழன்றிக்குண்டு தலையது சிறுசிறென்னும்
சூழ்ந்திடும் நீர் சிவந்து சுறுக் கெனக் கடுத்து விழும்
வாழ்ந்திடு முடல் நடுக்கி மஞ்சணித் திருக்குமன்றே.

அன்றிய சேற்று மத்தக் கடையாள முடம்பு வேற்கும்
நன்றென வுமி நீர் ஊறிறு வழு வழுத்திருக்கும்
மொன்றிய சிறு நீர் தாறும்-யிழைந்து விழு
மண்ணிலிற் தோஷந்தன் னை வாக்கிலுணர்ந்து கொள்ளே.

ஓரைத்திடும் பித்தம் ரெண்டும் சேற்றும மொன்றுமாகில்
வரு------யிற்---க் கட்டி உப்புசம் வலித்துக் காட்டும்
திருத்திய வயறு நொந்து பசி- றப மில்லாதாகும்
முரைத்திடும் பித்த சேற்றுமம் தொந்த மென்றிசைக்கலாமே.

யிசைந்திடுஞ் சேற்றும ரெண்டும் வாத பொன்றெந்த நாகில்ப்
பசித்திடும் புளிப்பு வேண்டக் காட்டியே தவனம் பற்றும்
யிசைத்த உட்டணமு முண்டா மிவை யெல்லாம் மிருந்த தென்னில்
வசித்திடு சேற்று ம வாத தொந்திப்பாம் வகையினமாதே.

மாதராய் சேற்றும ரெண்டும் பித்தமு மொன்றுமாகிற்
நீதுடன் தலை வறண்டு பிடரி நொந்தினு மெலாம்
பேதமாயி வயிறெரிக்கும் ஓட்டமும் பெரிதுங் காட்டுங்
கோதிலப் பித்த சேற்றும தொந்திப் பின் குணங்கள் தானே.

தாலமாஞ் சேற்றும ரெண்டும் வாதமு மொன்றதாகில்
மான லைச் சன்னி கொள்ளுந் தலை நோவாம் வாய் தித்திக்கும்
போனகஞ் செரித்தருது வாயசையாடும் போது
மானதோர் சேற்றும வாத தொந்த மென்றறிந்து பாரே.

பாரித்த பித்தம் ரெண்டுஞ் சேற்றுமம் மென்றுமகில்
கூரித்துக் குளுந்து காட்டிய வயறது மிகக் குழம்பும்
நேரொத்தவுறக்க முண்டா முழலையும் நெரிங்கிக் காட்டுஞ்
சீருற்ற பித்த சேற்றும தொந்தமாற்திரு வினல்லாய்.

நல்லதோர் வாத பித்தங் கூடிலுல் ரெண்டுருகம்
புல்லிய பிலையல் போல போவதாம் வாத சேற்றும
மெல்லவே கூடி மஞ்ஞைப் பாம்பென விரையவேருஞ்
சொல்லிய பித்த சேற்றும் மதொன்றுதப் பிள்ளை யட்டை.

அட்டமரம் வாதந் தொப்புள்ளரகுமே யதற்கு மேலே
யிட்டனுல் விரலில்ப் பித்த மிருந்திடு மென்பதாகவே
மட்டமாங் குழலினளே மா ாபினி லிடமாய் வைக்குங்
கட்டமே யான சேற்றுமங் கருதிம் மூன்றுங் காணே.

உரைத்திடும் வாலனுடி ஒன்றுடன் ஆறுமட்டு
முரைத்திடா தோடி வாடியிறங்கியே நிற்கு மெனத்
நுரைத்தனைத் தரங்கார்த்தால் சொல்லிய அன்பத் தஞ்சில்
விரைத்திடு மானி பத்தால் லெறியே நிற்கு மென்க.

ஏறிய வயதனுலல் லியல்வுடன் அரசுனுரை
மாறிய வயதனுலை மந்திரி மேலதாகும்
கூறிடும் பிறப் பிறப்புக் குணங் குறியா சுகையினு
லேறியனுடி த்தனை யின்று முரைத்திட்டாரே.

உரைத்திடிக் கசப்பிர்ப்பு உண்டில் அரசன மேவாம்
வதைத்த தோர் பிளிப்புடன் பதல் வாங்கிடில் மந்திரி மேலாம்
எரித்தலுந் துவற்றலித் தானு மிகன்றிடில் மந்தமென்றே
தரித்தனர் கால மாலத் தன்னிறை யறிந்து கொள்ளே.

நெறை பிறை வட்டம் பந்து நின்றிடை அரணை வால்ப் போல
குறைபடாப் பித்த மென்றுங் குறிகியே நிற்குமானு.
உறை விடும் பிராணனென்று உண்மை சொல் வாதனால் தான்
பறை முறைத் தட்டிச் சாற்றும் பண்டிதர் தங்களுக்கே.

தங்கிய வாதச் சென்று தரித்திடும் பித்தமானுல்ச்
செங்கண் மாலறியச் சொன்னேன் சீவனுஞ் சிவனு நன்று.
மங்கிய கல்வுந் தானும் வந்திடும் வாதமானல்
பொங்கிய வியாதி தீர போதனுள்ச் செல் வுந் தானே.

செல்லும் பித்த வாதத்திலச் சென்றே யடுத்தால் ஏய்வுண்டாம்
வெல்லும் வாதங் கல்வுதனில் விரையில் சன்னி வரும்
கொல்லு னுடி முருட்டி வருங் குதைத்துப் பாடை போலத் ததும்பும்
வல்ல விதமாய் சேர்வோடும் வறன்னுடியின் குணமிதுவே.

கூறிடுங் கமலந்தன்னில் கொண்ட நீர் போலவுரும்
மாறிடாப் பிளியு மேன் மேல் வளந்திடு மருந்து வேண்டாம்
சேறிடுந் துறையே போலச் சேருமிடு மிருமலத் தானும்
நீறிடு மானுராணை நிச்சய மறிந்து கொள்ளே.

முந்திய காலை வாதம் முடுகியே பித்தஞ் சேரும்
குந்திய அய்யனுடி குதித்திடும் பகலில்த் தோற்று
மிந்திய கலையப் பித்தம் பேந்திடும் அய்யம் தொங்கி
அந்தியில் வாதபித்த சேற்றமமறிந்து கொள்ளே.

சித்திர னுடித் தன்னைத் தேசிகருளால்க் கூறப்
பத்திர காயந் தன்னில் பலதை மூன்றறி விளுவும்.
சத்திர விதிகள் னுடி தல நிதானங்கள் கஞ்ச
புத்திரமகவும் போல பூமியில் விளைவுதானே.

அந்தித்தனுடி தானு மரணை வால் நடியே செய்யில்
சந்தித் தமங்கை யோடு தரணியிற் புக்கு முண்டாய்.
வெந்தித்த மலத்திலுலே விழுகை தான் தின் மென்க
பந்தித்த தேனின் சொல்லாய் பகருவா மன்றிலோற்கே.

மூலமே எழுந்தனுடி தான் முனிந்திரண்டு மொன்னிற்
காலமே னியு முண்டாய் கைப்புடனி னிப்புங் கூட்டி
கோலமாம் மடந்தை நல்வாய்க் குமலியைக் கொட்டி செயதாய்.
ஞாலமே யிரவிக் கோபம் நன்றென நிலவு தானே.

ஆடிய பாம்பிறு வென்றது வந்துதித்த போது
கோடிய கொள்கையாலே கொடிய நற் குலையாகும்
நீடிய வினையுள்ளா நியமித்த வய்-மட்டென
றேதிறு மனதற் கெல்லாம் முரைத்தது முன்மை தானே.

வண்டனி குழலாய் மாதேவதமும் பித்தமையு
மண்டியே யிருக்கையால மருங்கனி தின் கையாலும்
பண்டையின் பழ மங்களாலும் பழங்கறி தின்கையாலு
மிண்டியே நடக்கை யாலும் வியாதி வந்தணுகுங் கண்டீர்.

கருதியே மனத்தின்னிக்கை யிதனில் ருடிபாற்கில்
பெருவிரலடியிற் கீழங்குலம் விட்டுப் பிடிக்கிற்
சுட்டனி விரல் வர்தம்ற்ற விரல் பித்தமாகும்
திரமதாறு மிசைக்குச் சேற்றமடி தானே.

ஆய்ந்த மூளையிலே வெப்பு வமைந்து தானிற்குமாகில்
ஏய்ந்ததோர் ரடிக் கரத்தில் லேறிய கொடிப் போலேறி
ஓயந்திடா குழத்தியே தான் றைதங்கிடா நின்று தானே.
தோயந்த கையிலுடி நின்று தடித்திருந்த படி போல் மாதே.

வெள்ளம் போல் லோடியே தான் மீறுமாய் மிடை யொன்றில் லை
பள்ளமீன் நச்சையுண்டுப் பரந்துதான் குதிக்குமாப் போல
தெள்ளிய வசநரம்பில்த் தெறித்திடிற் சாவுண்டென்றுங்
கள்ளமாயி தொண்டைக்குள்ளேக் களறிருற் காலமாமே.

மின்னிய மருங்குலாய் விளங்கு காற்றுடன்
பின்னிய சிலேட்டுமம் பொருந்த நின்றிடில்
உன்னிய சஞ்சீவியுதவி செய்யினும்
அன்னமே மரணமென்றறிந்த மாந்திடே.

நோதல் கொண்ட வள்ளீர் பாற்கில் நன்று நீர் தெளிந்த தாகில்
வாதமா மஞ்சளாகில் மதித்ததோர் பித்த மென்க
போதவே கலங்குமாகில் பொருந்திய அய்ய மென்க
யீதிலை தன்னை யொத்தே யிசைந்திட மருந்து செய்யே.

பித்தமே சுதித்துப் பொங்கிப் பெருகிய அய்யஞ் சேர்ந்து
உத்த தோரப்பைச் சூழ்ந்து புதிரத் தேயுலாவி நின்றால்
பத்தி நேர் குழலினுக்-ணவுஞ் சுரங்காமாலை
மெத்த யக்கினியின் மந்தம் மேலினை சுவாசமாமே.

ஆமதே காய மெல்லா மக்கினி சோபமாக்கும்
போமதே மலத்தைச் சூழந்து பொருந்து தீபனத்தைப் போக்கும்
வாமதே மரண வாதம் வகை படுஞ் சத்தி விக்க
லாமதே சுரத்தோடொர்த்து அதிசார சுரமதாமே.

ஆமதே உதிரந் தன்னை அக்கினிச் சூழ்ந்து நின்றால்
போமதே யப்பிரேதைசை பிறதிலி வாய நீர்
வேமதே வன்னி நின்று விளைந்திடுஞ் சுரங்கள் யாவும்
பூமரு மொழியின் நல் வாய்பு கலிற புவியில்த் தீதே.

தீதிது மோதி ஒசை சேந்துவிண்டிலமும் வாவும்
மோதியே சுழல் காத்திட்ட சுழிதனில்த் துரும்பு போலும்
ஓதிய கதலித் தேரை உறக்கு வக்கிரம் போலொடில்
நீதி சேர் மாயனேங்கித் தாழ்ந்திடில் நிலமை தீதே.

குலைபோல் சுழியைப் பத்திச் சுழிக்குள்ளே வலிக்குமாகில்
காலையில் பித்தநாடி கதித்திட்டவாறே யாகும்
வேலை கூரனைய மாதே மேலெதிர் வாதமாகுந்
தாலமே அய்யங் கூடில் தருகிடாச் சன்னி தோஷம்

தருகிடக் சன்னி யாலுத் தானமாம் வாதங் கீழா
மருகிடத பித்தம் தாழ்ச்சால் மையினுள் சுர்ந்த சேரும்
குருகிடா வாயு பத்து மோங்கி லங் கெழுந்து நின்றால்
குசிடா ஆழுந்த மானைக் கொட்டியால மரணந்தானே.

கண்ட மேல் நாவறண்டுக் கருகியே உதகும் வுர்யுங்
கொண்டிட குமட்டி விக்கல்க் கொதிதன உட்ல் குனக்கில்
பண்டுதான் நின்ற பித்தம் பதி மாருத்தை யெட்டில்
முண்டகர் கொங்கை மாதே முருகிய காலமாமே.

ஆதியிற் றுணமுங் கெட்டங்கியர்ந்து காடலத் சேர்ந்து
நீதி யாலுரைத்த சொல்லும் நிலைகுருந் தடு மாருட்டத்
ஜூ செய் மல சலங்கள் மறித்து மேற் சுவாசங் கண்டால்
சோதி மாருதம் போயையத் சூழ்ந்திட்ட காலமாமே.

அடி வயிறுளாவிவாய் நீரற்று நெஞ்சருவிக் காயம்
தடியடி யுழு கை போல்க் கைப்படாச் சுரமுண்டாகில்
கொடி தெனப் பசி யாகாரங் கொண்டிட மன மறிக்கில்
கடிதென அய்யுங் காலைக் கதித்திட்ட பித்தமாமே.
பித்தமே கதித் போது பெருகுமாஞ் சூலை வாதம்
உற்றதோரய்யங் கூடில் உவட்டி நெஞ்செரித்து
கத்தமா மலசலங்கள் காயமும் திரங்கி மாய போல
உற்ற தோர் சடலங் கண்டால் உதானமாம் பித்தமாமே.

ஓடிய பித்தஞ் சால ஒடுங்கிடும் வாத மெல்லாம்,
ஓடிய வாதமோடே நலங்கிடும் மய்யஞ் சேர்ந்து
கூடிய மறப்பால் வாதம் கொட்டியால் பித்தஞ் சன்னிக்
கூடிய அய்யங்கருல் சேர்ந்திட்ட காலமாமே..

வரிசை சேர் குழலாய்ப் பித்தம் வாதமும் மய்யங் கூடில்
பரிசினியே தேன்னில் பகர்ந்திடக் கேளுங் காலை
தெரிசினை அய்யமாகுந் தேருச்சிவாத மாகும்
பரிசிய மாலை தன்னில் லோடிய பித்தமாமே..

வன்ன மயிலு மாடப் பிறவும் வன் கோட்டான்
என்னடக்கில் லிவை வாதம்பிற மேல்ப் புரனில்ப் பித்த மென்க
வுன்றும் புள்ளே பூகைம் முறக்குஞ் சாடே எனப் பகிரிலி
பன்னிப் பார்க வேண்டா மென்று பகர்ந்தார் பாரிலறிந்தோரே.

அங்கை பிடிக்கிலமந்து சற்றே
தங்க நரம்புத் துடித்துக் காட்டும்
நீடிய செங்கல் நிறமது பார்க்கில்
கான நரம்புக் கருகித் தோன்று
மாலித் திடமே ஆக்கிய நரம்பு
ஜேதற் தொருக்காலக் கழுத்து நிற்கும்.
பித்தம் வாதம்பேசிய அய்யும்
மொத்த காலை கூறக்காயும்
மின்னிய காரடை. வெஞ்சின முண்டால்ப்

பன்னு நரம்பு பசைஞ்சு தோனறு
மாருப் பித்த மாக்கிய நரம்பு
பாருக்கிற்ச் சற்றேப் பதறித் துடிக்கும்
மைக்கும்விழியாள் வயந்த நரம்பு
கைக்க மாயிருந்தக் கடுகத் தோனறும்
அய்யுங் கால மடந்தால் நரம்பு
மெய்யைத் திரண்ட குணங்கள் கடுக்கும்
ஊழையும் பித்தமும் மூண்டா யிருக்கில்
பீதின் குணங்கள் ரெண்டுக் கடுக்கும்
நடு மத்தமாகில் நல்கியே ஓடில்
கடியதேதல் கடிந்து மாறுந்
கட்டிய நரம்புக் கடுகத் தோனில்த்
திட்டென நிற்கில்த் தீங்காது தானே.

தானமாம் வாதகுடித் தான் வல்லவாக நிற்கி
ஊ ஊறு முதையம் சேய்தான் உலாவியே நிற்கு மென்க
ஆனதோர் பித்தகுடி அதிகமாயி நிற்குமாகில்த்
தானமாங் குழலாய் வெப்புக் கட்டினமே செய்வதாமே.
செயிதியாலய தோரகுடி சிக்கின நிற்குமாகி
லய்வதோர் அய்யமில்லை உத்தரி சுரமே நச்சி
கையுள்ளே துடிக்கும் குடிக் கமலையே அலையமாதே
மெய்யுற-வெப்பு-சில குணத்தைக் கேளாய்.

நாடி நிதான முற்றும்.

பிண்ட உற்பத்தி

புக்க மடந்தையரோடு புணர்ந்திடு போதிலங்கே
மிக்க வபான னெதிர்ப்படில் மேவிரண்டாங் குழவி
தக்கசுவாசம் வலத்தோட லாண் பிள்ளை தான் தரிப்ப
தொக்குமிவ் வாயு விடத்தோடிற் பெண்ணென்று கந்தறியே. 1.

கோதைதன் கூட்டத்தில் வாயு குறையிற் குறளுருவாம்
போத வல் வாயு விளையில் முடமெனப் பொகவிற் கால்
தீதற வீழ்ந்திடிற் கூனும் வாயு விலங்கிற் பிள்ளை
மாதா வயிற்றில்மரித்தந்தத் தாயு மடிந்திடுமே. 2.

கருவும் போதங் கிருவர்கும் வாயி சங்கமாறப்
பொருவுறில் மிக்க குழவிதிக்கும் பொருந்தமப்போ
திருவர்க்கும் வாயு குழறிடிற் கெர்ப்பமதில்லை யென்று
மருவும் புருடன் றனக் கேறி மிக்கில் மலடெனுமே. 3.

தாயு தரம் மலமிக்கிடின் மந்தன் சரமிகுதி
யாமிடிலூ ம லிரவிடாக்கில நித கனந்த மலர்
சாயினும் புழுத்தான் மிகினும் மங்கி தான் மிகிரும்
வாய்வு மிகினும் மலடத மாதர்க்கு மன்னிடுமே. 4.

மன்னுக்குங் கொன்றரை நாழிகை யப்பில் வருமொன்று கால்
நன்னுற்ற நாழிகை யங்கியிலே ஒரு நாழிகைக்கே
தென்னுற்ற நழிகை முக்கரலில் வாழ்வுக் கெய்து மளர
விண்ணுக்கு நாழிகை வாய்வு சஞ்சாரம் விளம்பிடலே. 5.

மருவுமந் நாழிகையைந் திங்கிடம் வலம் வாயு மன்று
மிருபதமாவொரு நாழிகையாக விசையு மைந்தீர்
அருவது நா றொரு மாவுக் கொரு வயதாய்ப் புகன்ற
விரிவில - னுக் காயத்தச் சேந்த வியந் தறியே. 6.

தந்தை தன் வாயுவிற் பூதத்தில் மாறிச் சரிக்கும்ப் போ
தந்தவப் பூத நிறமாகும் பிள்ளைக் கப் போவனுக்
கெந்தக் குணம் பிள்ளைக் கந்தகக் குணந் தன்னிரு வினையால்
வந்தித்த தா லவுடல் தந்தை தாயிட மன்னிடுமே. 7.

சுக்கிலம் புற் பனியிற் பாதியாகிச் சுரோணிதத்திற்
புக்குளிற் புன்னை யரும்பளவாய்ச் சிவப்புற்
மிக்கிடு நீர்க்கு மிழே போன்று மூவைந்தில் மேலியப்பின்
குக்குட வண்டஞ் சிரந்திங்களொன்றிற் குறித்தேய்ந்தமே. 8.

மாரிரு தோளிரண்டாந் திங்கள் மூன்றில் வயிரது தா
ஆருர நலிவிரு தாளிங் கைந்தல வயவந்தா
னேருவுற மாறனி லாமையுருவுற மேழுதன்னிற்
சாருற மென்பு சிக்கென்றிங்கு ரோமந் தரித்திடுமே. 9.

பொருந்து மெண்டிங் களிலாக் கையுரத்த நற்போத முற்று
வருந்த மிருவி னைக் கிடாய்ச் செனித்த வகை யொன்பதிற்
தெரிதிங் கிரையடி ரேக்கி மெஞ்ஞானஞ் செரிந்திருந்தே
எரிந்த வுதாராக்கினியை விட்டே கிட வெய்திடுமே. 10.

எய்திடும் யோனி யிடத்தினி லா லை யிடுகரும்பு
நைய நருங்கினது போல்நருங்குண்டு ஞனிலத்தே
யுய்ய விழும் விதனந் தன்னில் முன்னுற்ற வொன் கருத்தச்
செய்வ திகழ்ந்தறு கன்மங்குவரலெனச் சேர்ந்தமுமே. 11.

அறியாப் பருவந் தனிற் துன்பம் வாசித்தலாந் தொழிற்
செறி வாலுந் துன்ப மிவ் வெட்கை முபரிசியிற் சேர்க்கை துன்பம்
பிறிவாலுந் துன்பம் பொருட்டேடல்த் துன்பம் பிணி வறுமை
யுமாகில் வெம்பிணி மூப்போடிறப்பது நிற்றன்பமே. 12.

சத்தத் விதத் தனதாதக்காள கமஞ் சாற்றிடுங் கேள்
நித்தம் பொசிக்கு மனந்தனிற் றேற்றி நெறிவழியே
சேற்று மிரதமுதிர மிறைச்சு செறிந்திடுந் தோல்
மற்று நிண மென்பு சுக்குலத்தாலுடல் மன்னிடுமே. 13.

செற்றமைப் பதந் தனக்கிங்கியாகையைச் செப்பிடுங் கால்
மற்று மிவ்வாறுக்குச் சத்தம தாகும் வாயுக்கு
பற்று மிவ்வோசைப் பரிச மிதற்குப் பகரிலங்கிக்
குற்றிடுஞ் சத்தப் பரிசமுருவ முகந்தறியே. 14.

சலத்துக்குசத்த பரிச முருவ நற் சாரீரதம்
நிலத்துக்கு மோசை பரிச முருவ நிகழந்தம்
நலத்தக்குற்ற கந்த மிவை தன்னை நீயிங்ஙனன்றி
மலத்துற்ற நின்ற விப் பூதவியற்கை யென மதியே. 15.

நாடி மயிர்த்தசை தோலோ டெலும்பு நற்பூமியின்
றேடிய நீர் நிணஞ் சுக்கில மூளையு கிரமப் பிற்
கூடிய கூற கடும் பசி சோம்பு கொட்டாவி தபி
லா டிய மைத்ன மங்கியின் கூறளவு ராரியே. 16.

ஓங்கு தலோட விருத்தல் கிடத்தலுகந்து நின்று
வாங்குதல் வாயுவின் கூறென்றறிந்து மன்னி நின்றே
பாங்குறு வேகம் பகை வெட்கை லோயம் யபமு மெல்லாம்
விளைறிய வான்கூறென-வறியே. 17.

நிலவிய மர்ந்திடு மாதார் மாறையும் நீர்முறிவீர்
குலவிய மூலத்தி லாதார நாவகம் கொண்டுகுத
முலவுஞ் சுவாதிட்ட மர்ரிதழ் குய்யு மறுற்றிருக்க
நலவிய பத்திச் நன் மணி பூரகளுபியுற்றே. 18.

ஈராறி தழையுடைய வளுகதந் தானிதையம்
பேராமல் நிற்கு விசுத்தியீ ரெட்டிதழ் பெய்து கண்டம்
நேராக நின்றிடு மாக்கிளை யிரிதழ் நெற்றி நடு
வாராய் நிலை பெற்று வாதாரமாறு மறிந்து கொண்டே.

பத்து நாடி.

நாடிகள் பத்து முரைத்திடக் கேளும் நலம் பெறவே
யூடு சுழி முனையு மிடை பின்கலை யிவுறைந்
தாடு நற் காந்தாரி யத்தி சிங்குவை யோடலம் புடையுங்
கூடிய விந்த்புருடன் குகு சங்குணி குறியே. 20.

உற்ற சுழி முனையாதார மாறு மிங் கூருருவ
மற்றமிடை பிங்கலை கத்தரிக்கோல் மாறறுபோற்
சுற்றியிட விந்த காந்தாரி நாபியிற் றேன்றி யெழுஞ்
சத்தமிங் கேழுக்கும் நாடி யேழாய்க் கண்டந் தானுறுமே. 21.

அத்தி நற் சிங்குவையாம் பத்து நாடி
யுற்றிரு கண்ணிற் சேரு மம்புடை சேர்ந்த புருடன் செவில் நரம்
புற்றிடு நா றிரு பாற்கு குளுபி யிரைந்து குய்யம்
பற்றும் பின் சங்கினி குயிபு பத்தத்தின் பாலமருமே. 22.

பி ண் ட உ ற் ப த் தி மு ற் று ம்.
* * * * * * * * * * * *

பத்தியத்துக்கு ஆகாத கறியின் குணம்.

கொள்ளு காடி கொம்மட்டிக்காய் கோழி பன்னி வெள்ளாடு
முன்னிற் பாகற்காய் முதிர்ந்த வகத்தி பூசணிக்காய்
பள்ளத் தெழுந்த படற் சேம்பு பால் நீர் மோர்கள் பயற்றங்காய்
எள்ளத் தனையுந்தின் பீராய் எல்லா மருந்து மிழந்தீரே. 1.

மஞ்சளோடெண்ணை யாக்கு மாங்கிழங்கும் வழுவாகாரம்
யிஞ்சி மோர் கடுகு கைப்பு யிளா தேனை மீதுப்பு
வஞ்சிரம் வரானை கோல மீன் மடவை தென்னை மீனவவ்வால்
கிஞ்சிதந் தன்னில் மானே கெடுமகா மருந்து தானே. 2.

கதலி மரக்கிழங்கு கைப்புக் கனி பலாக்கனி பழ உப்பு
முதலிலா ஆடு ஊன்தான் முசலொடு மிருகம் பட்சி
யிதமறியாத பன்னி யிஞ்சி மரமஞ்சள் கோழி
பதமிலாக் கறியுங் கூட்டிப் பறந்திடு மருந்து பார் மேல். 3.

எண்ணெய்மீன் கோழி. பன்றி. யிலிப்புடன். கனிகாய் மஞ்சள்.
பண்ணை மாப்பலா நறபாகல் வரிகாய் பச்சயற.
மன்னில் நீழ்க் கிழங்கு வரால் மாசு கடுகு காடி
பன்னி நேர மொழியாய்க் கொள்ளில் பறந்திடு மருந்து பார் மேல். 4.

கள்ளு மோர் கடுகு கைப்புக் காய்கனி காடி கந்தம்
எள்ளுட னெண்ணெயுப்பிலிப்புள யிஞ்சி மாங்காய்
துள்ள மோர் மீன்வற் கோழித் தோகைமான்ற பறவை பன்றி
விள்ளவே மருந்து தின்னில்திருந்திடும் பிணிகள் தானே. 5.

தம்பைக் கீரைதூராய். பளி செம்பையும்
வம்பு காய்கறி வள்ளை. மாயென்று மோர்.
கும்ப சாகம் குளக்கறி குக்குடம்
திம்ப மென்ப வாதியா மருந்துக்கே. 6.

கோழியோடு ஞமு முயற் பன்றி மான்
தாழி மீன் பலர் சரகந்தசைக் கறி
ஆழியுப்பு யகத்திலருந்திடில்
ஊழினுள் மருந்தேராது ளொடுங்குமே: 7.

அப்பம் வற்றல் பழங்கறியாமையுஞ்
செப்பு வட்டிலிற் பொசிச் சீரகம்
உப்பு வெந்தய முள்ளி பொசிப்பவர்
யிப்புவிக்குள் மருந்திழந்தாரே. 8

காடி கொம்மட்டி காச்சலைக் கிரி
பாடி வள்ளைப் பறம்டைட் பலாவிளா
வீடி கொள்ளெளும் பிச்சை மிக்க் கொள்ளில்
நாடி நீர் கொன்ட மருந்து நட்டமே. 9.

சிறுவை வெள்ளிறுல் மீன் வாளை ஜெண்ட கெலாச்சி சென்னல்
உறுவை தோடாலி வவ்வால் உல்ல மீன் கிழங்காறு டல்
சுறுவையே காரலாரல் சுறுவொடு கவலை தேனி
எருமதியார தணிலிறத்திடு மருந்து யெதும். 10.

நெற்றிலி சென்னக் கூனி நீளிருக்கெருத்தி நீள்வாய்
சிற்றிலி அனைமீன் முளவாய் செம்பிலி திருக்கை வாளை
நற்றிலிமடலை நண்டு நத்தை ஜம்ச்சி
மட்டி யித்தல மனிதற்றின் போரிழப்பர்தான் மருந்து யெதும் : 11.

பத்தியத்துக்காகத் கறி குண முற்றும்.

*********.

மூ த் தி ர ப ரீ ட் சை.

இவுமுடலிற் பிணியிழி நீர்த்தரும் பாலிட்ட வெண்ணெய்
செறிந் தசைந்து புதைந் தொன்றிர் பாதி
மருவி மிகக் கிற் சன்னி வர்த வையாய் மாவும் மிறிக்கின்ற தனி நீர் தனிலே வாய்ந்த
பரவறிய எண்ணெய் தாளுவு மூலை பதுமங் கண்ணடி குடை பனிற்
பனிலந் தேரிழுருளை சாய் மரந்திகழ் குண்டலி போற்றேன்றிவா ராகுெய்.
மாறு மிதை யுணர்ந்து கொள்ளே. 1.

உணர்ந்த மெய் வழி நீரிவிட்ட எண்ணெ
யோங்கிய கோத்தி ம்பங்குறள லுற்ற
இணங்கிய வெற்றிடல்குதிரை எருது, போல
இருந்திட்டாலே ஏறியனேய் போயினிது வாழு
மனந் திகழ் புள்ளாமை நாய் சிங்கம் பன்றி
மாருகங் குரங்கு நேட் பூனை மணி
ரிணங்கிய எண்ணெயிற் றேன்றி சேத்தர
நின்றே யியம்புக நல்லறி விளுல்லிசைந்தோர் தாமே. 2.

இசைந்த மெய்யிற் கழிந்தனீர் தனிலே யிட்ட
எண்ணெயிலே குறைத்லைத் . தோன்றிடுமே யாகி
லசைந்த உயிர் பேரனவளே யென்று சொல்க
விது வொழிந்து நீரி. லெண்ணெ யி. தனின் மேலே
பசைந்தோர ரும வட்டம் பட்டிருக்கிற் பற்றியனேய்
தனிற் சாகான் பலைத்த நீங்கி
யசைந்து கனத்துப் புடைத்துத் திரண்டு விம்மி
யமுத கும்பம் பேறு முலை யணங்கினுளே. 3.

சாவாகு நீரிலெண்ணெய்முழுந்து மாகிற்
சலத்திலெண்ணெய் மிதக்கவுமேற சாகா லொட்டென
மேவா நீர் மிதக்கினேய் மிகவுண்டா
மிக்க கால மார் புலரில் விரைய னேயாங்
காவா நீர் தனிக் கொடி யோற் கயமே வீழிற்
கருவியாவூறு படுங் கைந்தோர் போதிற்
பாவாய் நீர் மலம் வாயுக் கழியிற் சாவாம்
படுசெலத்தில் விழிறும் பகையாவுண்டே. 4.

பச்சென்று நீர் செறியுற்ற தன்மேற் புல்லாற்
படந்துளித்த எண்ணெய் படராணி போலத்
தைச்சுருக்கிற் பற்றிய னேய் வத மென்கச்
சலமதுஞ் சடை போன்ற தன மேற் சாரலெண்ணெய்
மெச்சய தோர் குச்சியினு லிட்டா லெண்ணெய்
வெளுத்திருக்கிற் பித்த மிகச் சிவந்து கோலால்
நெச்சிருக்கு மெண்ணெயிடமுத்தம் போல
நிறத்திருந்தாற் கம மெறு னேய் நிகழ்த்திக் கொள்வே. 5.

நாலொன்றிற் சாவாகு மனிவி மொயக்கில்
நாலு திக்குஞ் சந்திரனற நரகே யாக்கும்
வளிர் விசி வறம் மயக்கு முயந்த நீர்தான் வலமா
யிடம் பென்னு மகத்திக் கின்ற
நீறு நெறி செல்லில் நம்மை சொல்லிச் செய்யினித்திரை
போய் விழிக்கல் நன்மை நிகைக்கிற் ரீழ்கால்
கேளுறவே தோய்றி லொன்று மகாச் சாவாங்
கெடுபடப் பலயிலைக் கால்க் கிளர்ந்தக் காலே . 6.

மூத்திரபரீட்சை முற்றும்.

சிவவாக்கியர்நாடிப்பரிட்சை.

உறுமையான வாத நாடி யோடியங் கொனித்தது
மூலாவி நின்ற வன்னி விந்திலத்துடனே மதித்ததும்
அறுமையான விந்தில மடுத்த மாருதத்தனே
அறைந்து மோத வப்பிரேசை யத்தடனே சுழித்ததும்
குறகி நின்ற மாருதங் குலாவியங் கெழுந்ததங்
குறைந்தது நின்ற வள்ளியுங் கொதித்தெழுந்து பொங்கியே
மறுகியே கொதித்தெழுந்த மாருதப்புரேசையால்
மாயமாக மரணம் வந்தவாறதேது யீசனே. 1.

வாதமான தேவனே ஆதியாக நின்றவன்
வாதமான தேவனே வையக மமைத்தவன்
வாதமான தேவனே மறு தொழில் வகுத்தவன்
வாதமான தேவனே வன்மை கண்டு கூறுமே. 2.

வன்னி போற் மிகுத்தவகைவரை யிழந்த மாருதி
தன்னை யொத்திருக்கவே சமத்திலே மிகுத்வன்
மின்னை யொத்த காமகாரந் தன்னிலே மிகுத்தவன்
தன்னை மெச்சி ஒப்பிலானை சமத்தன் பித்தராசனே. 3.

அய்யமான தேவனே அதியாக நின்றவன்
அய்யமான தேவ்னே பையவே நகைத்தவன்
அய்யமான தேவனே யறு தொழில் வகுத்தவன்
அய்யமான தேவனே யறிந்துணர்ந்து கூறுமே. 4.

தோற்ற நாடி மூன்றிலே யதச்சு மாற மொன்றதாய்
போற்றியே புகழ் நிறைந்து போத போத நன்றென்
ஏற்ற தீ நாடியி மேல உலயில் மதித்திடில்
காற்ற கன்றிருள் நிறைந்த காரணங்கள் காணுமே. 5.

விடங் கெறிந்த நாடியில் விந்து நாடி வாதமா
யடங்கி நின்ற பித்தம் போயெடுத் விந்துவத்துடன்
முடங்கிநின்ற வாய்வு போய்ச் சுதிரத்தை யேட்டியே
மடங்கவேமறியடித்த மாய மென்னவீசே யீசனே. 6.

அங்கலிந் தடக்கியே யனலை யப்புச் சீறியே
பொங்குகின்ற உதகமும் பிர ணையப்படுத்தியே
தங்க வங்கிரிய முமத்தி சுழித்திடக் கொழ்த்ததும்
அங்கடங்கி நின்றதே அபான வுறு நாடியே. 7.

மிஞ்சு வன்னிக்குள்ளகன்ற வாயு மீறியே
பஞ்சு கொண்டிரங் கரப்பி லோங்கு நாடி அய்யமா
யஞ்சுமிஞ்சுடுத்த குழலங்கலே மலக்கவே
நஞ்சு வந்தடுத்த மாயஞ் சொல்லும் வாற தெங்கனே. 8.

வாதபித்த சேற்றும மருவி யொக்க ஓடி
வாசைமிக்க சீவஞரலங்கரித்து நின்றிடும்
வாச மிக்க வாய்வு மனமிகுத் பித்தமுஞ்
சூரி யொக்க நின்றதே சுரோண மிகுத்த பித்தமே. 9.

மத்திமம் பித்தவாய்வு மருவி யொக்க ஓடிடில்
மட்டுலாவி சீவஉர் மருவியங்கு நின்றிடு
மெட்டு மொன்றும் வந்த போதிருந்த வன்தலச் செயன்
கட்ட விழ்ந்த காரணங் கணக்கறிந்த தப்புமே. 10.

மயங்கி நிற்ற சீவஉர் வந்திடுவ தெப்படி
நிறங் குறந்த பித்தமும் நீதி யொத்த வாய்வும்
கலங்களில் பொருந்தி கூடித் தங்களில்க் கலந்திடில்
கலங்கிடாதுள்ளிருக்குங் கண்டு கொள்ளு முண்மையே. 11.

உண்மையான வாத பித்த சேற்றும மருகிடில்
உண்மையான சீவஉர் ரோகை கெட்டெங்கே குவார்
பொம்மை யாக வாழு மிந்த பூதலத்தி ன்ளவர்
வெம்மையான சீவஉர் விட்டிடம் விளம்புமே. 12.

உதித்த காலை மாலையில் லோடு நாடி மூன்றிலே
கதித்த நடி யின்ன தென்று கண்டு கொள்ள வல்லீராய்
கொதித் தெழுந்த வாயுவின் அடுத்த சிங்கதஉர்
சதிக்கி வந்தடுத்த காத் தன்மை யென்ற தன்மையே. 13.

மூண்ட காலை உச்சியில் லென்ற மாலை மூன்றிலே
பண்ட கங்குலிருள் மயக்கம் புக்கும் வாற தெங்கனே
மீண்டு மய்யம் பிச்சம் வாத மிடறி யொத்த போதிலே
தாண்டி நின்ற தனத் செயன் தடங்கலுத்த தாதல்லோ. 14.

தீது செய்வாத நாடி சேர்ந்து விண்டிலத்துள்ளே
மோதியங் கெழுந்த் போதி லோனிச கொண்ட வன்னியும்
ஆதியான நாடி கெட்டலைந்தும் பிறந்ததும்
தீத செய்த கால்நாடி தோன்றும் வாற தெங்கனே. 15.

நல்ல வாத பித்தமும் நலங்குகின்ற அய்யமுந்
தொல்லையுற்றுத் தடர் வறுத்துச் சூது செய்த போதிலே
கல்லை யுற்று குறைந்துக் கால லையடுத்திடில்
எல்லையுற்ற நாடி நாளுயில்லை யில்லை யில்லையே. 16.

இசைந்த நாடி மூன்றுமாய் யெழுந்த ஒசை ஒன்றதாய்
அசைந்த வாதந் தன்னையே விட்டகன் ஐய்யமும்
பசைந்து நின்ற தேய்வும் பதத்தலத்திலுத்தமோ
தசைந்து யேறிடில் அப்பு ஒசை ஐய்யமே. 17.

மாயம் போன்ற வாயுவும் வன்னி ஐய்யமும்
கா்யமான ஐந்தெழுத்தில் கண்ட நாடி ஒன்றுமாய்
ஆயது மரறுமாறு மருத்த நாடி மூன்றுமாய்
காயம் விட்ட கன்றுபோன கால மென்ற காலமே. 18.

தனஞ் செய்ன் வளமையுற்று தலைமை யாகி நின்றதும்
தனஞ் செயன்யருமுற்று தான் மயங்கி நின்றதும்
பிணங் களாய் வாத பித்த மேங்கியங்ங நிற்க
மனங் கலங்க கால மா தன் வருவதான காலமே. 19.

ஆதியான நாடி மூன்றிலலங்கரித்து நின்றிடில்
நீதியான காயமும் நிறைதிலங்கி நின்றிடும்
ஒதியங்குதித்தவன்னி தன்னில் வாத முடிகியே
சூது செய்த காலநாடி தோன்றும் வாறதாகுமே. 20.

அக் கரத்திருந்தியிலடுத்த நாடி மூன்மைமாய்
அக்கரத்திருந்தியில மந்த , ஒடில. நன்றென
அக்கரத்திருந்தியில கண்டுருண்டு நிர்றிடில்
அக்கரத்திலிசவே லடுத்த ளைதாருமே. 21.

உதித்த காயந்தன்னிலே ஒயந்தநாடிமூன்றிலே
கதித்த நாடியின்ன தென்று கண்டு கொள்ள வல்லீராய்
கொதித்தெழுந்த வன்னியிலி லடுத்த சிங்களுதனர்
சதிக்கு வந்தடுத்த காலத்தன்மை யென்ன ஏகனே. 22.

ஆறு நாலு மொன்று மஞ்சு மானதோரெழுத்துள்ளே
கூறபத்த அச்சு மொன்றும் கொண்டவிந்தலங் கலே
வேறு கொண்ட வேதினை கயத்திடச் சுழித்திட
மாறு கொண்ட காலன் வந்தவாற தேக மாயமே. 23.

வன்னி பொங்க மாருதம் வளைந்த விண்டிவத்துள்ளே
மருவி நின்றபேரில் வனி ஐய்யத்துள்ளே மதித்திடும்
பன்னி நின்ற வாயுவினிலம் புலந் தனஞ் செயன்
பதறி அங்கெழுந்த போரில் பன்புனல் சிதைந்திடும்
பன்னி நின்ற வன்னி போய அய்ய முற்ற் போரிலே
விரிந்தெழுந்த வாயுவால். விரண்டெழுந்த சன்னியும்
உன்னி உன்னிக் காலனை உறவு செய்த தென்றல் வோ
ஒழமாது வேத நூலின் மை உண்மை உண்மையே. 24.

ஆதியான நாடி போயடுத்த மும் மதத்திலே
அமர்ந்த நின்ற வாய்வு மூட்டங்கியை யெழுப்பியே
மோதகின்ற ஐய்யமு மச்சலத்த ஒசையால்
மூலமான நாடி வாய்வு மூண்டெழுந்த போதிலே
தீத செய்த வச்சலதிலப் புனற் கயத்துளே
சேர்ந்திருந்த மூவரால் திரண்டெழுந்த காலமுஞ்
குறு செய்த அப்பிலைசை சுக்கிலத்தை நீற்றியே
தொடர்ந்த காலே. நாடி என்று சொல்லும் நூ லின்மையே. 25.

உண்மையான வாத நாடி ஒங்கியங் கெழுந்திடில்
ஒசையற்ற வன்னியாலுலாவி நின்ற ஐய்யமும்
வன்மை கொண்ட மும்மலத்தடாக முற்ற பொய்கையில்
மயங்கி நின்ற மூவரால் வந்தடுத்த காலமுந்
திண்மை கொண்ட அப்பிலல் சேர்ந்திருந்த ஐய்யமுந்
தியக்க முற்ற வாத பித்தஞ் சேர்ந்திருந்த போதிலே
ஒண்மை கொண்ட மாருதம் மிளிக்க அப்புச் சீறிடி
லிசைந்த காநாடி யென்றியல்வு கண்டு கூறமே. 26.

மூண்டெழுந்த வாயுவோ முருகி நின்ற வன்னியோ
மூதக மதகமாருதத்துள் முந்தி நின்ற ஐய்யமோ
பூண்ட மச்ச தோலெலும்பு போர்வையான் மூலமோ
பொறிகள் பத்திலோசையான புகழ் நிறைந்த வாயுவோ
யன மெச்சு ரோணித திசைந்த சுக்கிலங்களால்
யிரத்த மொடு மூளை கட்டெலும்பு புகன்ற மூன்களோ
தாண்டு மும்மலத்துளே நலக்கமற்ற ஒசையோ
ஓடந்திருள் நிறைந்திடந்த தோதகங்கள் கூறமே. 28 27.

கூறுகின்ற வாயுவோசை கொண்டெழுந்த வன்னியால்
கொதித்தெழுந்த வப்பிரேசை கொட்டி விண்டிலத் தள்ளே
மாறுகின்ற வன்னி ஒசை மாருதத்தைச் சூழ்ந்த பின்
மாயமான மூலா வாய்வு மண்டியங் கெழுந்திடும்
சீறியே சிதைத்தெடுத்த சேர்ந்த வாய்வி பத்திலே
செய்து நின்ற ஒசை கெட்டு செய் தொழிலமைதி திட்ட
பாறுகின்ற அன்ன ஒசை பத்தி மாங்கிடைத்தள்ளே
பதைத்து நித்த வாயுவால் பகைத்தடுத்த காலமே. 29.

கூல கால அய்ய வன்னியைக் கதித் தெழுந்த மாருதங்
கனல் பினல் நிறைந்த ஒசை கண்டமொருச்சியுஞ்
சிலமான கையினிற் சிரத்தினிற் புறத்தியில்
சேர்ந்த லிங்க மொடு அண்டது சேர்ந்த தாட் புறத்தியில்
கூலமான உந்தியில் குறித்த எழுபத்தினில்
கொட்டி கொள்ளு மிரண்டாயிரங்களான ஒசையுந்
தாலமாய் நிறைக்கவே தனஞ் செயன் கலேந்ததும்
தகமை கொண்ட வாயுவு வோசை தாது பேத யீசனே. 30.

காலமான பித்தமுங் காலேய முத்தங்
கண்டு நின்ற வாய்வுங் கலங்கியங்கு நின்றதும்
தாலமாய்க் கொதித் தெழுந்தனஞ் செயன் சலித்ததும்
தன்மை கொண்ட வாய்விலே சஞ்சரித்து நின்றதும்
ஒலமென்ற போதிலே உறவு கொண்ட ஐய்யமும்
ஒங்கியங் கெழுந்த போதுறவு கொண்ட வன்னியும்
வேலை கொண்ட முப்புரம் நகைத்தெரித்த வாணரும்
விலையடுக்க யேசி வந்த விரிவு கண்டு கூறமே. 31.

ஒங்குகின்ற மாருதத் தொடுத்த ஐய்யமாதியாய்
ஒசை கொண்ட பித்தமும் உலாவி யங்கு நின்றிடில்
பாங்கு கொண்ட மூவரும் பதறியங் கெழுந்திடில்
படிந்தெழுந்த வாயுவின் பரிவு கண்ட போதிலே
சங்குகின்றிருள் மயக்க மடர்ந்தடர்ந்த போதிலே
துன்ப யின்பமுங் கடந்து சூழ்ந்த காலே வன்னியை
பங்கறிந்து கொண்டிடுத்த காய்ந் தன்னிலே
பகைத்தடுத்த அப்பிரேசை பாங்கு இங்கு கூறமே. 32.

ஒசை கொண்ட மூன்றிலே உலாவு வன்னி ஐய்யமும்
ஒடியங்கு நின்றபோது உற்றடுத்த மாருதம்
நேசமாக நின்று தான் ஒளித்திடில் பொறித்திடும்
நீண்ட நாடி குதசி ந்த நேர்மை கண்ட போதிலே
ஊசி போலெடுத்து திற நடிகரும் நடைகரும்
சேயரடுத்த போதிலே குது கொண்ட மூன்பமு
மாசைகாய நின்ற போதில் மயக்க முந்தியக்கமும்
வருவதான காலமும் வகுத்துரைக்கலாகுமே. 33.

உரைப்பதற்கு வாத பித்த உண்மை கண்ட ஐய்யமும்
ஒங்கி நின்ற மாருத்தலாவி நின்ற வன்னியும்
நிறபமாக நின்ற வாய்வு நீண்ட வன்னியுற்றதும்
நீண்டவன் குறசி வந்த நேர்மை கொண்டு நின்றதும்
பரப்பதாகவே படந்து பங்கு கொண்ட போதிலே
பண்பு கொண்ட மூலமும் பதறியங் கெழுந்தும்
யிருப்பதாக நின்ற மூவர் யெல்லவிற் கழன்றதும்
யிருவர் போயொருவனு மிறந்த கால மாகுமே. 34.

ஓடுகின்ற வாயுவோடடுத்த பித்தமைய்யமாய்
ஓசை கொண்ட போதிலே உலாவி நின்ற பித்தமுங்
ஓடுகின்ற ரத்த மாங்கிஷத்திஞேடு நீவியே
குறைந்து நின்ற நாடியின் கொள்கை கண்டபோதிலே
ஆடுகின்ற பித்தமும் அசைந்த போது ஐய்யமும்
ஆதியான நாடி யோடமரித்திடும் பரிசிலே
வாடுகின்ற வாயு லோனசயாலு மூன்று மொன்றதாய்
மாயமான காலன தன் வருவதானகாலமே. 34.

அந்தி யுந்தி தன்னிலே அமர்ந்தெழுந்து மூலமாய்
ஆதியான மூலநாடி யமர்ந்திடும் பரிசிலே
வந்தடுத்த அப்புவின் வளமை கொண்ட வாயுவும்
வன்னியை யெழுப்பிய வளைந்தடுத்த போரிலே
சந்த சந்த ஓங்கியே தடம்வுச்சி சுழியிலே
சண்ட மாருதத்திலே சடங் கறக்கும் போரிலே
வந்து வந்து தாவியே மாருதப்புனலிலல்
வசைவு கொண்டு கால னா தன் வருவதான காலமே 35.

சி வ பா க் கி ய நா டி மு ற் று ம்.

****

பெ ரு ம் பா டு கு ண ம்.

ஆற்றரிய குத்தடியாலனமிகு போகத்தால்
வேற்றுஞ் சுமை மேல் விழுதலால் போற்றிச்
சுரும்பாடு மென் குழலாய்த் தோல் வேகஞ் சோகம்
பெரும்பாட தாமென்பர் பேசு. 1.

சொன்ன வியிகரத்தால் தோற்றுதே மாதவிடை
மன்னிய கெற்பம் வயருதித்து உள்ளி மிகு
வாத பித்தங் கோபித்தால் வந்துதிரங் கட்டுடைந்தப்
போதவிழு மென்றே புகல். 2.

வாத கோபத்தால் வும் பாடு மஞ்சணித்தும்
போத வெருக்கு மெய்மைப் போற்று மதக் காதடைத்து
வெம்புந் தலைவலியு மேல் நேக்கி மெய் வெருக்கு
மப்புந்த சோபமு மாங்கு. 3.

வா த நி தா ன ம்.

உண்டதே காய மெல்லா முடன் குளிர் விக்குல் சத்தி
பண்டையின் பழ மலங்கள் பயித்தியஞ் சிதைவிற்
கொண்டிடு மருந்து தண்ணீர் குடிட்டியே யெடுக்குமாகில்
அண்ட மாமுனிவரோது மாயுறு வேதந்தானே. 1.

வா த கோ ப ங் பெ று ங் கா ல ம்.

தொழில் செறுகைப்பு சூறல் துவர்ப்பு விஞ்சுசிறுஞ்சோறு
பழையதாய் வாகு மற்றைப் பசுந்தீனி யருந்திலும்
எழில் பெறப் புகலுறங்கி இரவினி லுறங்காதாலு
மழை பெறு கழலினுளே வதங் கோபிக்குங் காணே. 2.

கானவே மிக வுண்டாலுங் கருஜ பட்டினி விட்டாலும்
மாவிளிழை யார்கள் போக மறக்கி மிருந்திட்டாலும்
ஆனவ மலங்கள் தோன்றி அங்ஙனே விடாதத்தாலும்
வானுதல் மட நல்லானே வலி வருங் குணங்கள் யாரே. 3.

பாரினிற் பயப்பட்டாலும் பலருடன் கோபித்தாலுங்
காரென கடுகி போடிக் கமரமே தரத்திலே
மேர் பெறத் தனக்கு நெஞ்சில் மிகத் தக்க மடக்கிலும்
பாரிய காற்று படுகிறும் பற்றுங்காலே. 4.

காலங்கள் மாறி யுண்ணுங் காரியத்தாலுந் தண்ணீர்
சாலவே யருந்திலுஞ் சடுதியியுட்கார்ந் தாலுங்
கோலமாம் புளிப்பு நெய்யைக் குறைவற மிஞ்சிலும்
வாலமா மூலே த்லாளே வாத முற் பசிக்குங் கண்டாய். 5.

<u>வாதம் கோப்பபடும் காரணம்.</u>

உற்பவித் தெழுந்து போ வுயர்வுற வடியைப் பற்றித்
தெற்பறக் குடைந்து நோவுஞ் செய்து மேல் நோக்குமாகில்
விற்பொலி நதலினளே மேவிய குணங்கள் கேநஞ்
சொற் பெரு வாதஞ் சாலத் தேற்றமாஞ் சாற்றுங்காலே. 6.

<u>வாத ஸ்தம்பலம்.</u>

மரந்தனைப் முன் சொல்லல வந்த செய்திகால் வம்பைப் பற்றி
மாந்தனைப் போற்றிர்த்து மற்றுமே ரேக்குமாமாகி
லான் தனைத்து தியா மந்தார அரன் தன் கறிக்கின்ற கோயில்
சரித்திடுங் குழலாய் வாத ஸ்தம்பமாஞ் சாற்றும் போதே. 7.

<u>வாத கர்உடனம்.</u>

போதவிண்டியிற் சாலி பொருந்தி வைத்தவே போன்றும்
பாதமுங் குதி நரம்பும், பாரமாய்த் திமிர்ப் புண்டாகில்
வாதை செய் தாலுந் தள்ளி நிமிண்டிடும் வசங் கொடாமன்
மீது காலிழுக்கும் வாத கர்உடனம் விக்குங்காலே. 8

<u>வாத கரஸ்தம்பம்.</u>

விரிவினி லிரண்டு காலு மிகுந்த வுள்ளடியு
எரியினில் வைத்தாற் போ லெதம்புற வெருத்து
புரைதனிற் புகுக்கருர்தல் போலவே நடை கொடாது
கருதிய குழலாய் வாத கர ஸ்தம்ப கணக்கிதாமே. 9.

<u>தலத் தம்ப வாதம்.</u>

கணக்குற உள்ளங் காலைக் கனக்கவே குடைந்து நொந்து
வணக்கஞ் சற்றிலாமலோ யந்து வலித்து மேல்லேக்கு மாகி
யுணர் பெற புளிப்புகுலே யுற்ற வாதங்கள் தன்னில்
தனற்படா யிரும்பு நெஞ்சாந்தையலே தலக்கும் பங் கானா. 10.

<u>பூசு வாதம்.</u>

தம்பமா மல்த்தலாரந் தன்னையே மிகவும் பற்றி
அம்பு போற் குடைந்து நொந்துன்னடி யளவாகப் பற்றி
நம்பனர் பாதம் போற்றுமாரிட நெஞ்சு போலும்
வம்புறு குழலாய் பூசு வாதமாம் வகுத்த பேரே. 11.

களாஞ்சக வாதம்.

பேர் பெற வலித்திரண்டும் பெருத்த காலிரண்டே சந்து
சீர் பெற முருக்கி கொந்து செய்தற நடக் கொட்டாமல்
சாலவும் தடையில் வீழ்ந்து தளர்வுறு முடமுமாகில்
கர் பெற குழலியாய் கேள் களாஞ்சக வாதமாமே. 12

ஊரு ஸ்தம்ப வாதம்.

வாதமா மூருஸ்தம்பம் வகையினை விரிக்குங் காலை
காதினிற் குறங்கிரண்டுங் கைகளில் விரலும் பற்றிப்
போதவே விரலிற் சாலி பொருத்தி வைத்ததுவே போன்று
நாதனுரைறைய மெத்த நடக் கொளா ஒடுக்கமாமே. 13.

வாத கர்ணம்.

ஒடுங்கிய வாத கர்ண கத்தையர் குணஞ் சொல்லுங் காலை
நடந்திடும் போது மெட்டி நடக்கிலுந் தாளி வாய்க்கால்
கடந்திடும் போதும் தீழாயிறங்கிலுங் கால் தள்ளாடி
யிடங்கள விழுந்து வஞ்சந்தனில் விஷம் போல் வரும். 14.

குரிஷ சிரிஷம்.

ஏறிய விஷமப் போதே யிழிந்தது போல மெத்த
குறையா யரையில்த் தட்டைச் சுழலவே பற்றியங்கம்
பீறிய வாதத்தாலே பிதிர்வன் போல முள்ளால்
ஊறட பல குரிஷ சிரிஷம் போதத்தாப் போவற்ப விக்கின்ற தென்றுர். 15.

நரித்தலை வாதம்.

என்ற முழங்கால் வீங்கி யிரத்தமுந் திரண்டு
நின்றிட வொணமல் சற்றே நிமிர்ந்திடில் செம்மை முடக் கொணமல்
குன்றியே மிகச்சாக் கென்று சொன் ரித்தலை பேல் வீங்கில்
நன்றி சேர் மறரச் சொல்லாய் நரித்தலை வாதங்காணே. 16.

கும்ப வாதம்.

கான்பன தோள்கள் மீதங் கன் பிடரியிலும் பற்றி
மூன்படு முழங்கை மட்டாய் முடுகியே வலித்து நொந்து
நான் பெறகையிரண்டும் நற்ற கலெடுக் கொணது
மான் பெற மட நல்லாளே வருகும் வாதந்தானே. 17.

அஸ்தகம் வாதம்.

வரு மஸ்தகம் பங்கையின் மணிக்கட்டு மேற்ப் புறங் கீழ்
இருமற் போற் சகை பொதிந்த யிடமெங்கு முறித்துக் காட்டி
துரிதமாய்க் கையுங் காலும் சுழிப்புடன் நடுக்கமாகும்
விரை செறி குழலாய் முன்னை மேலையோர் ஈ விதாமே. 18.

பாளி கம்ப வாதம்.

நா லிரம் நுண்ணிதாக நுடங்கிடை மட நல்லாய் கேள்
வாலமாய் நிறைந்து வயிறு தன்னில் வன் பசி மூளு மற்றும்
ஞால மேல்உள்ள பேர்க்கும் நடுக்கமாங் கை யிரண்டும்
பாலை நேர் மொழி நல்லாளே பாளிக்கம் பத்தின் வாறே. 19.

<u>கூனி வாதம்.</u>

வாயு சேர் மல பாண்டத்தின் வெம்புறத் தடங்கி மற்ற
வீறு சேர் மலக்கவ்வார மெட்டகத் தளவும் பற்றி
யுறிய சேவு தன்னைற்ற ரோசிக்குமாகில்
கூறிய மொழி நல்லாளே கூனி யால் கொண்ட வாதம். 20.

(இவ்வு மது)

கொண்டல் சேர் குழலாய் கேளாய் கனியின் குணத்தைச் சொல்வோம்
வண்டலர் மலத்தவாரம் வந்தற மிகவே பற்றி
அண்டியே பாண்டத்தினளவாகு மிகவும் நோவாம்
தண்டமிழறி வோர் சொன்ன சாத்திரப்படி யிதாமே. 21.

<u>ஆட்சேபக வாதம்.</u>

படிபெறு சரீரந்தன்னில் பகர்ந்திடும் விலா விலோடி
யுடல் புகு மிருபத் தெசு உள்ளீரற் பற்றிக் கொண்டு
நடை பெறு காலங் கையும் நலங்கவே சுடு நொந்து
அடை நிட மட நல்லாளே ஆட்சேபக வாத மென்றார். 22.

<u>வாதவு பகதம்.</u>

ஆனகால் கையுஞ் சந்து மங்களே திமிர்ந்துச் சாளி
தாறுறப்ப சுருற் போல் சருதியில் விருவித்தே
வுள் கையுஞ் சால முட்டமை மாய்ப் பசித்த
நானில மதிக்கும் வாத உபகத நடை கொடாதே. 23.

<u>நெற்றிச் சூரல் வாதம்.</u>

நடந்த கண் புருவமற்றை நயத்ததில் நடைகள் தாறுங்
குடைந்திடு மூக்குத் தண்டு குரல் வளை பற்றி நாந்தால்
விடந்திகழ் விழியாய் மண்ணில் விளங்கியறற வோர் நெஞ்சைத்
தொடர்ந்திடு மடவாய் நெற்றிச் சூலையின் கோலங் கண்டாய். 24.

<u>கன்ன சூலை வாதம்.</u>

கோலமாங் கன்ன சூலை குவி செவித்துவாரம் புக்குய்
போலவேசரும்புக் கோலால் குடைவன் போன்றுலாவி
வாலிய கறப்புக் கண்டம் வாய்ரைத்தப் புளிப்புண்டாகும்
சால்வே நொந்து நொந்து சலிப்பினை விளைக்குந்தானே. 25.

<u>செவி பருவாதம்.</u>

விளைவுறு செவியிற் சத்தமிகவுற நரம்பைப் பற்றிக்
களி மண் கொண்டடைத்தாற் போலச் சேற்றுமந் திரண்டு கட்டி
விளைவுற வுலர்த்தி யாதோர் மருந்திடிற் செவிகள் கேட்குந்
தெளிவுறு மறைச் சொல்லாய் செவிப்பரு வாயுவாமே. 26.

<u>பக்க வாதம்.</u>

வாயுவாம் பக்க வாதம் வசி சரீரத்திற் பாதி
யாய நாடிகளில் வாயு யசைவின்றி யிருந்த போது
காய மீதினிலே யேறியிழியவும் வலித்துக் காலுங்
தாய வாயுவுமுடம் புரத்தனைக் கையுங் காலுங் கோணும் 27.

பட்ச வாதம்.

கோணுக்கால் செத்தாற் போலக் கொண்டு தாளடக் கோணமல்
பேசிய கைகளொன்றைப் பிடிக் கொள்ள தளர்ச்சியின்றி
நீளிலம் விழுந்த பித்தம் நீர்ற போழுன் றழுன்று
காலவே மயிர்க்கூச்சிட்டுத் திமிர்ப் புண்டாம். பக்ஷவாதம் . 28

பேய் வாதம்.

ஆறிய் பேய் சேர் வாதமழகிய காலுங் கையும்
வீறிய வயிறும் நெஞ்சும் வரியுடன் புரட்டு மூக்கும்
யேறிய கழுத்தும் பற்றியேங்கு நொந்தடம்பு வீங்கி
யறே திமரித்தெடுத்தப் பிடிக்கவு மொணமலாகும். 29.

பிராணலய வாதம்.

ஆகமே வலித்தக் கண்களை யிடையர மேறேக்கி
மோகமாம் விழியிற் சோதி முழு வெளுப்பாய் மறைந்த
யூகமாம் பல்லுங் கிட்டி நரம்பிது நலியுந் தேகம்
யேகமா யிறைக்குந் தீரா தென்றறி யிந்த வாதம். 30.

சலந்தம்ப வாதம்.

வாதாமாத் சலந்தம்பம்பின் மலத்தவாரத்திலேடு
கோலமாத் சலத்தவாரங் கொடு ஒடங்கி மேல் நோக்கிப்
போத நீரறங்கு மட்டும்புள்படுகிலேசம் பண்ணும்
ஊது மெல் மஞ் நல்லாளே ஒடங்கிய தொழிலதாமே. 31.

சந்து வாதம்.

தொழில் பெற சந்து வாதந்தடங்கிச் சந்து-கள் திமிர்ந்து
அழகிய வுடம்பிலங் கமங்குலே நொந்தமுற்றிப்
பழகிய நடை கொடாமல் பண்ணுதல்விட்டபோது
குழலிமச மொழி நல்லாரளே, குளிர்ந்த கூசுங் கண்டாயே. 32.

சகனவாதம்.

கண்டதோர் சகன வாதங் கழுத்தின் கழரைக்கு மேலு
மிண்டிய கர மிரண்டு மிக நோந்த மெய்கனக்கும்
வஞ்சி குழலினளே வாலிபர் மனமுங் கண்ணும்
கண்ட விர்மயக்கவைக்கும் கன்னியே புண்ணுவாயே. 33.

அற்புத வாதம்.

உன்னு மற்புத வாதத்தாலுறு பெண்ணின் கலவி யோதம்
மன்னு கோபித்த போதும் வன் பறப்பாடும் போதம்
தின்னும் பாக்கவல் கச்சாயஞ்சிக் கெனக் கடித்த போதந்
தன்னிலே முகத்தில் வாயு தான் மிகச் சிதறி நோவாம். 34.

உரக வாதம்.

நோவு மாய்ப் புருவங் காத நோக்கஞ்கருடலிற் பாதி
கோணென வலித்த போதுங் கோணியே தலையும் வாயும்
மேலவே நடுங்கி மற்றை விழிகளுமிடைப் புருவாம்
ஒலிய மட நல்லாளே உரக வாதமும் பேராமே. 35.

காரி வாதம்.

பேர் பெருங் காரி வாதம் பெருக்கவே நெஞ்சு நொந்து
ஈரல் மேல் நோக்கி வாயு விறங் காமலு தரம் மிப்பி
ஆரனங் கொண்டிடா மலருவியாய் வாய் நீர் வந்து
பார நெஞ்சடைத்திருக்கும் பைந்தொடி சிந்திப் பாயே. 36.

ஊச்சுவ தம்ப வாதம்.

சிந்தித்தர சுவதம்ப் வாதஞ் செழுமையாலுடல் வெளுத்து
நொந்துற்றே யிருமலீளை நோவிலல் மிடுக்கு மாகும்
வந்து நெஞ்சடைக்கு மின்னுர் மருந்து முனியேய்தாக
அந்தமா மருந்திற் பாலக அரியாத வகையிர்றேன்றும். 37.

பீச பிந்த தம்பம்.

தோன்றிய பீசபிந்த நம்பமே தடுங்கும் போதற் பெண்டிகள்
ஊன்றவே கோட்டிச் செய்யிலு வழி நடக்கில் விச்சை
கான்ற வெம்பனி மேற் பட்டால் காய் கனி கிழங்கு தன்னை
பூன்றவே மிக வருந்தில்போ வேதயிர் தான் கொண்டால். 38.

கொண்ட பின் முறகெலும்பைக்குறைவறச் சுற்றும் நொந்து
மண்டியே முழங்கால் மட்டும் வன்புறக் கடுத்து மெத்த
மிண்டியே முறகெலும்பும் பிடரியினளவு மிக்க
திண்டிறல் குறங்கைப் பற்றித் திமிர்த்து ரோமமு தீராதே. 39.

தண்ட வாதம்.

தீரவே தண்ட வாதந்திகழ் மூலாதாம் பற்றி
யேர்பெற முதுகு தண்டாலேறியே சிரசில் வந்து.
வேர்வுற நெற்றி மட்டு மிசையவே இந்த நோவாம்.
தார் பெற மன கந்தாளே. சாற்றினேந்தரனி யோர்க்கே. 40.

அட்ட தந்திரம்.

தரணியில் மிகுத் அட்ட தந்திர முட்டளத்திலுந்
தரிதமாஞ் சலமலத்தைத் தோன்றிடில்விடாமை யாலுஞ்.
சரீரத்திவந்ர மூறித் தளரிந் த லேயிலெண்ணெய்
உர முறத் தேய்த்திட்டாலு முடிவழி நடக்கில் வாதம் 41.

நடக்குமை பித்தம் ரெண்டும் நலமிலா வாயுக் கூட்டித்
தடக்கியே நரம்பு நாடி எலும்பிலுஞ் சூழ்ந்து பற்றி
அடைப்புற நெஞ்சிலேற மாவகை யுணர்ச்சி கெட்டுத
தடைப் பிற விழைக்குமாப் போலன்றுள்ளே சத்த முண்டாம். 42.

உண்டவாய் நீர் கண்ணீரும் உள் பாகநரிய கண்கள்
பந்து போல் விழித்திடாமல் பற்கிட்டி மூச்சு மற்று
என்றது பித்தைப் போலக் கிடந்து பித்தேறி மீறில்
கண்ட விக்கு ணங்கள் என்னைக் கவி மீன்றில மைத்திட்டோமே. 43.

விசன வாயு.

இட்டமாம் விசன வாயு தேக மெங்கும் வலித்து
மட்டறக்கிலேச முண்டாய் வருந் குணம் பலவேயாகுஞ்
சிட்டருக்கி தங்குகின்ற சிவனடியார்களல்லாத்
துட்டரைப் பற்றி திர்குஞ் சூலை போல் மூலை நல்லாளே. 44.

மக வாதம்.

கூ செய் மக வாதத்தின்தோற்ற மேல் வயிற்றைப் பற்றிப்
போதக் கீழ் வுயிற்றிழிந்து பொருமியே வலித்து வீங்கி
மீதிலே தோன்றியே கீழ் முகமிலே விதனமாக்கும்
ஆதலா லைப மாயும் அம்மலம் பல காலுண்டாம். 45.

மிருத்து வாதம்.

உண்டெனு மிருத்து வாத முடி வாயு தனி லோதுங்கி
மீண்டியே அபான வாயில் மேல் நோக்கி யேறி வாயா
லுண்டியே மரை புறப்பட்டங்கனே வலிக்குங் கட்டாய்
கொண்டல் சேர் குழலினளே கூறிநேன் முன்னாள் தானே. 46.

உதர வாயு.

குணமிலா வுதர வாயு குட்சியைப் புரமி நொந்து
மினறு தான் கனத்து மெத்த விக்கலு மிளைப்பு முண்டா
மிளை விழி நீர்ப் பாய்ந்தங் க யின் டைப்பு மாலவாயிறலே
கன் மலம் புறப்பட்டப் போ கருதர நீர் விருத்த நிற்கும். 47.

மூத்திர உதர வாயு.

விடு மூத்திரவுதர வாயு மிக குணம் விளம்புங் காலே
அடவினல் முன்னேசொன்ன அந்த மிவுதர வாயு
மிடை பெற குணமு முண்டாய் மிகு மூத்திரம் வாயிற்றேன்னும்
படை விழி மட நல்லாளே. பன்னி நீ யுன்னுவாயே. 48.

சுக்கில வாதம்.

உன்று சுக்கில வாதந்தான் உதர வாயுவிற் குணம் போல்
தன்னிலே யன்றிப் பின்று மூத்திரங் கீழ் வீழாமல்
மன்னிய வாயில் மூக்கில் மகித்த சுக்கிலத்திறேடு
ஜன்ரு சேற்றமமும் நீருந்தலே வறத் தோன்று மின்னே. 49.

சவ்வியங்கம்.

மின்று சவ்வியங்க வாயு மிகவுடலிலாகி வற்றி
அன்னிலே நடுங்கி நொந்தே அவ்வுடல் திகைத்தாங் கூர்ந்து
பின்று மோருடல் வெருத்துக் கறுத்தலாய்ப் பேரோக்காளத்
தன்னமு மிறங்கா வாய் நீரங்கனே வடிந்து நிற்கும்: 50.

சாற்றிமைக் கியாத்தம் பந்தகுருரவ ளையைப் பற்றியே
மாய வலித்துக் கீழ் றேக்கெய்திரியே குன்கள் மூடிப்
போற்ற மூக்கால்ச் சுவாசம் புறப்பட்டுச் செவியும் நொந்து
காற்று கொட்டாவி யோடங் கரக்கால் செய்தால் வாய்மூடா. 52.

சீரக் கம்ப வாதம்.

மருவிய சிரக்கம்பந்தான் முற கண்ட மதில் நரம்பிற் புக்கும்
முடிய சிரசின் மீதில் நரம்பிலட் புக்குங் காது
பாடுதல் கொள்ளாக்கையும் விசங் கொடாப் பல ரசங்கள்
நீடு மேவறிய வொட்டா நிலே பெறாதலே நடுக்கும்.

சிங்க வாதம்.

நடுங்கடி நாக்கு மற்றை நன் முனி நாக்கும் நொந்து
திடங்கி நாக்கடிக்குப் பின்னும் பிரிர்வன போலத் தோன்றும்
விடங்கரும் முற்றம் போலும் வெவ்விழி நவ்வியாக்கேள்
மடம் பெறு முலகில் சிங்க வாத நம்மறும் வகுத்தவாறே. 54.

வச்சிர ரூபம்.

வகை பெறு வச்சிர ரூபம் பிடரியை வலித்துக் கண்கள்
தகைவில் மேல்நோக்கி வாயால் கொறுக்கை போலச் சத்தம் பெற்று
மிகுத் லை நெருந்திட்டாலு மிடுக்கத்தால திரத்தங்
தொகை பெறப் பாக்கில் நற் கொம்படி படி போல தோற்றுங் காண. 55.

கண்டன் கிரகத்தான்.

தோற்று கண்டன் கிரகத்தின் தொழில் குரவளையைப் பற்றி
மாற்றிய பிடரி மீதும் வலியுமேறி நொந்து
போற்றிய சுவாச மற்பம் புறப்படாதே தேவாயாலே
மாற்று நலாகத் தோன்றும் வடிவிழி மட நல்லாளே. 56.

நல்கிய நகரரி வாதம் நற் குரவளை பக்கங்கள் பல்கியே
பெரு நரம்பைப் பற்றியே குடைந்து நொந்து
ஒல்கு கீழ்வாய் மேல் வாயும் ஒன்றியங் காக்க வொண்ணச்
சொல்குதல கொன்னை யாகுந் தொழில் பல விரித்திட்டோமே. 57..

பகித வாதம்.

விரிந்திடும் பகிதாவாத மிகு வார்த்தை பேசும் போதும்
பரிந்திடுங் கழுத்தின் மிக்க பல நரம்புகளிலிருந்து சித்தி
வருத்தியே வீக்கிப் பேசி வார்த்தைகள் மிகப்பே சொருச்
சாந்தி குழலினுளே சாற்றினேந் தக்க நூலே. 58.

யோனி சூலை.

நூல் பெறு யோனி சூலை நவல் மலத்து வாரந் தோன்றிக்
கோலமாம் யோனி பற்றிக் குறுக்கடி யரையு முன்னுந்
சாலவே மிகவும் பற்றிக் கோல் கொண்டு குடைந்தாப் போலுளே
மேலமா மளகத்தானே யெழில் பெறக் கழற்றினேமே. 59.

கெற்ப சூலை.

கழறிய கெற்ப சூலை கன்னியர் நடங்குங் காலே
அழகிய கெற் ரேகைஅதில் பற்றி வாயுத் தோன்றி
பழகிய புகுஉந் சங்கைப் பண்ணின்போத மெத்த
விழவுடன் நடை பட்டப் போ விழாது மலங்கடுத்தே. 60.

மலங் கெடுக்கதன்பின் கெற்பம் வருரேகை தனிலே நின்று
அலந்திடக் கோபித்து பின்னல் குரண்டிக் குறங்க
மலந்த யோனிக்கு மற்றை மலத்துவாரத்திருக்கும்
நலம் பெறு நடு நாபிக்கும் நற் குறங்களவு நோவாம். 61.

நோவதும் புதல்வர் பேறும் நோவது போலே யாகி
யாவன யோனிறு மக்காந்த வன்மமாகித்
தூவிய சல மீத் தற்று துளி துளியாக் விழும்
மூவிருத்தத்தில் வாத முறை பெறப் பண்ணி னோமே. 62.

குடல் வாதம்.

பவ்விய குடல் வாதத்தி பலவிதங் குடலைப் பற்றித்
தன்னிலே வலித்து பி தனக்குக் கீழ் நொந்து பீச
மின்னலே பெருக்க வீங்கி மிகவனியிழிந்து தேவாம்
பல்லக வல்லுலாதே பன்பிறல் கூறினோமே. 63.

அசுவத வாதம்.

கூற மசுவ வாதந்நான் குதிரை வேயதாக யெழில்
வீறு மங்கந் குழங்கில் தி கெட்டில் பன்னில் ஒடி
லாறு தலறவே வீழி லங்கள கீழ் நோக்கும் வாயும்
வேறியே விலங்கியன்ட மிரண்டசதல் ஒன்றுநல் நேம். 64.

ரூடு வாதம்.

விளம்பிய ரூடுவாத மிகு நரம்பதனைப் பற்றி
வளைத்து மேல் நோக்கியே பின் மலத்ரவாரத்திற் போந்து
யுளைந்து பின்னுலே யேறியுயர் குறங் கடியுஞ் சுற்றம்
புனைந்து கோவளத்தைக் கொண்டாப் போல லிங்கத்தை நோவாம். 65.

போலவே வசு வாதந்தான்போலவே பிழைத்துச்
சாலே குட்டல் மூட்டங் கித்தப் பறநொந்திருக்கு
மாலமா முதரநோக்க மமுத்தமா மதரம் பேச்சு
நீலமாம் ரோமமாலை நேரிழை யோருவாயே. 66.

ஒருமப் சந்தம் பித்தயர் பீச மிரண்டும் வீங்கிப்
பாரிய புன்னைப் போலே பற்றிய வலித்து நோவா
மாரமும் நிரைந்திருங்கல்லாரமு மழகு செய்த
வாரணி தன்றிதிலே வாக்கிநற் நக்கினோமே. 67.

அந்திர வட்டி.

தாக்கிய அந்திர வட்டி தரும் பீசம் பெருத்து வீங்கிக்
காக்கவே நோவி லாமல் கள களென்றிரைத்தலாகி
வாக்கிநற் குடலழைந்து வயிற்றினை முறுக்கி மெத்த
ஆக்கமாம் முரைத்தல் போல அற்றுறுதாக வீழும். 68.

வீழ்வாத சுரோணிதந்தான் மிகவுடல் மெலிவு மாகித்
தாழ் விற் சந்துகளே வீங்கித் தகை பெற நடக் கொடாமல்
வாழ் வன காலுங் கையும் வசமன்றி-நோவாம்
பாழ் பெற மருங்கிலுளே-பகர்ந்திட்டோமே. 69.

சுரோணித வாதம்.

பகந்த வாத சுரோணி தந்தனைப் பகருங் காலைப்
புகுந்துடலெங்கும் நொந்த போதவே தோல் திரைந்து
புகைந்திடும் நெருப்புப் பட்டாற்ப் போலவே கொப்புளித்து 71
மிகுந்திட வருந்தி பின்னை வெதும்பியே வீக்கமாகும்.
வீங்கிய யிடத்ர மிகத் திரண்டே குமட்டித்
தாங்கந்தவிடத்தைத் தொட்டாலங்களே மெத்தென்றிருக்கும்
கொங்கெனு முலையு மேத்துங் குளிர் நகை முலையுங் கண்டோர்
யங்குள குஷ்டி முலையுமின்னை பயனுறச் சொற் செய்தோமே. 72

சொற் சீதவுதர சுரோணித முழங்கால் தாளும்
பொற்கலைக் காலுக் சந்தும் புற வடிக்கானும் வீங்கி
நற்சிறு விரல்கள் நொந்து நடுப் பயித்திய வாதத்தின்
உற்பவ குணமு முண்டா முரைவலோர் சொன்ன வாறே. 73.

சொன்ன தோர் பயிற்றிய வாத சுரோணிதம் வெதும்பிச் சந்து
வின்னமாய்க் குடைந்து பின்னை விரல்களிலிறை களெல்லாந்
தன்னில் முட் பொறுத்தாப் போலாய் நொந்த சந்துகளே வீங்கு
மன்னிய தலையும் நொந்து விரி விழி நெறியே தோற்றும். 74.

தோற்றிய சிலேட்டம் வாதச்சு ரோணித முடல் குந்து
யேற்றமாய் வீங்கி யந்த யிடந் தொட்டால் மிகச் சிக்கென்று
மாற்றுறப் பெருத்திச் சிக்கு மை விழி மட நல்லாளே
சாற்றிய கலை வல்லோர் வேதந் தனிலுரைத் திட்டாரே. 75.

உரை பெறு முதர வாத சுரோணித் முரைக்குங் காலைத்
தரிப் பெறு வாத சுரோணி தந்தனிற் குணமுந் தக்க
விரிவுறு பயிற்றிய வாத சுரோணிதக் குணமு மிக்க
சுரை பெறு சிலேட்டியம் வாத சுரோணிதக் குணமு முண்டாம். 76.

குணமது தான சுந்தான குமரியாய்க் கெற்ப முண்டாய்த்
தனிவு மோர் திங்கட் குள்ளே தரித்த கெற்பங் கலங்கி
யனி வயிற் தனித்து ரத்தமாய்ப் பட்டுக் கெற்ம் வீழ்ந்து
உலையறத்திரைகந்துக் கை கால் சுறுள நொந்திரு கண் பாரா. 77

பாரிய தெண்டகா வுதான சம்பாலர் பெற்ற
சீரிய பச்சுடம்பு சிதையவே வலிப்பு தோன்றிக் -கூரிய
மூக்குத் தண்டைக் குறைவற நோவா
முலைல மூரலாயிது வுமாறு: . . . 78.

ஆருத சிரக்கம் வதானங்கம் சிரத்தை
வீறுகப் பற்றி நொந்து மிக்குலையின் நேக்கி
மாறுக வுடம்பிற் சென்று வளைந்துடம் பெல்லாம்
யீறுன காலந் தோன்றிலிம் மூன்றும் வாதந்தானே. 79.

வாதமுந் தலை நோக்காடும் வன்மையாம்பிரிபற்றிக்
காதிலே வலித்திரண்டு கருப்படி மூக்கு நெற்றி
போதவே குறலோருச்சி புனையவே நோவு மாகி
லாதலால் நெற்றி தன்னில்யாப் படித்தாற் போல நிற்கும். 80.

பித்தத் தலை நோய்.

நிற்கின்ற மூக்குத் தாறும் நீர் பாயந்து தலை கனத்து
ஒற்கின்ற வான்ர் வந்து உன்முக்கைப் பற்றி நொந்து
புற்கின்ற செவியினுலே புடப் பட்டு வலிக்கும் வெள்ள
மயிற் குன்று விழியாயிது பித்திருக தலைநோக்காடே. 81.

சேற்றுமத் தலை நோய்.

காடுறு தேனியல்லாக்கள ரசம் பொசிக்கையாலும்
வேடையிற் குடிக்குந் தண்ணீர் மிகுற் பிலந் சேற்றுமந் தள்ளி
ஆடிய தலை கனத்தே ஐயவாதந் தோன்றி நோவாத்
சேடுறு விழி நல்லாளே சேற்றுமத்தலை நோக்காடே. 82.

சன்னி வாத தலை நோய்.

தலைவருஞ் சன்னி வாதந் தலை நேக்காட்டின் முறைந்தான்
குலவமுன் சொன்ன மூன்றிற் குண முண்டாய்க் கொட்டி மெத்தப்
பலபல செய்கையிலும் பசித்திருந் தன்கையாலும்
நிலை மறக்கிலே சந்தாலே நெடு மூச்சி விடுகையாலே. 83.

விடுகையால் நெஞ்சடைத்து மிகுத்த காதிரண்டுந்த தன்னில்
நெடு வாப்படித் தாப்போ நிலை பெறநெந்த நெந்த
அடவுடன் பேச வொட்டா அனங்க வென் மகுடம்
புடை பெற முலையினாள் போன்ற பொய்வறக் கூறிநேமே. 84.

இரத்த பித்த தலை நோய்.

கூறியஇரத்த பித்தத்தலை நேக்காட்டின் குணந்தான்
வீறடல் குத்தி பின்னை வெச்சென்று மயிர்க்குச் சிட்டு
மாறித் தன்னீர் தாகித்தும் வுடலியங்கத்தி மித்து
வூறியே யிரத்தம் விழுமயர் மூக்குஞ் செவியும் வாயும். 85.

கிருமித் தலை நோய்.

வாயுவாங் கிருமி கதத்ததலை நோவும் வுடலிற் பற்றிப்
போயடி மூக்குத் தன்டு புருவமும் வலித்து வாய் நீர்
பாய்வலை லாகிக் கையுங் கால்களு மிடறும் பற்றி
வேய்வளவுச்சி தாளும் விரு விரென்றே யிருக்கும். 86.

இருந்த பின் மூக்கு நீர் பாய்ந்தியன்ற அன்னீரில் வெண்மை
பொருந்தி முளைப்பூவைப் போற்சி சிலசிறுமி விழு
மருந்தெனும் நகையுமிக்க முளமறியான கையுமுள்ள
திருமென கையும் போலக் குசேவிழையியம்பிநேமே. 87.

சூரிய வாதம்.

ஐயம்பு சூரிய வாதந்தானிட மாதல் வலத்தி லாதல்
நயந்த மூக்கடியைப் பற்றி நயனமப்புருவம் நெந்த
வியன் கதிர் தோன்றித் தோன்றி மிகு மூச்சுப் போதை
பயன் பெறவு நோவு தீரும் பாவையே பழகு வாயே. 88.

சந்திர வாதம்.

பழகிய சந்திர வாத பயன் பெற முன்பு சொன்ன
அழகிய குணமு முண்டாயர்தியம் போக தோன்றி
எழுமுதையத்தே தீரு மிக்கு முக்கனியுந் தேனுங்
குழலமா மொழி நல்லாளே கூறிநேன் கண்டு கொள்ளே. 89.

கண்டதோர் கற்றுத்தங் கர்திரள்டுங் குதப்பும்
கொள்டு கூச்சடித்தாப் போலே குடைந்திக் கழுத்தங் காத
மண்டு மூச்சியிலும் மற்ற பிடறி நெற்றி வலித்து
வண்டகம் வேண்டாவாகும் வார்த்தையும் பேச் சொணது. 90.

பே சொணுத மலர்மல் பெருக்க வேதலை நடுங்கி
வாசமாம் வெள்ளோக்காளம் வாய் நீரு மாயிருக்கும்
வீசிய கடம்ப மாலை வேல்வன் பதத்தின் மீதே
ஆசை வைத்தறியா மோடரவர்களை யலறுகுங்காலே. 91.

ஒரு தலை நோய்.

அறைுகிய ஆகாத பேதமதி தலைப்பாதி தானுங்
கன்னென்றது மறவிதர்னைக் கவ்வ கொடு பிளந்தாப் போல
நலறுகிய கண்ணீர் பாய்ந்து மனிலுந் தன்னில் மீது
உணர்விறைற் சடக்கென்று மொருத்தலை நோவும் பேராம். 82.

சிரோ வாத சூலை.

பேர் பெற வாத சூலை பேசுதல் கேளாமல்
சீர் பெற யிரைச்சலாகிச் சீய் பாய்ந்து சத்த முண்டாம்
பேர் பெறு கவலை பாலைப் புகர் முகத் தோலைப் போற்று
தார் தமைத்தடங்கி நிற்குந்தையலே சாற்றி னேமே. 83.

கன்ன சூலை.

சாற்றியபின்னை கன்ன சூலையின் குணங்கள் கேளா
யேற்றமாஞ் செவியிருள்ளே கிரந்தியா யெழுந்து நொந்து
ஒற்றமா முதிரஞ் சீய்யாய்ந் தாத்தை றுலே. யாகுங்
ற்றமாம் விழி நல்லாளே கூறினேன் குணங்கள். தானே. 84.

சேற்றும கன்ன சூலை.

குணம் பெற சேற்றும கன்ன சூலை தான் குறும்பிசேர்ந்து
அளிந்ததொரு கோலைக் கொண்டே அங்ஙனங் குடைந்தாப் போல
அணங்கிய காது நோக யிச்சூலை யியால் பி தொன்று
மனம் பெற அளகத்தாளே மனத்தில் நீ தரித்திடாயே. 85.

கிருமி கன்ன சூலை.

தரித்த கிருமிகன்ன சூலையைச் சாற்றுங் காலைக்
குருத் தெழு புழுக்கள் மெத்தக் குடைந்துதின விருந்து புண்ணாய்
புளித்திடு சீயுமற்றை யுதிரமும் பாய்ந்து நோவாம்
சரத்திலைப் பகட்டுங் கண்ணாய்ச் சாற்றினேந் தேற்றினேமே. 86.

தந்த வாதம்.

தேற்றிய தந்த வாதஞ் சிக் கென்ற பல் கடித்தலாலு
ூறிய சீதளங்கருறப் பலிலிலடக் கினலும்
வீறு பல்லடி யிரத்தம் பாயிறு மிகின் பற் பற்றி
யேறுமா முகத்தை நோக்கினோவாகு மீது சீலம். 87

தக்க வாயுவுக் கோபித்தால்ச் சந்து குடைந்து பல்நோவா
மிக்க ூரித லை நோவாம் விட்டங்கேறிய மலங்கட்டும்
தொக்க நரம்பு தான் முடங்குத்துவாறுவாயு மூலத்தியிடு
மிக்க குளிரு நடைக்கமு மாய் மேனி குன்றி வருந்தானே. 88.

வாத நிதான முற்றும்.

****

பித்த நிதானம்.

கூறுகையப் பிளிப்புக் கைப்புக் கூற் விளைவ மிஞ்சிலும்
வீறுடன் கோபித்தாலு மிக நித்திரை பண்ணிலும்
மாறுதல் தானில்லாமல் நற்கொடுமைகளீ செய்தக்காலும்
பேறென உதித்தி மூன்றில் பித்த முற்பவிக்குந்தானே. 1.

உட்டின காலந் தன்னிலூற வெய்யில நடக்காலுந்
திட்டமாய் நெருப்பு தன்னைச் சேரிலும் யோசனத்தை
யிட்டமாய்ப் பொசிக்கும் போது யென்றிடாதச்சி போது
மிட்டமாங் கோபத்தாலும் பயித்தியந் தோன்றுந் தானே. 2.

மதுமிகக் குடித்திட்டாலும் வழி மிக நடந்திட்டாலும்
முதிரவே யுணர்ந்த சாதமு சிவற அருந்திலு
மதிகமாய்க் கொதிக்க அன்ன மருந்தி நீர் மிகக் கொண்டாலும்
பதும மா முகத்திலேளே பயித்தியந் தோன்றுந் தானே. 3.

இளமையில் நரைத்திட்டாலுந் திரேகம் வேர் வரும்பிலு
மிளவு மல குமரினளி விழிக் கடை சிவந்திட்டாலு
முள மிக நீர் தாகித் தேவுட்ல் தினவுறத்தாலும்
பனிதமா முலை நல்லாளே பயித்திய குன் மிதாமே: 4.

காய நோயதாகிச் சற்றுக் கண்ணுறங்காவாய் கைத்து
வாய்மிக அருசியுண்டாய் மதவாய்மைப் பெலனுய்க் கால்கள்
ளோயவே திரிந்து பின்னை யொருத்தரையறி யொட்டாது
பாயகல விழியிலேளே பயித்திய குண மிதாமே. 5.

உடல் மிலுங்கிக் கனத்து உணர்ச்சி கெட்டிலச்சையற்று
அடைவொடு நன்மை தன்மை அறியாமல் மிகப் பிதற்றிச்
கெடல் தப்பியுமே பேசிக் தீக்கிரு முட்டின முண்டாகும்
படைவிழி மட நல்லாளே பயித்திய குண மிதாமே. 6.

பித்த நிதான முற்றும்.

****

சேற்றும நிதானம்.

போசனம் பண்ணும் போதும் பொருந்த வாறுத போதும்
பாசி பற்றி நீர் போதக் கனத்த நீர் பருகிலும்
நேசமாய்ப் சரகு வீழ்ந்த நீர்தனைக்குடித்திட்டாலும்
வாசமென் குழலினுளே வருவர் சேற்றுமத்திலுரே. 1.

மச்ச மோடிறச்சி தின்னில் முதரம் நெ அதிகங் கொள்ளி
லிச்சையில் வேகா வன்ன மிதம் பிற அருந்திலும்
பச்சுடல் பசித்திருந்து பல பட வசனஞ் செய்யில்
செச்சை யங் குழலினுளே சேற்றமந் தோன்றுந் தானே. 2.

சீதமா வளக்கிழங்குத் தித்திப்புப் புளிப்புத் தின்னும்
நீதியில் மொழிந்த தல்லால் நிறைந்திடுவாந்தியாலும்
போதவே சுசிக்கையாலும் பொழி பகலுறங்கிக் கங்குல்
ஆதலா லுறங் காததாலும் ஐய்ய மிகத் தோன்றுந் தானே. 3.

சரீரஞ் சீதளமாய் மெத்தத் தடித்திட்டுக் கனத்து மந்தித்
நுரை யெறுடி யெல்லா முற்ற சேற்றும மடைத்துயிரை
பெறு மூக்கு நீர்ப் பாய்நிதிருமி அக்கினி மிகுற்குந்
திரைகடல் விழியினுளே சேற்றமம் செய்யும் வாறே. 4.

வடைவுள வயிற்றிற் புக்கதற்றுருதே முட்டுண்டு
விடு சுவாசங்கள் தாறு மேல்நெக்கு வண்ணமாகும்
நெடிய கண்ணீரும் வாயும் நீருந்தான் மிகவுண்டாகு
மடல் பெறு விழியினுலே ஐயயனுர் செய்யும் வாறே. 5.

போற்றிய பாலும் நெய்யும் பொருந்தாமலிருக்கு மன்றி
யேற்றமா முப்புத் தன்னை உணர் வெனத் தரிக்கு மெத்தச்
சாற்றிய குருத்தி வேண்டித் தரித்தவுட்டினத்தைச் சேராச்
சேற்றமு றுண்மி தென்றே சிறப்பினுவரை செய் தோமே. 6.

சிலேற்றும மிருபதக்கும் பேர்.

உதிரம் வெளுத்தலுள்ளிளைப் பெழுதல் அதரம்
வெளுத்தலணி குத்தடித்தல்
துண்டஞ் சனியிடைத் தும்மல் மூக்கடைத்தல் அண்ட
மடைத்த லரியப் பிற மேகம் மிருமலிருமியே யிளைப்பாகல்
கயாசுவாசங் கடுந்த மேப் சிவத்தல் ஒங்கி வளரு
முற்றதோரோமம் தலை கரகரத்தல் சலமலங் கழித்தல்
தாகத்துடனே பிளவை சிலந்திகள் ஆகுமம் புவியிலுற்பத்தி யென்றுர். 7.

சேற்றும நிதான முற்றும்.

****

குணவாகடம்.

மகோதர வியாதி மூலம்.

வாத பக்க மகோதரம்.

மேகத்தில் விப்புருதி விளைந்த போதும் வீரிய வஞ்ச நீர்க்கோவை விளைந்த போதம்
ஆகத்தில் சீழ் சீதம மைந்த போதம் அடி வயத்தைக் கலங்க வுதிரமைந்த போதம்
தாகத்தில் தசையுதிரம் தங்கும் போதம் சத்தி குல்ம பாஷாணந் தரிக்கும் போதம்
பாகத்தில் முற் மொழிப்பாவாய் வாதப் பக்க மகோதர மெனவே பகருவாரே.

வாத மகோதரம்.

சீதத்தால் வெப்பால் திருவிலல் மருந்தால் செம்பால்
சாகத்தாலுப் பால் சங்கால் தவளையால் தாழிரேல்
குகத்தால்க் காக ஞேயால் துடங்கிய வுதிர ஞேய்கள்
வாதத்தால் வந்த யிந்த மகோதர வியாதியாமே. 2.

பித்த மகோதரம்.

மஞ்சள் நிற முடலெங்கும், வாதனுடி வலு வாகும்
பஞ்சு போலக் கண்ணிருக்கும் பங்கப் படுத்த மங்கமெல்லாம்
வஞ்சமாகுங் கால் கைகள் வாத சுவாச வடிவாகு
மஞ்சும் பெரும் பயிற்றியத்தின் வீற மகோதர விதியன்றே. 3.

யிரைக்கு முளைக்கு மிருமல் வரும் யெங்கும் மஞ்சள்நிறமாகு
மரைக்கு மேல்வயிற்றைப் பார்த்துமங்கம் பெருக்கு மழலை வருந்
திரைக்குங் கடலின் திரண்டாகுந் திரைக்குங் குடுக்குந் தெளிவன்
முரைக்கும் பயிற்றிய மகோதர மென வுண்மை சொன்னது யுர்ந்தோரே. 4.

மகோதமான போதில் வாயுவும் நேரே ஓடாமல்
மகோதரமான போதில் வாடியே ஊதிக் கொள்ளு
மகோதரமான போதில் வயிற்றடிப் புறங்கால் வீங்கு
மகோதரமான் போதில் வந்திடும் குறிகள் தானே. 5.

வறண்டு கண் சிவந்து கொள்ளும் வாயுவுந்திரட்சி யாகும்
பரந்த நீர்ப் போத வார்க்கும் பசியின்றி களத்திருக்கும்
வெடிந்த போதெழுந்திருந்தால் விறை மூடி மூதிக் கொள்ளும்
கடிந்திடு மகோதரத்தின் களக் கென வறிந்து கொள்ளே. 6.

சாலவே கையுங் காலுஞ் சடக்கென வீங்கும் போதுங்
கூரியன விழிகள் செருங்குறுகிடும் பிணி நீராகும்
தாறுடன் கூடி நிதானதலஞ் செயுள் கீழேயாகும்
பாருமே மகோதரத்தின் பண்புடைப் பரிச வெல்லாம். 7.

அசாத்தியக் குறி.

சாலவே கையுங். காலுஞ் சட்க்கென. வீங்கும் போதும்
மார்பிடை நரம்பு தோன்றி வயிற்றில். மேலான போதுங்
கூறிட வேண்டா மிந்தக் குறிகளுண்டான போது .
சாவது திண்ண மென்று சடக்கென விட்டுப் போவே. 8.

கம்பிலு மியால் நெல்லுமியால்க் கறி முள்ளெலும்பால் மயிரதறு
லம்பி காடி திறந்தமையால் ரஸ யட்டை புகுந்த மையால்
நம்பித் தேரையிடு நீரால்க் கோலஞ் சிறிந்த சுஸ நீரால்
வம்பார் குழலாளிடு மருந்தால் மகோதர மேதலாயிவிடுமே. 9.

கல்லினுல் மயிரால் முள்ளால் காடியால் கசிந்த நீரால்
பலினுல் நிகத்தாலென் பால் பாசி நீர் பலி நல்லால்
அல்லிலே அருந்து வகுல்ரஸ நற்தேரை பாம்பால்
வல்லி மாரிடு முருந்தல் மகோதரம் வரும தென்றே. 10.

வாயு விஉஷ்ப் பாகம்.

வீங்கும் ஷ்மம் மொரு பக்கம் மேனி வரண்டு வெறுப்பிடுங் கண்
சாங்குந் தலையுங் கனத்திருக்குந் நயுரமிருந்து நார் தூக்கும்
வாங்கும் பொசிக்கமாட்டாது வாயுவு உடலில் விஉஷ்ப்பம் போல்
வீங்கிக் கொல்லும் வாயுவினலே விஉஷ்ப்பாகமென விளம்புவாரே. 11.

சன்னி நிதாகம்.

அடல் நித்திரையும் வந்துறையு மதிக தாகஞ் சூலையுடன்
மடல் வயிறு நேமவிதாகமுடன் மருவியிரும்பல் மலங்கட்டு
முடல் நேம்திக சுரமுண்டா முடலெப் போதையும் போலிருக்குஞ்
சடில வியாதி யிருபத்தைந்தில் தந்திரிக மெனச் சாற்றுவரே. 12.

அந்தகன்.

சிஞ்சிந்தை தாபந்தப் பறையுந் தீ~~மி~~ரமாய்ச் சுரந் தாகமுடன்
வஞ்சப் பிறமை வாந்தி விக்கல் மருவுந் தாகந்தலை யசைத்தல்
மிஞ்ச யிதுவிதமாய்க் கொல்லும் விதமாகத்தான் வின்னேற்றம்.
அஞ்சப் பத்து நாற்ச் சன்னி அந்தக னென்றே யறிந்தனரே. 13.

ருத்தாகன்.

அடல் நித்திரையும் வந்துன்றயு மதிக தாகஞ் சூலையுடன்
மடல் வயிறு நேமவி தாகமுடன் மருவியயிரும்பல் மலங்கட்டு
முடல் நே மதிக சுரமுண்டா முடலெப் போதையும்
சடில வியாதி யிருபத்தைந்தில் தந்திரிக மெனச் சாற்றுவரே. 14.

ருத்ராகன்.

தாபந்தப் பறை வாயிப் பித்தமும் தலையை நடுக்குங் கம்பமுடன்
சாபஞ் சாட்டியந் தலைத் திருப்புந்த தடித்தயிருமல் முறையிடுதல்
சோபம் னெஞ்சு உதடுவிருந் தொண்டை நெற்றி மிக வேர்க்கும்
பாலி மருத்தாகமிருபதனில் முற்று மென்று ரகருவீரே. 14.

சீதாங்கன்.

அதிக சயித்தியஞ் சரீரம் ஜெம் லச்சை யிருமலப்புசமும்
புதிய நடுக்கல் விக்கலுடன் பேதச் சந்தரே முற்றை யுண்டு
மதிசேருடம்பு நடுக்குதலும் வயிறு கழியுந் தாபிக்குந்
திதமாய் செயிக்கு மிருபத்தஞ்சில் சீதாங்க மெனச் செய்புவாரே. 15.

சித்தவிப் பிறமை.

வாத பயிற்றியப் பிற் கோபமுடன் வந்த பேரையுதா சனித்தல்
போதப் பாடி பாடவதும் பொம்ம முடியைப் போடுவதும்
நீதமில்லாமலவது நவதும் நெடிய காயம் ஜேவுடன்
சீதமுடனே யிருபத்தஞ்சில் சித்தவிப்பிறமை யெனத் செப்புவரே. 16.

தாந்திரிகம்.

நாக்கு கொப்பளந்தாக முடன் நன்றும் நாக்குக் கறுத்திருக்கும்
வாக்கு வதறுங் கன் பெரிதாமாருக் கண்ணீருமலுடன்
தூக்க முப்பசந்தினவுடனே சுரந் தீவரமாய்ப் பருவதுவுந்
தாக்கமுடனே யிருபத்தேழில்த் தாந்திரிக மெனச் சாற்றுவரே. 17.

கண்ட குஞ்சாரம்.

தாகம் பிற மைதலைச் சுழற்றல்த் தப்பறை மூர்ச்சை சரீரம் ஜேம்
சோகங் கழுத்துச் சுருங்கி வருந்தடுக்கின்றேடும் வாந்தி விக்கல்
கமதிர யிருமல் வரும் அதிரத் தலைஜே மரத்தமுடன்
காகக் கொல்லும் பதி மூன்றில் கண்ட குஞ்சர மெனக் கருதாயே. 18.

கரணிக்கம்.

நடுக்கும் விக்கலிருமலுடன் குக்கும்வெடிக்கும் நன்றுக
எடுக்கும் வெகுவா யெழுந்திருக்கும் விரு காதுக் கீழ் மிக வீங்கு
மிடுக்காய்த் ப்பறை பிசப் பேசும் விதமாய்த் திக்கென்றெழுந்திருக்குங்
கடுக்க நடுக்கு மூன்று திங்கள் கரணிக்க மெனக் கருதாயே. 19.

புக்க நேத்திரம்.

கண் பெரிதாகி விரிஞ்சு மிகக் கண்ணீர் வடியுங் கண் பார்வை யில்லை
மன் பெரிதாகி பிறமையுண்டு மறந்து தெளிவாந் பிறை பேசும்
நன் பெரிதான நடுக்கலுமாய் நன்றுயுப்புச மிக வுண்டாம்
புண் பெரியதாய்க் கொல்லு மெட்டாளைப் புக்கி நேத்திர மெனப் புகல்வீரே.

இரத்த சிங்கி.

உரத்த உதடுளுக்கு வெடிக்கும் ஒழுகும் ரத்த முதடுலரும்
பருத்த தலையுந் திருப்பி வரும் பக்க வலியால் மூர்ச்சை கம்பந்
துரத்த யிருமல்தத்தப்பறையுஞ் சுரந் தீவரமாய் நடுக்கலுடன்
இரத்த சிங்கி பத்தாளிரன் மிடு மென்றியம்பு வரே. 21.

பிற லாபம்.

வதறந் சரீரம்நோம் நடுக்கு மருவாகன சுரந்தீ வர முண்டாம்
பதறிமிகவே எழுந்திருக்கும் ப்கைக்கத்தப் பறை மீராக மதாந்
சிதறி சுவாசம் தீவரமாம் தேம்பிக்கு மிகச் சில நேரம்
விதறம் பிற லாபம் பதினறில் விடுமென்றே மிக விளம்புவரே. 22.

சில்வகம்.

கல்வு மூச்சு மேல் கீழாம் கடிகி மூச்சுப் பேச்சில் உலை
நல்வுருக்கு முட் போல் நன்ருய்க் கொப்பமாய்க் கறக்கும்
ஒளிச் செவிடு நிதிசு நித்திரையுந் திருந்தப் பேசா திருமலுடன்
தெவ்விச் சிவல்கம் பதினறில்த் திரும்பு மெனவே செப்புவரே. 23.

அபினி யாகம்

நித்திரை யதிகஞ் சரீரம் நோம் நெறித்த முகமும் மெருங்குவீருந்
சத்திவ மில் உலத் தாப முண்டுத் தாகம் வேர் வைந்த கதருப்பு
மெத்தவாத பயிற்றியமு மிகவுஞ் சிலேட்ப விதாதைம்
அத்த அபினியாசம் பதினஞ்சில் கடு செய்யு மென்றறிவீரே. 24.

தந்திரிகம்-தாந்திரிகம்-பிறலாபம்-சித்தவிப்பிறமை
சில்வகம்-கரளிக்கம்-இந்த ஆறுஞ் சாத்தியமாம்
அந்தகன் மறந்ததாகம்-சீதாங்கம்-கண்டகுஞ்சரம்-
புக்கினேத்திரம்-யிரத்த சிங்கி-அபினி யாசம்-இந்த
ஏழு மசாத்தியம்-யிது. சன்னி நிதான மென்றறிகவும். 25.

குன்ம நிதானம்.

பண்டு முன் வுயிற்றைப் பற்றிப் பலப்பட வலிக்கை
கொண்டு நின்று காரத்தை கொமட்டியே எடுக்கை யாகு
மண்டியே காயம் வற்றி தயங்கியே வுலர்தலாலும்
வண்டு சேர் குழலினளே வலி குன்ம வாயுவாமே. 26.

(இதுவு மது)

மறந்திடு மன்னந் தன்னை வயிற்றினில் வலியுந் தோன்றுஞ்
சிறந்திடுங் கஞ்சி தண்ணீர் தேடிடுங் கொள்ள வொட்டா
மிறந்திடும் துயரந் தோன்று மிறுகுதல் காலை நாவும்
வறண்டுடல், மிகுந்த தோன்றும் வலி குன்மவாயுவாமே. 27.

பித்த குன்மம்.

தலையுங் கனத்து ஜைக்காளந் தானே மிகவும் வாயூறல்
நிலையுங் கெட்டுக சிறகிறத்து நின்றே யெதிர்த்து நெஞ்செரிக்குங்
கொலையுஞ் செய்யும் பித்த குன்மம் கொள்ளுங் குணங்களிவை யன்றே
கலையும் வல்ல தமிழ் வாணர் கண்டே பெருகப் பேசுவதே. 28.

எரி குன்மம்.

வயிற்றை எரித்துக குடல் மட்டி வாய் நீர் சுழற்றித் தலைவலித்து
பெயிற்றை யசியக் கிறு கிறுத்து வோக்காளித்தே ஏக்கமுண்டாய்
மயிர்க் கால் வழியே வேர் வரும்பி வயிறு பொருமி யகன்றிடுதல்
எயிற்றை யெரிக்குங் குன்ம மென விமையோர் சொன்ன குறியாமே. 29

வலி குன்மம்.

வந்தே யுதிரந் தன்னில் விலிக்கும் வயிறு கழியும் வாந்திக்கும்
நொந்தே மேனி வறண்டுலர்ந்த நேர,மிகுந்த மிக நடுக்குந்

வலி குன்மம்.

வந்தே யுதிரந் தனில் வலிக்கும் வயிறு கழியும் வாந்திக்கும்
நொந்தே மேனி வன்றுலர்ந்து நோவு மிருந்து மிக நடுக்குந்
தந்தால் மருந்ததனை மீறும் தறு காரடம்பு வேர்வாகும் வெ
வெந்தே விழுந்து போமளவும் விடாதே மகாலி குன்மயிதே. 30.

வாத குன்மம்.

ஈரலும் நெஞ்சும் வற்றி எரித்திடு முனையும் பக்சங்
காரசெறி கபாலந் தானுங் கனத்தடல்புரட்டிச் சத்தி
நேர் படக் கிறுகிறுத்து நினைபவர்க் குடல் வலிக்கில்
வார்படு மானே கேளாய் வாத குன்மங் கண்டாயே. 31.

(இதுவு மது)
சந்து காலு பிளந்து பற்றித் தழலேழ வயிற்றில் மற்று
மந்த காரங்கள் தன்னில் திகமாய்ச் சீரம் வாதை
வந்ததுதான் தோற்று நாளில் வகை படவாத குன்ம
மந்தமா முனிவர் சொன்னராயுறின் வேதந்தானே.

காமாலை.

முகமும் வீங்கிக் கண் வெளுத்த மூச்சு நடக்கில் முட்டலு வா
நகமுந் தடித்து நா வறண்டு நன்னறுங் காரடன் கெட்டிருக்கு
மிகவு மசனஞ் செல்லாது மேனி வறண்டு வெளுப் பேறுக்
சுகமே சொன்னேந் காமாலை செப்புங் குணங்கள் கண்டாயே. 32.

மகோதரம்.

அங்கமு மடைக்க வீங்கி அற மெலிந்தாகமாகி
மங்கிய வுதிரந்தன்னில்வாயுவுஞ் சலமுங் கோத்த
கங்குல் சேர் நேரமாதல் கடிய தோர் வாதை பன்னு
மங்கங்குலவு மாதே மகோதரம் மன்னலாமே. 33.

நீராமை.

மார்பில் கீழ் வயிற்றில் தாழ் வகை மிக வீக்க மாகி
நேரொத்த காயம் வற்றி நிறமது வெளுத்தலவும்
நீர் வற்றி தண்ணீர் தேடும் நினைவுற்று பலவுங் கேழ்க்கும்
ஏர்கெட்டு முலை பா சொன்னெம் வயிற்றில் நீராமையாமே. 34.

பித்த பாண்டு.

யிருமலே யிளைப்பு நெஞ் சிடிப்பது மிகவுன்முண்டாம்
பெருகவே நடக்கும் போது பேச்சு முட்டலுவே யாகும்
வெருவுற கிறுகிறுத்து மேனியும் வெளுத்துக் கக்கில்
பெருகிடும் பித்த பாண்டு வெளைப் பல பேசலாமே. 35.

இளைப்புக் காசம்.

ஐயமே கதித்த போது அரியதோரிளைப்பு நாசம்
நைய மா மாந்தை யீளை நன் குளிர்விக்கல் சத்தி
செய்பு மா மூச்சடைப்பு தீயுற காய ரோகம்
தொப்புமே யிளைப்புக் காசம் தோன்று மென்றிருடி சொன்னார். 36.

அபிகாசிலேட்பம்.

இருமலே யிளைப்பு ண்டாயீளைய யிருந்த வாங்கி

தூபிகா சிலேட்பம்.

இருமலே யிளைப்பு முண்டாயிளை மிகுந்த வாங்கி
மருவிய வயிற தாழ மந்தமும பற்றி நிற்சி
வருவிழிநீரடம்பு திரியுருசியே கருமே யாகி
வருவியே யிருமல் நிற்குமபி காத சிலேட்பமாமே. 37.

மந்தார காசம்.

ஆமயதோர் நாசி தன்னில் ஜம்மல மிக வுண்டாகும்.
நெயநீர் விழுந்த நெஞ்சு நொந்தடைந்ற ளைய. வாங்கி
ஆய மந்தார காசத் தடவித தானே யென்று
மாயமாய முனிவர் சொன்ன வண்மையைக் கண்டு சொல்லே. 38.

இருமல் காசம்.

கண்டமு முகமுங் காலங் காயமும் பொருமுமாகில்
கொண்ட மந்தார காச குறிகளின் குணங் கண்டேரமே
முண்டமு முகமுங் காத மொக மொசுவர்
மண்டியே யிருமல் தானம் வந்திடுக் காசமாமே. 39.

பக்க மந்தார காசம்.

இக் குணந் தன்னே டொக்க விருமலு மிளைப்பு முண்டாய்ச்
சிக்கென நெஞ்சைக் கட்டிச் சீறிடு மெயிற பற்றி
மிக்க தோர் வயிற் தாழ முந்த தான் பொருமு மாகில்
பக்க மந்தாரந் தன்னில் பற்றிய காசமாமே. 40.

பேராம் பல்.

வீங்குஞ் சலமு மிக்க கோற்கு மிகுந்தே பிரமு முட்டம் யெங்கும்
வாங்கு முக கந்தளைத் தேடு மாகிக் குமா மிருந்திருக்குந்
தாங்குங் கன்னவும் மேல் மூச்சு சுவையிற் பிரிப்புக் காவிக்கும்
யேங்கு மிகவே போமலிறவே செய்யுங் குணமாமே. 41.

பீநிசம்.

தலையு வலித்தொரு நாசி சளியும் விழுந்தே யொருப்பட்டு
மலையிளைளே முஞ் சென்றுல் வரண்டே யிலசித் திரண்டு விழு
முலையு மிகவு நாற்ற மதாயுண்டே தண்ணீர் விழுந்திடுமே
பிலமு மிகவே சென்றடைக்கிற் நீநிச மெர்பர் பெரியோரே. 42.

கபால வறட்சி.

தலையுங் கனத்த வலிதிசி சளி போல் மூக்கால் திரண்டு வீழு
மலையு மொருப்போலெர்ருக்கரு மதியகப்படவே மாறுத.
நிலையுங் கெடவே பரிகாரம் நீதிப்படியே செய்யவரிற்
றலையுஞ் சொன்னேம் பீனிசமும் சொல்லுங் கபால வறட்சியுமே. 43.

மூக்கு நீர்ப் பாய்ச்சல்.

கண்டமேல் முகம தோடிக் கரகரத்தா ர்வ போலுத்
துண்டமு முளையும் பற்றித் தும்மியே தண்ணீர் விழு
மண்டயுங் கனத்த நொந்த வாதமும் பந்தத்தமாகில்
முண்ட கந்தரிக்கு மாதே மூக்கு நீர்ப்பாய்ச்சலாமே. 44.

உளை மாந்தை.

நெஞ்சுடன் மார்க்கப் பக்கம் நினைவழிந்திருமல் போந்து
பஞ்சு கொள் சுரமுந் தோன்றிப் பருத்துள்ளே சுரமுங்
கஞ்சவே யையும் பித்தமசவரு மொருத்த வந்தால்
வெச்சிடா வன்மை சொன்னேர் முளை மாந்தை யென்னலாமே. 45.

இருமிச்சுநமுந்தலை வலியு மிறங்காதன்னம் விஉஷம் போலப்
பெருகக் குத்திக் குடைந்தவையும் பித்தத யரும் வாய் வெருவும்
முருசிச் செயலுஞ் சேற்றமரு மூர்க்க முறவே விழுந்திருக்கும்
ஒருமைப்படவே புளி மாந்தை செய்யுங் குணங்களிவையாமே. 46.

பிரமியம்:

மாதரிடமா மய்யில் மாக மிகு தெய்டியயாய்ச்
சேதமுறவே வருநோய் தேய்யே-பாதரவில்
வந்த மொத் தோன்ற மாகும் பிரமியத்தைச்
சிந்தை தனிற்காண்பார் தெளிந்து. 47.

அண்டச் சூலை பவுத்திரம்.

வந்த மிகுந்த வளரும் பிரமியத்தில்
முந்தவரு வாதமு மூளைக்குமே-பிந்தவே
அண்ட மெழுஞ் சூலை யதவும் பவித்திரமும்
உண்ட தெளவே யிரை. 48.

வாரும் பிரமியம்.

நீரை பொருக்கும் நிறுத்த மடை படுத்தும்
பாரில் மிகத் தோஉஷத்தைப் பற்றி விக்குஞ்-சேரவே
கூடும் புணர்ச்சி கூடாது தாது கெடும்
வாடும் பிரமியந்தான் வந்து. 49.

வறட் பிரமியம்.

காயங் குளிருங் கனத்தத் தலை வலித்துத்
நோயவுடலுள்ளேதிறுத் தோன்றுமே-காயம்
வறட்சி செயும் விழு மாங்கிஉஷம் போல்
வறட் பிரிமியமுமாமே. 50.

பவித்திரம்-பக்கசூலை.

மாதம் பலவுள் வருமே யடை படுக்கச்
சேதமிருதியாய்ச் செய்விக்கும்-வாதம்
வருமே பவித்திரமு முளைபக்க சூலைத்
தருமே சலப் பிரமியந்தான்.

சலப் பிரமியம்.

நீருங்கடுத்து சலமடைத்து நின்று நின்று சலம் வீழ்ந்த
சேரும் பித்தந் தன்னுடனே திவாய் வறளில் மிக நிற்கும்
பாருங்காயம் குளொன்றில் பரமாய் முடக்கில் பக்திடத்தில்
வாரஞ் சென்றுல் மரணந்தான் மயக்கந் சலத்திற் பிரமியமே. 52.

அய்யமே கதித்துப் பொங்கி அருத்த மாருதத்தைச் சூழ்ந்துத் .
தய்யதொரு திரள்தன்னைச் சூழ்ந்த காதேன்குமாகில்
பெயவே காய சோகம் பதறிடும் விக்கல் சத்தி
நையவே யிருமலோடு காயமும் சுசமாமே. 53.

உட்குத்து பிறகீசு சன்னி.

வாதமே கதித்துப் பொங்கி மருவிடில் யத்தோடே
ஆதரவாகச் சூழ்ந்து அக்கினி மீளா நின்று
லோதிய புரதிற்க் குத்த முட்குத்துப் பிறவீச்சோடு
ஆதியாஞ் சுரங்கள் மூர்ச்சையலர் சன்னி வலியுண்டாமே. 54.

பித்தமே சகித்துப் பொங்கிப் பெருகிய அய்யஞ் சேர்ந்து
வுத்த நோர்ரப்பைச் சூழ்ந்து உதிரத் தேவுலாவி நின்றால்
பத்தி சேர் குழலனே பாண்டுவுஞ் சுரங் காமாலை .
மெத்த வக்கினியின் மந்தம் மேலினை சுகாமே. 55.

உண்டதே காயமெல்லாமுடன் குளிர் விக்கல் சத்தி
பண்டையின் பழ மலங்கள் பயிற்றியத் திதை வித் தோன்றுங்
கொண்டிடு மருந்து தண்ணீர் குமட்டியே எடுக்குமாகி
லண்ட_மாமுனிவரோது மாயுறு வேதந்தானே. 56.

உற்றுத்தான் கீழ் வயிற்றிலுறன்று தான் வளையும் யேலிப்
பற்றியே வலித்துப் பின்னும் பரந்து தான் பிரமுமாகில்
மற்றுள சூலை யென்று மனத்துள்ளே சகத்துப் பாட்டங்
கற்பெருஞ் சூலையென்று கருதி நீ கண்டு கொள்ளே. 57

பித்தமாய் வெறுப்புத் தன்னால் பெருத்திடும் வறட்சி தன்னால்
மெத்த மேல் வீங்கித் தோன்ற யிருத்திடு மலத்து சூலை
பொத்ததொரு நாளகும் மோடியே குடல் வாதங்கள்
யேற்ற தோரனல் யிருத்து மிரட்ட விடாதன்மைதானே. 58

பித்த_சூலை.

காயம் வற்றிக் கருப்புண்டாம் கை காலு ளைத்து கண் திரண்டு
நோய் மிகுந்து நொந்துடம்பு றேக்குங் கெட்டு
தார் நா க்கிச் சேயின் வடிவு தான் மாறித் திரங்கிப் போல மிகவன்னி
வாயு பித்த சூலை யென்று வகுத்துப் பேச வல்லாரே. 59.

இரத்த__சூலை.

திரண்டு உருண்டு கீழ் வயிற்றில் திகமதாக விடை போது
உருண்டு குருதி யிதந்து விழு மரையை முட்டையு முளைந்து வருந்
திரண்டு சிலனள் சீழ் துருக்குந்திரமாய் கருவை யிழிப்பிக்கும்
முருண்டி ரத்த சூலை யென யுறதிக் கண்டு பின்னுரையீரே. 60.

இரத்த ரோகம்.

இரத்த மொரு காலத் தகையாம் லெழுவே யோடும் போல விழுந்திருக்
முரத்த உடம்பு முருகி செருமுடலிற் றுயர மிகுத்தி க்குங்
சிரத்திலிற்க் கனப்பு முண்டாகுந் திரமாறீச் சிரசு மேல் மூறு
மிரத்தன் சுக்கு மிரத்த ரோக மெனச் சொல்ல வல்லோர் நல்லோரே. 61.

வஞ்சலைக் குறை தன்னை மருந்தீட்டின் குறை தன்வை
மொஞ்சிடக் காயம் வெட்கை யிகதி செய் தென்மப்பாலு
மஞ்சவே பின்னைப் பேற்றிவ தரத்திலிரத்தினி நர்தந் காவுங்
கெஞ்சவே கெற்பசூலை கெடுமெறு மிரத்த ரோகம். 62.

கெற்ப_சூலை.

திரன்டுகீழ் வயற்றைப் பற்றிச் சிக்கி நின்றி ரத்தம் வீழந்ற
புரன்டு தான் வலிக்குமாகில் பொல்லாதகெற்ப சூலை
வரன்டு மேற்றியங்கிப் பின்று மயக்கமே போல வாகும்
புரன்டு தன் வலியைத் திரிக்கு மருந்திலைப் புகலுவேனே. 63.

திரன்டு கீழ் வயிற்றிற் தோன்றிச் சிதறிடக் கட்டுப் பட்டு
புரன்டு தாசதிரமெங்குப் பின்னையுமே வலுரும்
முருண்டுநாலகுக்க ந்ாகில் தமட்டன் வலியுந் தோன்று
மரண்டிடுங் கெற் சூலை தானென வுரைக்கலாமே. 64.

வெப்புப்_பாலை.

அப்புங் காற்ற மிக வுண்டாய திரந்ற வுடலில் மிக வற்றி
கைப்பும் பிளிப்பு மிகத் தேடிக் கல்போல் மேனி வெம்ல் செய்யும்
மூப்பும் வயறு தனிற் பிரும் வொரு பக்கத்தே தான் கிடக்கும்
வெப்புப் பாலையது வென்ற வியாச முனிவர் சொன்னரே. 65.

மருந்திடு.

மாதர் மயக்கில் மருந்தீட்டில் வந்தே யிருமல் புலால் நமக்
சேதமிகவே பயிற்றியமுஞ் செரியா தெரித்தேபேப்பமிடும்
வாதை மிகுமே கடி விஊத்தில் வருந்ற நீரையிரும்லதாய்க்
கோதில் நெறி சேர் சிரத்தில் மிக நின்றே மயக்கிக் கொன்றிடும். 66.

யிருமுந்தலை கிற கிறென்ற மேப்பமுடன் கால் கையிலைப்பு வரும்
பொருமலுடன் தாகம் வாந்தி வரும் போத மலச்சலம் பொருத்ற வரும்
யருமையுடம்பை பழகழிக்கும் சனம் போக மித வெருக்கும்
வருமே யிதன் மேல் மிக ஓதல் மருந்தீடெனவே வகை [illegible] 67.

மண்டை வலிக்கு கனக்கு முடிவு லைக்கும் வாய்வு போல மிக வலிக்குந்
தொண்டை கரிக்கும் சுகம் வெறுக்குஞ் சொல்லே மறந்ற சொரிகி விரும்
பண்டை நினைவு வேருகி பல ரனைய பருகாற
சண்டார் குழலாய் மருந் தீட்டின் வகை யென்றே முனிவரறைந்தாரே. 68.

சுரச்_சூலை.

பக்கமாஞ் சூலை தோன்றிப் பலபட வுதிரந் தோன்றி
லொக்க சுருமுந் தோன்றியுமைய முக்குளதே யென்னின்
மிக்கதோர் சூலை யென்று விதன மற்றிருப்பதன்றி
தக்கதோர் சுரத்தின் சூலைத்தானெனப் பேசலாமே. 69.

சுரமுடற திரந் தன்னில் தோன்றிடுந் திரட்சியாக
வுர்மிகப் புரன்டு வாய் நீருறி நெஞ்செரித்த வாந்தி
சூலை மிகு மங்கந் தாறு மறிந்திடுர் குணங்கள் கண்டாற்
சுரு முற சூலை யென்ற சொல்லுவ தாக்க மென்றே. 70.

உண்டியை யுமுத்த வாள்ருறி நெஞ்செரித்தக்ப பற்றி
முண்டிய சுரத்தோ டொக்க வயிற்றினிற் திரண்டு தோன்றும்
தண்டியே புரண்டு வெப்பந்தனியலே மருந் தொழுங்கு
மண்டதான் வேதம் பேசுமதை சுரசூலையாமே. 81.

<u>பக்க சூலை.</u>

வந்த புரமு மண்டலத்தில் வலித்து மிகவே சுரந் தோன்றில்,
நொந்த வுடம்பு புள்போல் யுலைந்த நோயுடனே தலைவலியு
மிந்த வடைவே தான் தோன்றிவிடவே பக்க சூலை யென
தொந்தித்திரமே வரு மென்னிற் சொல்லுங் கனிவாமே. 82.

<u>குன்மச் சூலை.</u>

மேல் வயிற்றினில் வந்து நின்று மிடையட வலித்தெரித்து
சாலவே வான்ருறித் தருகிடா தேப்பமுண்டாய்
சிலமாங்ஙளிரே மூண்டுச் சிறுகவும் வெதம்பு மென்னில்
ஞாலமாங்கு குழலினுளே குன்மமாஞ் சூலைதானே. 83.

<u>காமாலை.</u>

உள்ளங் கால் கையுகிர் முகங் கண்வமுற்ற உடம்பு மிக வெளுப்பு
மெள்ளக் கை கால் யோஞ்சு வரு மிகவும் நடுக்கி யிளைப்பு வருஞ்
சுள்ள வறரு மலங் கட்டும் தூய நீர் மஞ்சள் நிறமாகுங்
கள்ள வீக்கங் களைப் பெய்தங் காமாலை யெனக் கருதுவாரே. 84.

<u>ஊது காமாலை.</u>

காது மந்தந் தலை களைப்பு கண்டை முகமுங் கைய் வெளுப்பு
மோதும் வீக்க முடலெங்கு முளைவு சுழற்றலுணர் வில்லை
சீதம் வெப்புத் தலைத் திருப்புத் தியக்கஞ் சிறு நீர் மஞ்சனிற
மூதங் காமாலை தானெனவே வுரைத்தார் பெரிய முனியோரே. 85.

<u>வறட் காமாலை.</u>

கால் கை வற்ற முகம் வெருக்குங் கவக்க அசத்தாங்
கால் தவறும் நீல் நிறமா மலச்சிக்கும் நீர் நன்க நிறஞ்சிவக்குஞ்
சூலை நெக்காடெனக் குத்துஞ் சுழற்றுஞ் சோறு சுகமில்லை
மாலைக் கண்ணும் வடிவு செய்யும் வறள் காமாலை யென வகுத்தவரே. 86.

பண்டே மேனிக் கருகி வரும் பயிற்றியம் போலத் தலைத் திருப்பு
முண்ட வசனம் வயறு தனிலொரு குள் தரித்துப் பின் வாந்தி வருங்
கண்டங் கால் கை யசத்தாகுங் கடிய கசப்புப் புளிப் பெடுக்கு
மண்டங் கலங்க வாந்தி வரும்ஆம் பலபயித்திய வழி விதவே. 87.

புளிப்புங் கசப்பு மிக வெடுக்கும் பினி வெப்புடனே பிரமிவய
முளைக்கும் வாந்தி விக்கல் வரும் ஒரு நாட் கொரு ஞுரங் கெடுக்கு
மிளைப்புந் தவிப்பு மிசிவுடனே யெங்கு மங்கம விதாக மிடும்
அளைப்புமாம் பல பயித்திய மென்றறிஞ் சரரைக்கு மடவிதவே. 88.

<u>குளி தோஷம்.</u>

மதலையின் மேனி வாடி வயிற்றினிற் பாலுந்தங்கித்
தலைதனிற் சுழியு முண்டாய்ச் சத்தியும் நீராய் வீழ்ந்து
முரைதனிற் கிலத்தை யன்றி நோக்கியே விழியுங் கொட்டுக்
குதலைவாய் கருகித் தோன்றுங் குளித்தவ லெடுத்தவாறே. 89.

பறவை தோஷம்.

முடித்த பாலெதிரெடுக்குங் குலையும் வந்தலையுங் கண்ணறு
மடிக்கடி யலறி வெம்பியங்கழு மழுங்குங் குன்றி
யெடுக்கிற்ங் கையிற்றங்கா வெதிரிளைம் பிளைக்கும் பின்னைக்
கருத்திட வயறு போக்குங் கருந்தலைப் பறவைதானே. 90.

வறள் புள்ளின் தோஷம்.

பாலகன் மேனி வாடிப் பசலை வாய் விழித்து நிற்கிற்
சீலை போலக் கால் குளிர்ந்து சிறமோ யமும் பின் கொண்ட
பாலெதிரிட்டுக் கசிக் குழிந்து பல குணமுஞ் செய்யு
மாவுறல் வயு போக்கும் வறள் புண்ணுக் கண்ட வாறே. 91.

செவி நோய்.

கண்கரும் பீளை சாறிகை யொடு கையுந் தேய்த்து .
பண்கருந் குரலுந்தாழ்ந்து பாலகன் மெலியு மாகிற்
புண்படு மேனி போல புரண்டு காணுமே யாகிற்
பண்புடன் செவி நோவென்று பகருவரறிவுளோர். 92.

கீரி நோய்.

குஞ்சியினைச் சிடுக்கி குறைந்த தோரிளைப்புமாகி
மிஞ்சவே வயறு போக்கு மேனியு மெலிந்து காட்டும்
நெஞ்சொடு விரலைத் தேய்த்து நெரி கெடப் பேசுமாகி
லஞ்சவே கீரி நோவென்றறியவே யுரைத்தவாரே. 93.

வலி மாந்தம்.

கண்ணறும் நாக்கும் புருவமுடன் கைய் கால் நெறித்து வி செய்யும்
வின்னைப் பார்க்கும் வெருத்திருக்கும் விட்டு விட்டு வலிப் பெய்து
முன்னறு முலையும் முகவாது ஒதுங்கா மேனியு மஞ்சளிக்கும்
நன்னுய்க் கட்டு மல மிறுகும் ஒரும் வலி மாந்த மென்றறிந்து கொள்ளே. 94.

போர் மாந்தம்.

பொருமுங் கழியும் பொருந்து வலியுண்டா
மருவு முலை யுண்ணது யரும் வெருவு மது
சத்தி செய்யுங் கண் குழியும் தானறங்கியே
வருத்தம் மெத்தயும் போர்மாந்தமே. 95.

சிலேத்ம தோஷம்.

தேய முடம்பு யிடைக் குறுஞ் செல்ல முலையை யருவருக்குந்
தாயுங் கண்டாலுத வாளாஞ் சற்றே சற்றே விறுமுருங்
காய முடம்பு கண் புகையுங் கண்டாலிவை தானது வன்றிப்
பாயும் விடை யோன் திருவுளந்தான்பகரீரேச் சிலேத்ம தோஷமிதே. 96.

வறள் புள்ளின் குணங்கள்.

பாசி போல் மேனி வாடிப் பச்சிலைப் போலாங் கண்கள்
ஞாசி போல் திக்கள* விரல்கள் நோந்து வுத்ததோருடம்பு தேயுங்
கசியே கண் குழந்துணங்கலும் புலவே செய்யு .
மாசற வயறு பீச்சும் வள் புள்ளின் குணங்களதானே. 97.

பறவை தோஷம்.

சாலவே பிள்ளை தாறந் தானிழ வாக காப்
போலக் காவடனரை விலாவுங் கையுடன் குறுந்திருக்கும்
பாலுடன் யறு பீச்சும் பதைதிருந் தலை நாக்காகு
மாலுடன் பிரமன் தாரும் வகுத்திடும் பறவை தோஷம். 98.

நிதம்பச் சூலை.

கோற்புறவ வடியாடி தாக்குங் குருத்தாய் கனத்துத் தேறி
னீற் புற வாயுக் கோத்த நிரம்பியே முழுதத் தேங்காய் போல்
லேற்கவே சலமுறி யிருதியே வுதிரந் தன்னில்
நீற் பொதிந்திருப்ப தென்று நிதம்ப மார்க் சூலைதானே. 99.

பிள்ளை பெற்றவிடந் தன்னில் பெருக்க யோனி மிக நோவா
யுள்ளே யடங்கிச் சல மிரத்த மொழுங்கிப் புரை பட்டிருப்ப தன்னிற்
றள்ளச் சிவமே போகா மற்றடை பட்டுடலி லடை பட்டு
மெள்ளச் சகேளத்துள் போகு மிகுத்த நிதம்பச் சூலையிதே. 10..

கெற்ப ரோகம்.

பொருமித்திரண்டு கீழ் வயிற்றிற் புண் பட்டமுந்துஞ் செயல் கண்டு
ம ருவிப் பழகிநிற்றக் கால் மாச்சி யதுவும் மாறுத
யுருகிப் பிளியிலைப் போல் மேனி யுலந்து திரண்டு ஒடுண்டாய்க்
கருவைக் கழிக்குங் கொடி யிடையே கருதுங் கெற்ப ரோகமிதே. 101.

திரண்டு பிடிக்கை யுருண்டு வருந்திராச் செயலும் பரிந்து விழும்
வறண்டே யுடலும் நீறி வாடி மயமுங் கெட்டுதிதார் தாக்குந்
திரண்டு கனத்து மடந்தையரே தீராகெற்பம் விப்புருதி
யுருண்டு பிழுக்கையுள் மூலங் கவேவுங் கெந்தேர கெற்ப ரோகமிதே. 102.

பொருமித் திரண்டு கீழ் வயிற்றில் புண் போலுதிர மிகநைந்து
யுருவக்குதிக் குடைந் தெங்கும்மாக்கச் சுரமுந்த லேவலியும்
பெரு வக்குத்திச் செயல் கட்டி வெறுத்த லிவும் புண் பற்றும்
திருவைப் பொருந்த மேனியனை செய்யுங் கெற்ப ரோகமிதே. 103:

கரப்பான் வாதம்.

உடம்பொம் வெதும்பியே செந்து யூனெந்த கால் சந்து கைக்
களிடங்களாற் சுரந்து வீங்கி யிருப்பிறு மிதாசகையாலே
முடங்கியே வயது தான் முற்றியே வெடித்துப் புண்ணது
யிடங்கிடா கரப்பான் வாத மென்று சாற்றியம்பனமே. 104.

வாத கரப்பான்.

யிருந்தெழுந்திருக்கும் போது யியற்று கால் சந்து சந்து
வருந்திடத் திமிர்த்து வீங்கி வறண்டுடல் வெடித்துப் புண்ணு
யிருந்திடு மங்கந் தோறுஞ் செய்மற பெருமு மாகில்
வருந்து மிக் குணங்கள் கண்டால் வாதமாங் கரப்பானாமே. 105.

நைந்தான் கன்னி மிக்க நோயுடைப் புண்கள் தன்னில்
வந்து வல்லாயுதங்கள் வருப் புறத்யித் திடித்தால்
சந்து தாள் மொழி யருந்தந் தசைவு தானங்களாகில்
வந்ததாற்றொடுக்குஞ்செய்தி வாதமாங் கரப்பான் தானே. 106.

தலையுங் கனத்துக் குரல் நெரிந்து தநு காமடம்பு திமிருண்டாய்
முலையுங் காலும் வீக்கமுமாய் முளையாதிருக்கும் முயர் பற்வங்
குலையுஞ் செய்யுந் திமிரிவாத கொடியகரப்பானிது வென்று
கலையும் வல்ல தமிழ் ஞானர்கள் கண்டே பெருகப்பேசுவதே. 107.

கன்னருந் தூங்கி நடு வுந்தி கனத்துச் சுரம் வெம்முடல்
நன்னவுந் தடையுஞ் சனத்திருக்குஞ் சற்றே யுடம்பு
சிரசிருக்கு மன்னிற் பிறந்தார் தங்களிடம் வந்தே
வருந்தி மயங்கிருசி ஞெனில் வாத கரப்பானிது மிறவே செய்யுங் குணமாமே. 108.

கண்ட கரப்பான்.

போதச் சிறமே வரண்டு மிக பொருந்து முளைக்க வருவதனில்
சேதப்படவே பித்த மிகச் செய்யுங் குணங்கள் சிலேட்டும
வாதப்படவே வருந்தி விக்கு மாறு யுடம்பை யழகழிக்கும்
காதச் சொறிலாம் பிடரி சொறியில் கண்டங் கரப்பான் எனலாமே. 109.

வாதஞ் செறிந்து மயங்காதே வறட்சிக் கரப்பான் வகை கேளீர்
ஊருஞ் சொறியும் பரபத்துயுடம்பு மிகவே அதைப் புண்டாந்
தீருமருந்து பரந் தேறுந்திர மாய்ச் சருமஞ் செருக் சேற மாது மொருவற் கு
முண்டென்னில் சடாயுப்புவறல் போல்றுறவதே. 110.

கபால கரப்பான்.

காதும் திலவாங் கண் திலவாங் கண்டந் திலவாங் கரகரத்து
ஓறங் கண்ணீரு நெக்கித் தன்னும் மூக்கு நீர்ப் பாயுஞ்
சேதமிகவே நலப்பதலல் லொன்றைக் குறைத்துச் சீர் வழியில்
சேதமிகவே மிடறு செய்யுஞ் சேருங் கபால கரப்பானிதே. 111.

வாயுக் கிறணி.

பொருமு மிரையுங் கழிந்திருக்கும் போதற் புறந்தாளைத்து வற்ற
மருவு மசனஞ் செல்லாது வரண்டே யுடம்பு வற்றி வரும்
பருகுந் தண்ணீர் ருவறும் பல் காலந்தல்க் களவு மிகும்
வெருவும் வாய்வுக் கிறகணி யென விதித்துப் பேச விளம்பீரே. 112.

பிரமு மெரையும் நெஞ்சொங்கும் பிளித்தேக் கிட்டுதி நயர மிகும்
கருகிக்கழிந்து கண் தூங்குங்காந்தும் தொப்புள் தானடுங்கும்
வெருவித் தேடா தள்ளத்தை மிகவே பசிக்குங் கழிந்திருக்கும்
உருவிப் பிழிதல் போல மேனி வுலத்தும் ாயுக் கிறகணி யிதே. 113.

பொருமு மிரைச்சல் செரியாமை பிளித் தேப்ப மிக கழிந்திருக்கும்
வெருவி யிருமல் விழி சோர்தல் விரசி மலமுடன் தாங்கழியும்
பெருகிப் பேச வரமைது பிறப்பதர் வலிலி பூண்கில்
வரிசைக் குரியப் பிலத்தைக்குறைக்கும் வாய்வுக் கிறகணி வகையாமே. 114.

பத்தியங் கொண்டபோது பல பட மலமுந் தள்ளி
நித்திம் பிளித் தெக்கிட்டுளின்றிரும் நருலிலா
சத்தியுந் தளந்து காட்டித் தறகிடாத தவன் பேசி
லத்தனை குணமுண்டாகுமற்றது வாயுவாமே. 115.

மண்டியே யுதிரந் தன்னில் மறைக்கு மூலாக்கினியைக்
கொண்ட சேரா சாரத்தைக் குழப்பி யற்றருமை யாகு
மண்டிடற மனித் தெரித்தே வுடனுடன் மல முந் தள்ளும்
விண்டிடி லற்றரு வாயுவாம் விளம்புங்கலே. 116.

பீலிகை.

மலத்தை யிறுக்கி மந்திக்கும் வலுவாயு திரந்தலைப் பிறரும்
பிலத்ததைக் குறைக்கு மீரலொடு பெருகத் தனத்தைத் திரண்டேற
மலத்ற மசனங்குறைத்த வரும் யோக்காளித்தே வெப்பமிரும்
மூலத்தில் பெரிய பீலிகை யற்றரு வாய்வு செய்யுங் குணமதுவே. 117.

உள்மூலம்.

மலத்தை யிறுக்கி மந்தக்கும் வறண்டால் ரத்த மலத்தில் விழு
முலத்தியுட்டம்பை யழுகழிக்கு முண்மை யதண்டே மிக வருத்தந்
தலத் திற கர்ஜூறள் மூலம தசையாது ஊக்கும் வெகுவாகப்
பிலத்தைக்குறைக்கும் வியாதி யெனப்பேசி யிருப்பர் பெரியாரே. 118.

வற்றி மேல் வெருத்துப் பித்த மயக்கிடுஞ் சோபமாக்கும்
பற்றியே தலை ரேவுண்டாய் குகலின் மேற்வள மேற காயு
முத்ததோரென மரத்தில் தோல் போலுளமே வற்றும்
முற்றிய வளலே மூளம் முழுது முட் காச்சலாமே. 119.

வெய்யவுறக்க மிருமலுடல விழள முருக்கி யெருகிச்
செய்ய மலமு மடை கலங்கித் திலவு திவளுங் கரமு முண்டாய்
மைய வாய்வு தான் மீறும் பசியுமில் லைப் பார்குங்கா
லைய சுரத்தின் குணமென்று ரெல்லா மறிந்த பெரியோரே. 120.

அதிசார சுரம்.

நெல்லியின்குழம்பதாகி நீரதில் காணும் வாதம்
புல்லிய யிரதம் பித்தம் பசனிக்குடலே அய்யம்
சொல்லு வதன்றித் தோறுந் தொடர்ந்து சன்னியாகு
மல்தோர் கழிச்சல் மந்த மதிசார சுரமதாமே. 121.

வற்ற மலந் தீயும் மறந்திக்கும் மேல் வெறக்குஞ்.
சற்று மிரைச்சல் தனியா ற-மூற்றமுக
மூலமாம் வாயுவென முன்னேருரைத்தபடி
சீலமுடன் காண்பார் தெளிந்து. 122.

ஒடி யுலைந்து மிகவுடலி லொரு காலவிடா மலவாதை மிகும்
வாடியுக் கரயம் வற்ண்டு வரும் வல்வாய்ப் பதற முளையர்கத்
தேடிப் புனற்ச்சி தலைச் செய்ய சிறநீர் தெளிந்தக் கருதி வரும்
முடிக் கபால கனப்பு வலி நயந் தேளுளில் நல்குவதே. 123.

குண்டல வாயு.

கண்டிக் குருதிரந் தன்னிற் கதிநெடுங் கூப்பிட்டோடி
விண்டிசை விருப்பந் தன்னில் மேற்படு முருண்டு கல் போல்
கண்டித்துச் சிதறிப் பின்னுஞ் சிதைந்துடல் பரந்தடங்கி
கொண்டிற் போயுடலிற்குத் தங் குண்டல வாயுவாமே. 124.

இரத்த மூலம்.

எப்பெடி வலித்து நொந்து மிளகிக் கெட்டு மிரத்தம் வீழ்ந்து
வப்பொழுதே யந்த மூல மறியவே வெளியிற் றன்னுந்
தப்பற மேனி வற்றித் தருகிடா தண்டதென்ற
யிப்படி யிரத்த மூல மென்று தானியம் பலாமே. 125.

மந்தாக்கினி வாயு.

நீண்டு பசி யிருந்த நின்று வயிறளாவி
வேண்டியது தின்ன விரும்புமே-மீண்டு மது
சந்தோஷ மாகிய வாசதி வாந்தி செய்யு
மந்தாக்கினி யென்னும் வாயு. 126.

அக்கினி மாந்தம்.

மலமுங் கழியுஞ் சிறுசிறுப்பு வரண்டால் வாய்வுயு ஊந்து ஊயுஞ்
செலமு மிருந்த கழிந்திருக்குஞ் சிறுக யிரத்த மலத்தில் விழும்
பிலமுங் குறைந்து மெத்த முகம் பேதப்படவே வெருத்தவரு
மலையுங் குணங்களிது கண்டாலக்கினி மாந்தம் மிதுவாமே. 127.

உண்டியிற் பொருமலாலுமுடன் விளை விக்கலாலுங்
கொண்டு தான் கழிந்த தண்ணீர் கொதிப்புடன் வெதம்பிருது
மண்டியே வெருத்தக் காயமங் கெடவுலர் தலாவு
மண்டர் முன் வேதம் பேசு மக்கின மாந்தமாமே. 128.

வந்த மிருந்த பசி யெழும்பியும் விரு வளந்தி மந்திக்குஞ்
சிந்தை தனிலே நினைந்த தெல்லாஞ் செல்லுங் கொள்ள வொட்டாது
யிந்தக் குணமே யிருந்த தென்னிலிதுவே யக்கினி மாந்த மென
வந்தப்படியே முனிவோரு ம்றுளிச் செய்த திவ்வாமே. 129.

வாத பயிற்றியம்.

கண்ணை யெரியுங் கண் மறையும் விக்கலில் மிகி மிகியாச் சுழலும்
வன்ன வுடம்பு வேர்வை வரு மயக்குந் தியக்கும் வாந்தி வருங்
குன்ன மனமும் விதறி வருங் கொடிய குலையனக் கோப மெழு
மன்னின் மீதில் கால் தவறும் வாத பயிற்றிய மடிவிதுவே. 130.

இரத்த ரோகம்.

அண்டியே யிருமற்குத்தி யடிக்கடி ரத்தம் வீழ்ந்து
மண்டியே யுடலுந் தானும் வழுவழுத்தலந்தருவும்
பண்டியே சுருங்கலுவும் பதங் கெட வருமே யாகி
யுண்டிலலை யென்றி ரத்த ரோக மென்றியம்பலாமே. 131.

விஷ சுரம்.

கையைக் கொட்டிப் பர்டுவதுங் கண்ணை விசியா தொழிப்பனவும்
வெய்யை முமுற வலிப்பளவும் வேண்டாமெனவே பிதற்றுவதும்
பையச் சிரித்து நகைப்பனவும் பார்வை பல கால் பாற் பனவும்
அய்யும் புரியுங் குழல் மாதே அதிகமான விஷ சுரமே. 132.

மெய்யே விஷ சுரந் தற்குல் விட்டு விட்டுத் தான்வெதம்புங்
கைய் கால் வெதம்பு முடலெங்கும் கனத்த வுதிரந் தானிருக்கும்
பைய்ய வந்தவன் தலைப் பார்க்கும் பரிந்தோடிக் கொள்ளு மென்று
மய்யோ வென்றும் பிழையேதென்று மதிகமான விஷ சுரமே. 133.

ஒரு புறங் குளிருங் காயுமொரு விட முடம்பு தன்னில்
வருவுறத் தொரு போதுஅதிகமாய்க் காஞ்சிருக்கும்
பெருகி யிப்படியேயென்றும் பின்னையு மொன்றுஞ் சொல்லா
வெருவுற பத்தியேயும் விஷ சுர மென்னலாமே. 134.

குணவாகட முற்றும்.

ஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃ

சுர நிதானம்.

பரிசுரி மிகவு மேறில் பயமிகத் தோன்றிக் கோபம்
விரிவுறப் பன்னி லங்கு மெலிவுற நட்க்கில் வெய்யி
லருகுறி லருந்து மன்னமற்ற முழங்கில் மற்றைச் சரகிலை
யுறுடனீ ருண்ணில் தப்பற வெதுப்புண்டாமே. 1.

அந்தரத் தேற்ற நீரைஅடர் பாசி நீரைக் கொள்ளி
லுந்தியிலு திரம் பாயிலுறுகங்குல் குளி நீராடில்
பந்தமாய் மிகவுந் தண்ணீர் பருகிடற் பற்றுங் குகண்டாய்
கொந்தலர் குழலினுளே கொதிப்புற வெதுப்புறுந்தானே. 2.

வாத சுரம்.

பாதங் குளிர்ந்திட்டுடல நடுங்கிப் வி தோன்றுமற்றியக்கமுற்று
வாதை வயிறுதால் புரமி மலஞ் சிக்கென்று முகங் கருகிச்
சோதி யுடல் உடி உடித்து துயிலற்றுச் சிந்தை நெகிழுங்கால்
காதையடருங் கன்னுப் வாத சுரத்தின் கணக்கிதுவே. 3.

ஊரி நிமிர்ந்திட்டுடல் லேவர்ய் முட்க்கிப் பலகால் நிமிர்ந்து
பாரமுண்டத்தாய்த் தலை நொந்து பல கால் தண்ணீர் தாகித்து
கோர மயிர்க் கூச்சிட்டு மிகுக கொட்டாவி யுடலைத் தடித்து
வாரியென வாய் நீர் விழும் வாத சுரத்தின் குணமிதுவே. 4.

பித்த சுரம்.

முந்து சரீர முழன்று திர மெரித்துத் திகைத்து முக மினுங்கி
அந்தமு முகமும் விழி யிரண்டு மனலே மிகுத்து ருக்குளர்ந்து
தந்த முடனே மலஞ் சலங்கள் தான் மஞ்சளித்துப் பிதற்றிக்கும்* பிறலாபிக்கும்.
பந்தாடுங் குழலாய் மாதே பயித்திய சுரத்தின் குணமிதுவே. 5.

தண்ணீர் தாக மிகவுடைத்தாய்த் தன்னை யறியா வுணர்ச்சி யற்று
அன்னுக் கொட்டி மிகப் பிதற்றி அந்த மிடறும் வாய் புண்ணாய்
கண்ணூர் துயிலுஞ் சிறுத் துள்ளங் கால் கை வேர்த்து வாய் கைத்துப்
பண்ணாய் வெதும்பி மூர்ச்சிக்கும் பயித்திய சுரத்தின் குணமிதுவே. 6.

சிலேற்றும சுரம்.

மூக்குத் தன்டுப் புருவ நின்ம முகதேவாகி முகமதைத்து
நாக்கு மிடறும் வழுவழுன்று மலம் வீழாமல் நடுக்கமுற்றுத்
தூக்கமில்லாமலுடல் திமித்துத் தலையாறவாளீர்பாய்ந்திருமுந்
தேக்கு மனி சேர் மலரக்குழலாய் சிலேற்றும சுரத்தின் செயலிதுவே. 7.

ஆரக்கேன்

தலையே கனத்து மிகநொந்து தரிக்க சுரமோயாமல்
தலையா வெதும்பி யோக்காளந் தோன்றிய வாயும் ருசியற்று.
அலையா மூக்கு நீர்ப் பாய்ந்திட்டறவே வெருக்கு மலஞ் சலமுஞ்
சிலையாப்பு புருவமட ஙலாய் சேற்றும சுரத்தின் செயலிதுவே. 8.

உண்டியிற் பொல்லாங் காலு மொன்டொடி மயக்கத்தாலுங்
பண்கூடியில்* கண்டு யிலாமையாலுங் கடும பகலோட்டத்தாலும்.
பண்டையில் மலங்களாலும் பழகிய சிரமத்தாலு
மிண்டியசுமைகளாலும் வெதுப்பு வந்துற்றதன்றே. 9.

கரிபரியேற லாலுங் காரிருட் குருந்த நீரிற்
பெரிதுற வாடலாலும் பெரும் பட மெய்தாலுஞ்
சொரியுமா கால நீராற் சோறருண்டதாலும்
ரிதரு பசிசிலும் வந்திடுஞ் சுரங்கள் தானே. 10.

ஆங்காரக் கோபத்தாலு மடி வெய்யிற் காய்கை யாலுந்
தாங்கொணு நேய்களாலுஞ் சரகிலை யுறலாலும்
ய்ந்திரிக் புணர்ச்சியாலும் பரிய தோர் விரத்தத்தாலுந்
தேங்கிய சலக்கட்டாலுஞ் சீதமுஞ்சுரமுமாமே. 11.

இந்த அதிகாரத்தாலே வாதமுஞ் சிலேட் அகப்பட்டு யிரண்டிற் குணமு மிகை
------------ அகப்பட்டு யிரண்டின் குணமு மிகை
யாலே சரித்தன சத்த தாதுகளிலே நின்று ஊது உஷ்ணமாய்
சரீர மெங்குங் கலந்து நிற்கப்பில நில்லா-------
-------- யடைத்தது யுடம்பு வேற்று உள்.

நின்ற புறம்பு குருந்த யெர்ன்றின் மேலுங்கையின்
றியே சரீர மக்கினி போலே யிருந்து வெதுப் பெர்றுபே
றாயிற்று யிவை-------- சுரமாயிற்று அவை யாவன சொல்லுகிறோமிப்பால்.

வெண்பா.

வாத சுரம் பித்த சுரம் வந்தலை தாஷ் சன்னியுடன்
சீத சுரமாஞ் சந்நிஉஷமுங் ஊதிவர்
முன்றுலை ஒருலை மோத ம்பிகாத சுரம்
பன்றுலை யாச்-சுரமாம் பார். 12.

கஞ்சக மாகுஞ் சுரமுங் காதுங் கதிய சுர
மஞ்சவரு மன்னே கப்பாசநஞ் சவ்ரு
சாந்தே கமாஞ்சுரமுஞ் சாற்றும் பின்றுத சுரம்
வந்தேகமா மாகும் வாறு. 13.

வாத சுரங் குளுந்து வந்து நடுங்கித் துடித் துப்
போதச் சருகிப் போது மூரி-தீதில்
விலாவுங் கலைக் கால்லும் வெங்குறடும் நொந்தே
யுலாவும் மயிர் குச்சுடன். 14.

தலை குறங்கை நேகுந்தன் பசியு மறி
லவரு மலம் போகதிழி நீர்- குலை குலைச்
குலை மாறி முதலுண்டாந் அலைவாய் ஸீர்
காலீ முதல்வே யாங் களக்கு. 15.

யினி பித்த சுரத்தின் குணம்.

பித்த சுரமுனத்தி போக்கும்

யினி பித்த சுரத்தின் குணம்.

பித்த சுர முற்றித்தி போக்கும் பிசற்றி யிடு
மொர்த்த மிருங்கி மொண் கடுப்பாம்-சிர்தமறக்
கண் டுக்கழலுங் கருதிய பல்வாய் கசக்கும்
வெண் டூத்திரஞ் சிவப்பாமே. 16.

அற்றருதா தனல்மற்றி வெரிப்புண்டாதல்
மற்றினைப் பாய் தன்னை யறியாமாட்சி-வெற்றவெறு
நாவாக்கு ஞுக்கு மொட்டி நலங் கெடுக்கும்
பேயாக்கும் பித்த சுரம் பேசு. 17.

யினி சேற்றும சுரத்தின் குணம்.

ஐயில் வருஞ்சுருத்தகாக் காமே தலைவலி தான்
மெய்யில் விடாது வையு மெத்தன வாந்தய்ய
வுடல் கழுத்து மொண்டூக்கு மூதி மெலி துவற்றிக்
குடலை லைய மேல் ஜெக்குங் கூழ். 18.

ஒரு சீருறைப்பா மொழியுமே தாப மருவடுத்த
வாய் நீரருசே பெரு கமலம் போகாதிருந்-திருமல்
மல்ம் போற்றரிய சிலேட்டும சுர
மாகாத சாக்குணமாங்கு. 19.

கற்சகமாவது.

யிரண்டு குணமு மிரண்டாய் வெதும்பு மவையாவன
வாதமும் பித்தமுங் கூடுதலாலும் வாதமுஞ் சிலேட்டுமமுங்
கூடுதலாலும் செய்வதென்ற வாறு-யிப்படி மூன்று
குணத்திலுந் தொந்திச்சு ஒன்றுக்கு ஆறு குணமாய் பதினெட்டுக்
குணம் பிறக்கு மென்றவாறு. 20*

கலித் துறை.

முட்டி நிற்றில் முனைத்த தென்றல்ல முன்னீர் வரைக்கே
வெட்டிய வேரல்ல விழுந் தலல்ல -மிக வரைத்த
கட்டி ளிக்கு மிரதங்களல்லக் களத்த குணம்
பட்டினி யென்றும் பரமாம் பரம.பசு மருந்தே. 20.

அச்சத்தால்காமத்தாலாற்றிய புண்களாலில்
மெச்சும் பிற்றத்தால் வெப்பாலுல் நச்சுருவும்
வெட்டிய வேலன்ன மெல்லியரே மாந்தர்க்கும்
பட்டினி யாலுண்டோ பயன். 21.

வாத சுரந் தனக்கு மூன்றுதான் வன் பித்தக்
கோதியருள் தானென்று முன்மையே காதியிடும்
ஐசுரத்துக்கு கெழுறுளாக விடும பட்டினி தான்
மெய்சுரத்தைப் போக்கி விடுமே. 22.

இந்திரனே தேவர்க் கிராசா யிது போலச்
சந்திரனே தாரகைக்குத் தப்பாது முதியிடு
சோதிக் கரசு தலங்கு புகழாதித்தான்
வியாதிக் காசு வெதுப்பு. 23.

நெற்றி விழியிற் பிறந்து நீண்ட புர மெரித்த
வெற்றியுடன் மீண்டானை மீண்டசுரம்-பற்றியே
யெல்லாரிடத்து மிரும் பெலைக் கொள்ளென்று
சொல்லாய் விடுத்த சுரம். 24.

ஆமா சயத்துறி அக்கினியைத் தான் குலைத்து
ஆமாதி யாக வலை லெழுப்பி-ஆமாதி
யாக வழியடைத்து அக்கினி போலக் கொதிக்கும்
வெக்குள தோஉஷம் விரைந்து. 25.

விரைந்து விடும் பட்டினி தானமே நோவென்னில்
புரைந்து விடுமாம் புலத்துங்-கரைந்து விடுங்
காலாக்கினி யவிக்குங் கட்டுமலை தாமாற்று
மூலாக்கினிவிலைக்கு முன். 26.

மூவரோருலகமாக முப்பத்து மூன்று கோடித்
தேவாய் வந்து கூடி[illegible]திரண்டிடு மாறு போல
மாவடு வலைய கன்றாய் வாயு வோடைப்பும் பித்தம்
மேவிய வியாதிக் கெல்லாம் விரவியே நின்ற மென்றே. 27.

மெய்யுஷ வியாதிக் கெல்லாம் விரவியே நிற்கையாலு
மையொடு வாத பித்தமவைகளே பாதியாகிப்
பையுறமரவதென்றப் பரந்திடும்ல்குலாளே
மெய்யுஷ சுரத்தின் னீதி விளம்புவன விரலிறலே. 28.

ஆகாத வுண்டிக் கெல்லா மாமா சயத்தைப் பற்றி
போகாதே யுதிரத் தீயை புறம்பேதான் காலை வீசும்
பாகாய வித் சொல்லான் பைந் தொடி மட நல்லானே
வேகாயமாகுகின்ற வெதும் பொன்றை விளம்பு மாறே. 29.

கருதிய தாது தன்னைக் காத்தத் தீப் போல் மூட்டிப்
பெருகவும் புறம்பே வெப்பைப் பிறித்திடப் பண்ணி விக்கு
முருகலாகுமலினை மூன்று நாளாகத்தானே
வருமொரு தாது வென்றும் வன் முறையாக வென்றே. 30.

யிரதமே யுதிர மச்சை என்பு சுக்கில முன் மூலை
விரத மருந்தாது வெழு மிக மிக தைப்பு மாறும்
பரதனால் வல்லாய் கேளாய் பராபரனுரைத்த னூலாய்ச்
சரமமாய்க் கோலாய் மாது தனித் தி சாற்றலுற்றேன். 31.

மெய்யெலா மயிர்க்குச்சிட்டு மிகங்கிடு முகத்ததாகில்
மையில் நீள் விழியிருளே யிரத்தத்தைச் சேர்ந்த வெப்பே
கையொடு காலுஞ் சந்துஞ் கருதிய வாயுத் தாது
மெய் பழைய மிக வுண்டாகில் குருதியை யடைந்த வெப்பே. 32.

நடுக்கொடு வருநெற வைை. தடுக்கொடு வயறது தானும் வீங்கிடும்
உடுத்திரங் கையதிலத்தியே யுளம், அடுக்குமச்சன் தேயோடடைந்த வெப்பதே.

வெப்பு முண்டாவது மிக விலதியே
சிப்பதாக வேசிக்கெனக் குருந்திடு
மப்புற செயல் சுறராசை போக்கிடும் பொய்ப்பட வெதும்பிடும் மேதைப்
பார்வையே. 34.

எலும்பு சதையு மூளை நரம்புங்
குலங்கரைவதங் கூப்பிருள் ளவதுங்
சிலம் பனி தான் மிகுஞ் சிற்றிடை யிது
மலம்பட வெழும்பிடு மத்தியைச் சேர்ந்த வெப்பே. 35.

மூளைச் சுரம்.

விக்கலுண்டாவதும் மிகவுங் கைப்பதுந்
தக்க சுவாசமுஞ் சார்வது
மையக் கண் மாதராய் மூளையை மன்னிடு
மொக்கத் தடுக்கு மயிர் புருட்டி வாயுமே. 36.

மிகுக வாதத்தொடு பித்தத்தை விப்பதுந்
தக்க போகந்தனையுங் கெடுப்பதுஞ்
சுக்கிலத்தையடர்ந் வெப்பாகு மென
யிக்கு நன் மொழியாயுயி ரேகுமே. 37.

யிவ்வகையாற் தாதுகளைப் பற்றின படி மூறிக.
தக்க நன்றியாக நன்னீர் சங்கரேசித்தந் தோன்றி
யிக்கவன் கண்ணிலே விடப்பட்டுச சுரங்கட்காது
மொக்கவே வந்த கூடி ஒன்று நிற்கும் வெப்புச்
சிக்கெனயிவற்றின் சேதி தெளியாளி விளம்புவற்றேன். 38.

வாத வெதுப்பு.

நடுக்கந் திகைத்து மயிர் குச்சிட்டு நகுந்து தலைநோம் மெய்யெல்லாங்
கடுக்குந்தாக முரிசி விருங் கண்ணுந் தோலுதிருங் கறுக்கு
மிடைக்குங் காச சுவாசமுடன் என்றுமலமுஞ் சிக்கென்றும்
விடுக்கொள் விழியாய் நீர் தூற்று வரும் வாத வெதுப்பின் வண்ணமதே. 39.

பித்த சுரம்.

கொடிதா யுடலங் கொதித்து மண்டிக் கொண்டதாக மிண்டியறக்
கடிதாய் மெய்யும் வடிவுடைத்தாய் கையுங் கண்ணுங் கால்தானும்
வடிவார் மஞ்சள் நிறமாகும் வாயுங் கைக்குற்றி கைப்புண்டாம்
படியாரிடி யாயிவை யனைத்தும் பித்த சுரத்தின் குணமிதுவே. 40.

தாகா மாயுறுற்றிப் பிற்றும் பிதற்றித் தன்னைக் குருந்தலை தான் மிக வேண்டி
போகமாய்க் கனிய வயிறிறைப் பதுவு மருதமாகக் கண்ணும் நடுமிருங்கியிரும்
ஆகமுந்திரு முள்ளடி தாதுமரிசி நிறம் போல திக மாவதும் 41.
பாகெது மொழியாய் பிதற்று வதனைத்தும் பையன வோய் வதும் பயிற்றிய சுரமே.

சேற்றும சுரம்.

மூக்கு நீரோடு வெள்ளோக்காளமு முருகுங் காசசுவாச முண்டாவதுந்
தேக்கும் வாய் நீ ருசியுண்டாவது திக்திப்புடன் குளிர் தன்னையுஞ் செய்வது
பார்க்குங் கண்ணு முடம்பது தானும் பருத்தி நிறம் போலுறக்க முண்டாவதுஞ்
சேற்கும் நெஞ்சை யெரித்திடு மேனி தீய வெதும்பிடுஞ் சேற்றும சுரமே. 42.

மெய்யிற் சிலுத்துச் சோம்பாகி வெள்ளோக்காள முளதாகும்
மையிலிரும்மலிடை புகும் வாய் நீர் பல கல் வருமாறுந்
தையல் நல்லாற் கண் தூங்குந்தானே சொல்விற் சனியுண்டாஞ்
செய்யா தகவு முளவேதான்தேனே சிலேற்றும சுரந்தானே. 43.

சன்னி.

சந்தொடு சிரசுறெந்த தாக மர்யுலருறவு
முந்திய புதிர வர்யு முற்சொய்ச் செவி கேர்ளமல்
மந்தமாய் விழிகுஞ் சாநீர் மலங் கொளு மவுலிங்லுங்
கந்தமா குழலிருளே கருதிய சன்னி தானே. 44.

காற்றிலுற்றபடி படி தோற்றிடுந்
தோற்றத் தோற்றப் பிறநப்படி தோற்றிடு
மாற்றினைத் தின்ன அப்படிக் மாற்றிடுஞ்
சாற்றில் மேற் கொண்ட சன்னிய தாகுமே. 45.

பயிற்றிய வாதம்.

சந்தொடு தலையும் நொந்த தாபமே மிகவுண்டாகி
முந்திய அழற்றி தானு முடுகிடு முறக்கம் நீங்கும்
வந்திடுஞ் சத்தி வாயும் வறண்டிடும் வடி வேல் தன்னைப்
பந்திய விழியிருளே பயிற்றிய வாதந்தானே. 46.

சேற்றும வாதம்.

சோம்புடன் திமிர்ப்பு மிக்க வாத முந்தி கைப்பு முண்டாய்க்
கூம்புறச் சந்து நொந்து குளிரதனை மிகவுண்டாக்குங்
காம்புறு தோளிருளே காசமும் பதற்றமாகில்
தாம் பொரு வந்த வெப்புச் சேற்றும வாதமாமே. 47.

காசமும் பிற்று முண்டாய்க் கள்த்திடும் வாயாதாகில்
கூச வென்றறிந்து சோம்பிக் கொடியதோர் முற்றி யுண்டாம்
வாசமென குழலாய்த் தாக மருவிய தேவுண்டாகும்
பேசலாம் வெப்பினின் பேர் பித்தமு மையுமாமே. 48.

அய்யும் வாறுமனுகிடு மேனி தான்
மையய வே குளிர் பற்றி யிருந்திடு
மெய் னைக் கை யாயதாயிடின்
மெய்யை யுற்றிடு மெத்தெனப் பித்தமே. 49.

உண்டிடா துணர்வை யெல்லாமே மொறுத்திடு முதற்றியை
விண்டிடா வாயுவொடு மிக்க தோர் குளிரப் பன்னுவங்
கண்டிடாய் பித்த மீளக் காற்றெடு மெய்யைக் காட்டி
மண்டிடும் வெப்புக் காச மயங்கிடுந் தாகத்தோடே. 50.

அதிசார லட்சணம்.

உடல் மிகச் சொறிந்துளுரு முணற்றுக்கிலே சித்துப் போ
தட நிறை குருந்த நீரைத் தயிர் பாலை மோரைக் கொள்ளில்
இடு பிளிப் பிரசிப் புண்ணியின்ற அக்கினி மந்தித்தே
அடல் பெற விழியினளே அதிசாரந் தோன்றுந் தானே. 51.

வயிறினைப்புரமிச் சூலை போல் நொந்து வாயுத் தோன்று
துயர் மலஞ் செருத்திரைந் தே உதிரமும் நீரிறங்காய்
பயில மலம் பாதி சோறு பாதியாய்ப் பலகால் வீழு
மயில் பொரு விழியிருளேஅதிசார முன்மிதாமே. 52.

மஞ்சளித் திருந்தலன்றி மலம் வெளுத்திருக்கலாகி
விஞ்சவே நுரைத்து சூறி மிக விழும் உதிரந் தோன்றும்
நெஞ்சிற் புளித்தெக்கிட்டு நிகழ் சூரவ னையங்கக்கி
லஞ்சன விழியிருளே அதிசார மிவரமே. 53.

வாத அதிசாரம்.

மலந்தான் வறண்டு நுரைப் பாயுந்து வாயுத்தாரை மிக வுண்டாம்
பிலந்தான் விலாவின் தண்டிரேடு வற்லே வுந்து வற்றி வருங்
கலந்தான் பேர்லக் காச்சலுண்டாங் கருதி யினைக்கும் நித்திரை யாந்
திலந்தாழ் மட வாயிரக்கயில் லைச் சிந்தை தளரு மலந்தளக்கே. 54.

பித்த அதிசாரம்.

நாளு விதமாய் மலங் கழிந்து நடுவே வயிற்று ரேக் காடாம்
ஊனே விழுந்து நொந்திக்கு முள்ளே குடத்த் மருந்திழியுந்
தானே கை கால் வெச்சென வாய்த் தண்ணீர் வெட்டித் தவிற் பெய்தும்
பேனே தலை விட்டுத்தந்து வரும் பித்தக் கழிச்சல் குணமிதுவே: 55.

சிலேத்ம அதிசாரம்.

அய்யின் கழிச்சல் குணங் கேளீர்றவே புரமும் மலம் வெருக்குங்
கையுங் காலுந் தளந்து வருங் கன்னற சுரமு மோடி வரும்
நையுங் குடல் போற் ப்ரானை விடும் ருக்கு நீர்தான் வற்றிவரு
மெய்யிலறிவுங் குன்றுது விக்கலெடுத்து மீளாதே. 56.

பித் தத் தின் குணம்.

பித்த வந்தினைத் திப் பெருகு ளை
ஒத்த மாவணி ஒன்புரட்டாசியி
லத்தி மேலே வருமற் பசி காந்திகை
தத்துமார் கழிதையில் சமிக்குமே. 57.

பிளிப்பன காற்ப்பன பேறை முப்புடன்
களிப்புற ஏக்கமே கடுகி மிக்கிரம்
வெளிப்படு நெருப்பிறும் வெய்யிற்ருக்கிறு
மளித்திடுங் கோப மேலாகும் பிற்றமே. 58.

உடம்பு நேந்திடு முள மனங் கூரரிதாந்
தடம்படு மதி தன்னைப் பறித்திடா
வடந்த பேயள பிதறிடு மர்னை போல்
நடந்தெழும் பிலன் பித்தந்து வக்கிலே. 59

உனர்ச்சி கெட்டிடு மோது மிலச்சை போம்
பனைத் தெழுந்தழ பாடுந்தம்பி
கணக்கிடேடறியா தொரு காரியம்
பிணக்கு மாயிடும் பித்தம் பெருக்கிலே. 60.

நயிலெழுந்து கய்த்திடுந் துய்யவாய்
பயில வொன்றினும் பற்றி விரும்பிடா
கய மெனும்படக் கட்டப் பிடிக்கொணு
வயவும் வந்தில்வன் பித்தனருகிலே. 61.

பேதமாகிய பித்தங்களைந் திவ
மாதியாயது கன்னுக் கருகுடன்
சோதியா முயிரா யொளி யாகியே
நீதியாகி யெலஎங் கண்டு நிற்குமே. 62.

பெரிய மார்புக் கீழ் பேனிய குபியி
னரிய நாசி நின்றேறு ஏர் த்திறக்
சொரியும் நீரொடு சோறு மறத் தின்ன
தெரியவே யிர்ட்ராவது பித்தமே. 63.

உடம்பு தோற் புரை யோதி மெய் யெலா
மடந்து மெம்மை யுதாக்கு முன்றுவஞ
யடந்த நண்பற்றருரு மிதையமு
நடந்து சிவியினுலானது பித்தமே. 64.

அஞ்சதாகிய பித்த மருளுடன்
விஞ்சுதாகிய மெய்யிலு மேவியே
தஞ்சமான வுதைத்தியுந் தான் தருங்
கஞ்சமாம் விழியாயிறு கண்டதே. 65.

பித்த மந்த அஞ்சு வகையிலும் ஒன்றுக் கொன்று
எட்டு விதமாக நாற்பது குணம் பிறக்கு மென்றவாறு
யினிச் சேற்றமங் கோபித்தாலுள்ள குணமாவன
கோபிக்குங் காலம். 66.

மாசியொரு பங்குனியில் வந்தய்யம் வர்த்திக்கும்
வீசிவிடு மாடெற வென் கோபம்-வாசிதரு
மா ஆனியிலுமாடியிலுமாக மரு மென்றென்றே
மானில விழியாளேமதி. 67.

நெத்ரக் கனத்துத் தடித்துடலம் நேர் குளிரா
மெத்த மதி சீத மேவுமே -பத்தியுடன்
நாடிகளெல்லா மடைத்து நற் கொழுந்து நீர்பாயு
மோடிவருமை யென்றே யோது. 68.

யிருமலொடு காச மெழிற் சுவாச மொன்று
மருவு மதி தீபனமா மந்தங் கருதியிடுங்
கண்ணீரும் வாய் நீருங் காயருமய்யுமா
மண்ணீரக் கொப்புளித்தால் வந்து. 69.
சீதமா மொன்று செறி யிருமலா மொன்று
ஓது மன்ன மந்தமா மொன்று-மோதிக்
கனல் விளக்கு மொன்று கருக் குணமையந்தான்
அனல் விளக்கு மைய் யைந்தா மாங்கு. 70.

சேற்றுமுற்றம்.

சுரலக்ஷணம்.

திரேகங்களுக்கு முடலெங்குந் திமிரமுடனே
மாக மெங்கு முளைவாகு மனலாய் வெதும்பு முகமலருந்
தாக முறக்கமலஞ் சல முந்தங்கிச் சரீரந் தருமாறும்
வாகாய்க்குளிரு மலந் தீயும் வாத சுரத்தின் வகையிதுவே. 70

போதக் குளிரு முடலெங்கும் புந்தி யெங்கு முளைவாகும்
சூதமாக கனப் பெய்தந் துரிதமான சுரம் பிறக்கும்
பதம் போல் வாய் பிதற்றும் பிரித் தெக்கிட்டு மலங் கருகும்
வாத சுரத்தின் வகையிது வே வகுத்தார் பெரிய மறையவரே. 71.

வாத சுரம்.

அங்கன் கடுக்கு முடலெங்கு மறவே தாக மலந்தீயும்
துங்கமாக யிருக்குஞ் சொல்லெ தவறுந் தூடிப் பெய்தங்
கங்குல் பகலாய் வெதுப்பு வருங் கடிதே நி...

பித்த_சுரம்.

சுத்தமாக வுடல் சிவக்குஞ் சொல்லே தலைந் தடிப் பெய்துங்
கத்தமாகி கனப் பெய்துங் கடிதே நித்திரைகள மாகு
மத்தங்காய் தின்றுமவர் போல மயக்கிப் பிறலாபம் வர்ந்திவரும்
பித்த சுரத்தின் செயலென்வே பெரியோர் சாலப் பேசுவரே. 73.

அன்னம் வெறுக்கு மாலிசமா மாக நீர் மலமது வெறுப்பாம்
பின்னும் விக்கல்லரோசமும் பெருக்க சுவாச காசமதாந்
தன்னும் விக்கல் சந்திரையுஞ் சுக்கினிற் சுவாச நடுக்கலு மாங்
கன்னல் மொழியாய்க் கபச் சுரத்தைக் கண்டே புலவர் கருதுவாரே. 74.

கால் கை வெளுக்கும் முகம் வேர்க்குங் கடிய சுவாக காச மதாம்
பாது மிறங்காத ரோசிகமாம் பக்க மிசிலாம் விக்கலுண்டாஞ்
சால நடுக்குஞ் சந்திரையுஞ் சரீர வூற்றுவலிச் சுவாச மதாம்
காலமுடம்புந் திமிந்து வருங்கபச் சுரமெனவே கருதாயே. 75.

சேத்ம_பித்த_சுரம்.

காலொடு வயிறெரிந்து கண் கருந் தலையுநெந்து
பாலொடு பழமுங் கைத்து பரந்து வைறன்டு போற்றும்
மேலற வெதும்பி யங்கம் வேர்வை சற்றிலாமல் நொந்து
தோலொடு அய்யும் பித்தம் தோன்றி சுரமுமாமே. 76.

வெப்ப முண்டாவது மிகவுலத்தி சிறபமாகவே சிக்கெனக் குருந்திடு
மப்புறு செயல் கன்றுசை போக்கிடும், மெய்ப் பட வெறுப்பிடும்
மேதப் பார்வையே. 77.

தாப முழுத்திக் தலை நொந்து சரீரந் கருகி மிக வெதும்பி
சோபம் வெறுத்தல் மலஞ் சலமுந் தோன்றிச் சத்தி வயிறெரிந்து
கோபமுடனே விழி சிவந்து குருந்து யெழுந்து வாற் புரித்து
குபிக் கீழில் சுக்கிலத்தில் நனைவுரு மையயில் லைட சுரமே. 78.

இரத்த_சுரம்.

நடுக்கிபி பிதற்றி வுடம்பழற்றி நருந்து தண்ணீர் மிகப் பருகிக்
கடுத்து மெய்யு முக மிருங்கி கன்னவும் நீரு மஞ்சனிற்று
அடுத்து ரெண்டு மூன்று ளிலளலாய் வெதும்பி மிக வேர்த்து
தொடுத்து விடுங் குருதியுடன் தோன்று மிரத்த சுர மிதுவே. 80
இரத்த சுரத்தின் குணங்களைக் கேள் யிருகால் வயறு விலாவெரிந்து
மெத்த நொந்து விழிசிவந்து மேனி மின்னி மாயிருக்கு
முற்ற சிறு நீர் தாகமாதாயுறை மோரது போலாகிச்
சற்றுக் கோழை தலை வலிக்குந் தாகம் கொஞ்சமதாஞ் சுரமே. 80.

மெய்யெல்லா மயிர்க்குஞ் சிட்டு மிருக்கிடு முகத்ததாகி
மையல் னின் விழியிலுளே வோசையாய்ச் சேர்ந்த வெப்பே
கையொடு காலுஞ் சந்நங் குருதிய வாயுத்தாறும்
வெய்ய நோய் வுண்டாகு மிரத்தத்தை யடைந்த வெப்பே. 81.

அஸ்தி_சுரம்.

நெற்றியுங் கழுத்தும் வேற்று நெஞ்சு மாரடைத்து மூர்ச்சைப்
பற்றியே அங்கம் புண்ணாய் பசந்து வைறன்டு பற்றி
குற்றியே யிருமி சோர்ந்து கொடுஞ்சுர குளைகுற தோன்றி
லத்தியிலெலும்பில் வாதமாயிறல டைந்த வெப்பே. 82.

எலும்புஞ் சதையு மூளையும் நரம்புங்
குலுங்க வேதனை கூப்பிடுண்டாவதுஞ்
சிலம்பனி தான் மிகுஞ் சிற்றிடையிரு
யலம்ப வெதும்பிடு மத்தியைச் சேர்ந்ததே. 83.

பூத வெப்பு.

கண்ணொடு செவி கேளாமல் கபாலத்திற் பித்த மீறி
பண்ணற வெதும்பியங் கம்பலடி யுதிரம் பாய்ந்து
யெண்ணிய பேச்சு மற்று யெழுந்து வுலறன்டு போற்றும்
வண்மைமரும் பூதவெப்பு வகை யிது விதியின் வாறே. 84.

விக்கலுண்டாவது மிக வாய் கைப்பதுந்
தக்க சுவாசமுந் தானே சார்வது
முக்கியமாகவே மூளைய முன்னிடு
மொக்கத் தடுக்கு முயிற் புருட்டி வாயுவே. 85.

சன்னி வாத வெப்பு.

கண்ணறுங் கருத்துஞ் சிலப்பது வாய்க் கழுத்து நெற்றி மிகவேர்த்து
குண்ணறும் புர்ரி மூர்சை விக்கல் குலையுனெரிந்து வாய் கறுக்கு
முண்ணறுந் தாகம் வலிகழிச்சலுடம்பது நெந்தக் குளிர் சுரமாம்
எண்ணறு முக்குணஞ் சன்னி வாதம் வெப்பென்றே வேத்மியம் பியதே. 86.

தோஷ சுரம்.

வாரிவாரி எழுந்திருக்கு மயங்கிழ் தியங்கும் வாய் பிதற்றும்
கோர மயிர்க் குச்சிட்டுடலுங் கொதிக்குந் தண்ணீர் மிகப் பருகு
மாரிவளைக்கு மெய் சோரு மறுகி யிரு முந்தலை வலிக்கும்
நீரை நெருக்கும் நெருப்பது போல் நிகழுந்தோஷ சுரமாமே. 87.

விஷ சுரம்.

குறைந்து அழற்றிறு வறண்டுக் கொடுதாய் வெதும்பி மிகப் போற்றி
வுளைந்து அங்கமிகத் தளர்ந்து ஒருநாளொரு குரரங் கெட்டுத
தளர்ந்த சுவாசமுடன்நிமல் சலமு மெய்யு முகங் கருகி
விளைந்த சதையைப் பற்றினிற்கும் விஷச் சுரத்தின் குணமிவே. 88.

அஸ்தி சுரம்.

அத்தி சுரத்தின் குணங் கேளீரறவே யுலர்ந்து துவறருங்
குத்தி யிருமுங் தலை வலிக்குங் கொடிதாயங்க மிகவேவாத்
சத்தியுடனே தலை வலிக்குங் கைக்கால் சமரு சரும் சலமிறுகும்
புத்தி தளரும் வேர்வை வரும் போத மலருந் தள்ளிடுமே. 89.

எலும்பினிலையும் பித்த மிரண்டுமே யேகரித்துக்
குவங்கவே குறைந்து பூசிக் கொடிய தோரழற்றி யுண்டாம்
நலங்கவே சுரமு மீறி வுவறண்டுடல் வேர்வையுண்டாய்
அலங்கவே யுடம்பு வற்றும் அத்தியை யடைந்த வெப்பே. 90.

சன்னி வாதம்.

சன்னியில் வதமாகில் சந்து காலெலும்பில் நோவாம்
அன்னமே குளிருமற்றும் ரோசகம் பிறமை யாகும்
உன்னிய மிடறுநோ வாம் பருத்த கண் சிவப்பதாகுந்
தன்னயலத் தாகம் நித்திரை சலமது சிவந்து தோன்றும். 91.

சிலேற்பன சுரம்.

சிலேற்றும சுரம்.

கையுங் காலு மிகத் தளந்தக் கடிய சுர மோயாமல்
மெய்யுங் கலங்சி யறி வழிந்து வேண்டும் பல கால் நித்திரை தான்
செய்யுஞ் சிறுநீர் மலந்தாறுஞ் சிக்கி யிருக்கும் ஞவுலரும்
அய்யுஞ் சிலேட்டும சுர மென்று ஆயுறுவேத மொழிந்ததுவே. 92.

உழலை தபனம் பரிதாபம் முரத்து முதரந்தான் கழியு
மழலே மிகுந்து ஞவறன்டு அதிகமாக வே சுரமுங்
கழறு முடம்பு தலை யொடு கன்கள் முகங்கள் மிக வழற்றும்
பழகாதப் பேர் விட மருந்து பகர்ந்த் நினைவின் படி யிதென்றே. 93.

உட் காச்சல்.

இரவினில் வெறுப்பெழுந்து யிர்ப மறு வற்றும்
பரவிய நரம்போடு பற்ற மிக வற்றிக்
கரவுரிய காலுடல் கயிறெனக் கரிந்தே.
உரகமென வீறவுட் காச்சலென வோதும். 94.

சீத சுரத்தின் குணம்.

சீதம் நடுக்கும் பிறமை யுண்டாஞ் சிறு கொட்டாவி குற்றி மேல்
போத மிழைத்து ஞத்தளரும் பொன்னே பாதல நீற்றி சியு
மாதே சீத சுரத்துக்கு மன்றுங் குணங்களிறு கண்டாய்
தீதே யன்றிக் கற்கமது தீருங் கஷாயாஞ் செப்புவதே. 95.

பித்த சேற்றும சுரம்.

குளந்து நடுக்கு மயலு வருங் குடிக்கத் தண்ணீர்த் தாகமதாம்
வருந்து வேற்குஞ் செயத் தும்பும் வுாால் கழியும் பிச்செடுக்கும்
வரும்பு வாயும் வழு வழுக்கும் வாயுங்களறு மிக வெருக்குந்
தளந்த ஞவுஞ் சொற் குறையுந்தானே பித்த சேற்றுமமே. 96.

தாப சுரத்தின் குணம்.

உழலை தபனம் பரிதாப முறைத்து முதிரந்தான் கழியு
மறலே மிகுந்து ஞவறறு மதிகமாவ் சுரமாகுங்
கழற முடம்பு தலை பொடு கன்கள் முகமு மிக வழற்றும்
பழகாதப் போடே மருந்து பகர்ந்த நினைவின் படி யிதன்றே. 97.

குளிர் சுரத்தின் குணம்.

குளந்து நடுக்குங் குளிர் விட்டால்க் குடவுங் காய மழன்று வரும்
வளருங் குரிரே நின்றக்கால் வருந்தங் காச்சல் தொடர்ந்து வரும்
தளர்ந்தே காய்ச்சல் காய மெல்லாந் தங்கும் புவியிற்றப்பாது
யிளங் கௌரியாம வியாச முனி யிதக்கு மருந்து மியம்புவதே. 98.

ஆம சுரத்தின் குணம்.

ஆம சுரத்தின் குணஞ் சொல்லிலதிகமாக வெறும்பாதே
சாமந்தோறும் வெளும்பு விக்குந்தானே யுறக்க முண்டாகுஞ்
சேமமாக வுடம்பிளையுஞ் சிறக்கப்ப பன்னவும் பசியில் லை
நாமந்தன்று முடம் பெரிய நடுங்சி யிருக்கு மிதானே. 99.

அபிகாதச் சுரத் தனம்.

வெற்று முடம்பு கண் சிவக்கும் மேனி சிவக்கும் பாலென்றம்
பாற்கும் பட்டம் பூயிருக்கும் பல கால் பாடும் பதரவிக்கும்
சீற்றும் வயறு சிற விக்குஞ் சிதை பட்டேர்டுந் தெருக்களிலே
தாற்றுங் காததனைக் கர்த்தீர் கானே வெருவு முடிமேலே. 100.

சுரதிதானம் முற்றும்.

****

மூலநிதானம்.

அரிய சவுக்கும் உற்பத்தியாவன வபி காதங்களாவன
மூலமு மிறைச்சி மீன முதிரவே தின்கையாலும்.
பாலடனிய கண்டில் புரிந்த டனறுங் கையாலுங்
காலமே வெறு வயிற்றிற் கடுகினீருன்கையாலுஞ்
சால நெய் பொசிக்கை யாலுந் தக்க அரியசு வாமே. 1.

வேகமாந் திரவியங்கள் மிக நுகராமையாலுஞ்
சாகமாங் கொம்மட்டிக் காய்த் தாற வருண் கையாலும்
பாகமா யாறிவிட்ட பழஞ் சோறு கொள்கையாலு
மா மரவட்டக்கிழங்குமாய விடு மூலந்தானே. 2.

மேதியின் தயிராம் பாலு மெத்தவே கொள்கை யாலுங்
காதிய பன்னி மாங்கிஷங் கருந்தினை யருந்தினலு
தீயிற்றிரியா தோங்கி நிரந்தர மிருக்கை யாலு
மோதிய பகற் கண் துயிலுந்திடு மூலந்தானே. 3.

மூல தோஷஞ் செய்யுங் குணம்.

உண்ட சோறறுதே நின்று ஓங்கிய பிளித்தெக்கிட்டு
மண்டிய தண்ணீர்த் தாகம் வயிற்றினே புரமுவிக்குங்
கொண்டெழு மழற்றி கேமங் குவிந்த கண் தூங்கல் சோம்பு
மண்டிய மலங்கள் போகாப் பற்றிய மூலந்தானே. 4.

பத்தியஞ் சலித்துக் கை கால் பொருக்கொருவேதாகு
மெத்திய வலைய மூன்றிய்திரமே திரண்டு நின்றும்
பத்தி சேர் கரனை தள்ளின் பருமுளை போல வாட்டின்
செத்திய முளைகளென்ன மிருந் தெழு மூலந்தானே. 5.

கடுத்திடு மெரிப்புத் தோன்றுங் கலக்கமே திளவு தின்றுங்
திடுக்கிட வுதிரம் பாய்ந்து தின்னிய மாங்கிஷம தாகும்
வெடித்திடும் வெருக்கு மெய்தான் மேவு வாய் நீராகுந்
தடித்திடு மபான வாயைத் தக்க மூலங்கள் தானே. 6.

இவை ஏழு விதமாயிருக்கும். அவையாவன வாத அரியசு, பித்த அரியசு, சேற்பம அரியசு, அயசத அரியசு, சன்னி வாத அரியசு, இவை மூன்றுங் கூடின தொன்று.

வாத அரியசுவாவது-வயிறு புலமி மலம் போகாதே நொந்து மூக்கு நீர் தோன்றி வலமிருசி நிற்கும்.

பித்த அரியசுவாவது-உடம்பு எரிவு மழன்று தண்ணீர் தாகித்து ஒரு காரியமு மறியாதே பிளித்தெக்கிடும்.

சேற்றும் அரிய சுவாலது—அக்கினி மந்திக்கப் பசியாதே உடம்பு சிளைத்து மலம் போகாதே நீரிழிந்து வாய் நீர் வந்திருக்கும்.

சன்னி வாத அரிய சுவாலது மிவை மூன்று குணமு முண்டாயிருக்கும் மூல வியாதியின் குண முடிந்தது.

முற்றும்.

ஃஃஃஃஃஃஃ

சூலை உற்பத்தியாவன—அபிகாதங்களாவன.

விருத்தம்.

பசி மிகுந்ததாலும் பழகிய காடியாலுங்
கசிவுறு மிளைப்பினாலுங் கால் படு வன்னத் தாலுஞ்
சசிநுதல் புணர்ச்சியாலுஞ் சரகிலை யூறலாலும்
வசிபடு சேர்த்தினாலும் வந்திடுஞ் சூலைதானே. 7.

கடுங்கொடியான சோற்றைக் கடுகியே யுண்கையாலும்
நெடிய வாகா சற்றேற்ற நீர் குடித்ததாடலாலுங்
கொடியதோர் வாய்வுச் சென்று குடலிடை சேற்றலாலுந்
துடியிடை மடந்தை நல்லாய் சூலைதான் தோன்று மன்றே. 8.

சூலை நோய் குணமாவது.

கூற்ற மென வெங் சூலையுங் கூறும் விலர் [...]
மாற்றரிய லிங்க மடிக்குறற்குஞ்—சாற்றிரிய
குபியிலும் நெந்தே நல மழிக்குஞ் சூலைதான்
நேபியமா மன்னுயுரை. 9

சூலை பத்து விதமாய் இருக்கும். அவையாவன.

பங்கமொடு சக்கரமு பாயொதிரி சக்கமா
மிக்கரம் வாத பித்த மெல்லிய தான—வக்கினி
யொத்ததாகும் விதரிகம் ஒங்கி யெழுஞ் சூலைதான்
பத்தாகு மென்றே பகர். 10.

இதில் வாதசூலை நோய்பட பசித்தபோது மிகு உண்டபோதும் நோமென்ற வாது.

இனிப் பித்த சூலையாவது.

பித்த ரசமு முண்டாய்க் குழந்து கூசிப் பசித்துக்
கீழ்வயற்றை நொந்து தோளுக்கு மேற் படவும் நொந்து
உடம்புந் தியங்கி வரும்.

இனி சிலேற்றும சூலையாவது.

சூடலைப் பற்றி முறுக்கித் தலைநொந்து வெதும்பி மிக்க குளிர் காட்டி முசித்து வெட் வெடென்று வேர்த்து யிரண்டு விலாவையும் நொந்து வரும்.

கஞ்சக சூலையாவது.

இரண்டுக்குமுள்ள குணமாயிருக்குஞ்

சன்னி வாத சூலையாவது.

இந்த மூன்று குணமுள்ள தென்றவாறு

சக்கர சூலையாவது

குயியைச் சூழச் சக்கரம் போல் சூலைப் பற்றிநோம் முசம் வக்கிர பல்லதிர வேதனையைப் பண்ணி வாய்நீர் வந்து தியங்கப் பண்ணும்.

சூலை முற்றும்.

ஃஃஃஃஃஃஃஃஃ

கல்லடைப்பு உற்பத்தி.

கல்லுறும் வாறு தெறித்து கலிங்க முதல்
சொல்லிய ருபிக் கீழ்ச் சுறக்கிட்டுக்-கொல்லுமென
ஊற்றிய வேதனையாயிற்ற விழும் நீர் தானும்
வேற்றுநிறமாமே விரைந்து. 11.

கல்லு வருகைக்கு காரணம்.

பிறந்தருளே ரடங்கிப் பேணிய பொல்லன்னம்
சிறந்த சாரச் செலப்பை யூறி-அற்றிந்திடவே
வாதபித்த சேற்றுமத்தால் வந்து பெருங் கல்லாகிப்
போதடைக்கும் நீர் வழியைப் போம். 12.

வாதமிகிற் சூன்றும்பாம் வன் பித்தக் கேயுதிரம்
ஓதரியயை தனக்கே யொன் பரலாங்-காதிவரு
மைய காலுங் கூடய யிதிற் பிறந்த கல்லுத்தான்
மெய் காதிரண்டாகு மேல். 13.

அஜீரண நிதானம்.

ஜாமம் விஜாமம் தலங்கிய திற்பட்டமாம்
ஆமாச்சேஷ மாயங்க முறம் ருமெங்கள்
நாலாம் சீறன மத்ருடி யறிந்துரைக்க
வேலாய் கண்டி மடவாய் மேல். 14.

மேலாய தாமம் விள்ங்குச்சப்பாவ மன்ல்
காலாம் விஜாமங்கும் புளிப்பாம்-கேர்லமிகும்
விற்பட்ட மெய்கடுத்தச் சோம்பு மால்ச் சேஷம்
அற்புதத் தலைவலிக்கு மாங்கு. 15.

ஆ வேசசாவத்துக்கார் மற்ற பின்பு
போமே வெள்ளீற்றுப் பிளித் தெக்கு-தேயோயா
யுத்திரைய மீறிக் கறிலிக்க றெண்டலை றேும்
நித்திரைக்குகே போகும் நிலை. 16.

அன்ன ரசத்திலுற் பிறந்த அதின் பேர் சேஷந் தலைவேவா
மின்றும் விசேஷ, அசீரணந்தான் மிகவு முடம்பு தேவுண்டாம்
பின்றும் விஜாம அசீரண முபிளித் தெப்புடனே மிகவாகும்
என்னுந்சாம அசீரணமும் ஏப்பம் சுவாச முண்டாமே. 17.

அஜீரண நிதானம் முற்றும்.

* * * * * * * * * * * *

மருந்து வாகடம்.

சக்கரையுங் குங்குமமுஞ் சாற்றரிய ஆவின் பால்
யிக்கனிய நெய் யோடிவை குன்றும்-பக்குவமாய்க்
காய்ந்து கடு கோடிறக்கி காரிகையே ருசியிட
மான்டு விடும் பீனிசம் வேர் மான்டு. 1.

மான்டு விடும் பீனிசங்கள் வை பாகங்கண்டறே.
பூண்ட கடுக்காய முற்தம் போன்றதே-நீண்டத
லாத பித்த சேற்றுமத்தில் வருத்தும் பிணியடைந்த
தோதகத்த்த மாற்று மெனச் சொல்.   2.

சொல்லரிய நல்ல சுருதி வயித்தியர்கள்
நல்ல பலன் பத்தொன்றுய் நடு கனல்-வல்ல
பத்தின் சுடரின் பலன் வெய்யி லொன்றுகு
முற்ற வெய்யில் பத்திலனே போத. 3.

ஓமம் முற்தம் வுதவுகின்ற அன்னபத்தில்
போத வளக்கும் புகழ் கடுக்காய்-நீதி
கொடுக்குமே நல்ல முர்தம் கொண்டு வர நிற்கும்
விடுக்குமே பொல்லாவினை. 4.

வினையகற்றும் நல்ல விசய வலகை
வனையசுரைக்காய் போவாகுந்-தனையருந்திக்
கொண்டவரைக் கண்டு குலைந்து நடு நடுங்கி
யண்டார்து வாத மறிந்து. 5.

அறிந்திடு கரோகணி யென்றுன கடுக்காய் நாவு
சிறந்த் கீற்றுக செலுத்துர் கால் நிறைந்த
சன்னி பல தோஉடம் சல தோஉடம் முள்ள வைக்கு
வன்னி சுடர் பஞ்சிட்டவாறு. 6.

வுாறு வுரைக்கும் வகைளுள் முதங் கடுக்காய்
யேற வெருத்திருக்கும் பேந்திமையே-கூறங்கால்
மத்த கசத்தின் பிலன்தான் மாளுர் மிடுக்குண்டாம்
நித்தங் கொள்ளாய் நினைந்து. 7.

நினைந்திடுக நல்ல முற்தன் நீழ் கொட்டைச் சற்று
யனைத்த சதை மிருதியாகும் காண்-தின்த்திவரும்
உண்டக்கால் பித்தம் ஒன்டேட்டிடியே யென்படுமோ
கண்டக்கால் விண்டொடுங் காண். 8.

கண்டிடவே சிவந்திகை நிறம் ப்போன்றிருக்குங்
கொண்டிடவே மூலங் குலைந்திடவே-பண்டு
கட்டுக் கட்டுண்டக் கூடிய் பழமலங்கள்
விட்டுக் கழன்றேவிடும். 9.

விடு மதித விறத்தன் மெய்கீற்று வஞ்சாய
கொடு மேல் வினைய கற்வங் கூறுங்கால்-படுமே
மின்ஞர் சிரங்குட்டம் வெடித்தே முந்து புன் மாற்றி
யென்னுகுங் காய நெய் போக்கி. 10.

போ யருந்த நரும் புகழ பயனென்றதொரு
நேய கடுக்காய் கூறத்து நின்றதே-தூ யநல்ல
காயந்தனை யடைந்த கடும் பிணிகளத்தனையு
மாயுமே ஓடி மறைந்து. 11.

உள்ளி சுக்கு ஓமம் வசம் பொடு
மெள்ளவே யரை மிளகு சமனிடை
வெள்ளையாவின் மோரிருழியில்
தள்ளக் காய்ச்சிச் சுவற யெரித்திடு. 12.

எரித்து லொன்றுடுத்துக் குடித்திட
பெருத்த வாய்வுயிரைச்சல் பொருமலும்
உரைத்த குலைக் கடுப்புமுன்மையாய்
தோத்தமுற்ப்படத் தீரு முனியானையே. 13.

நரிக்கியே பழுங்கம்பளி நன்றென
கரிக்கியே கரியாலின நீர் விடு
யுருக்கு பாகு பனவட்டு யிட்டுண்டிட
பொருக்கு சூலை வயறு வலி போக்குமே. 14.

மாதே மலமுஞ் சலமு மறித்தால மருவுமில நீர் கூட்டெடுத்த
போத வெண் காரங் கழஞ்சு பெரருந்து மிளநீரில் கலந்து
நீதிப்படியே யருந்தி விட நிகழும் மலமும் நீறங்கும்
ஆதி முனிவன் தமிழகுருளிச் செய்த வடி விதுவே. 15.

நருக்கி யுள்ளி முருங்கைத் தோல் நன்றுயிரண்டு பலமாக
பெருக்கி யுரியத் தன்னீரில் பேணிக் காய்ச்சிக் குடிப்பீராய்
அரிக்கிப் பிடித்த மலக்கட்டு யடந்த வாய்வு திமிர்ப் பூச்சி
யிருக்கச் சுற்று மிட மற்று யிறடிக் கவிழ்த்து விழுந்திடுமே. 16.

அச்ச முற்றுக் கடுதிய வயிற்றுடி
உச்சமுற்ற வுறுக்கி குந்திகில்* முறுக்கிடில்
பச்சையாகிய பற்படாகத்தையே
யிச்சை மேதி மேரிட்டுக் குடித்திடு. 17.

வறுத்த ஓமமரைத்துப் பொடியிடு
நிறுத்த வெல்லம் பாக யெரிவிடு
பொரித்த ஒமம் ஈ விக்சுனியிடு
தரித்தரிந்தக் கழிச்சல் விழ்ந்திடும. 18.

மேத பாகலரசமொடு ஒட்டிறை
கோரு தள்ளி ஒரு பிடி கூட்டிடு
ஒரு சுன் மச முகிசை கொட்டையு
மாறு கேழ்கு மிளகொரு ப்த்ரமே. 19.

குறித்த ரத்தக் கழிச்சல் குலைந்திட
நிறைத்த நறுவிலிப் பட்டை நருக்கியே
கறித்த வெள்ளாட்டுப் பாலிற் கலந்திட்
யிறைத்த ரத்தக் கடுப்பு விட்டேடும். 20.

உள்ளி பூட்டு ஒன்றுடன் வெல்லமும
மெள்ளவே பனை வட்டொரு அச்சிடு
அள்ளி நீரோடு நேவரைத்துப்பின்
பள்ள நீர்முழி பருந்திடு. 21.

பருந்து நேரக் கரைத்து வடியிட்டு
உகந்தவொரு மூன்றுங் குடித்திடு
தகழ்ந்த வுந்தி மலடு தவிந்திடும்
மகிழ்ந்து நித்தம் மருந்தை யருந்திடு. 22.

முளைத்த கோரை நில வேம்பொடு சீந்திலால்
சிளைத்த பாலையின் விரையொடு விடையமும்
வளைத்த சுக்கொடு சமனிடு கஷாயமாய்
யிளைத்திடா திவயிர யிட்டுண. 23.

உண்ணவே யதிசார பலவகை
திண்ணமாகவே தீருந் தீரு முனி
வண்ணத் தாளை மனதிலது தினம்
எண்ணிப் போற்ற யிடர் விலை தீருமே. 24.

தும்பையிலையைக் கசக்கி மூக்கிலே
நம்பியே விட சன்னி சமனாகும்
கொம்புப் பாகலைக் கசக்கி காதிட
வெம்பி சன்னி வெடித்துக் குதிக்குமே. 25.

பத்தியாகவே திரிபுரத்தானிலை
சுத்த குழியில் எரி தளித்திட
உத்த சன்னியின் தோஷ வலிகருந்
தத்தியோடித் தலை தடுமாறுமே. 26.

திப்பிலியுஞ் சிறு மூலங் கடிய சுக்கு செவ்வியமுங் கொடுவேலி சோகின்றும்
அப்புறு லொன்றுக் காய்ச்சிச் தாறும் அடர்ந்த சன்னி வாத வயிரவனைச் சேற்று
வெப்பமுறக்குஞ் சுராங்கிஷத்தின் குளிகை யென்று விட்டருந்த விடாத முத்தோஷந் தீரும்
தப்பிலை யிந்தட வறிந்தருந்த நன்றும் தமிழ் மணக்குங் குருமுனிதான் தரித்திடாயே. 27.

தரித்திடா யரன் தானை யனுதின
முரத்த சன்னிவாத சுரவகை
சுரத்தறு முன்சொன்னக்குடி நீரொடு
பரித்த கோடா குளி பரித்திடு. 28.

நீம் பயிர்க் கொடு நோத்திடு பேய்யுடல்
வேம்பு சீந்தில் கடுக்காயொடு நெல்லியும்
நம்பி யத்சு நருக்கிக் கஷாயமாய்
கொம்பிற்றே றெடு குல விடு சீனியே. 29.

சீனி தேனுடன் சேத்துச் செலுத்தியே
ஆன குதமு முந்த மருந்திட
வான மேகா வளர் குழல் வல்லி கேள்
யீனமுவகை பிணி களிறுமே. 30.

இட்ட மாயன் மாலையுங் கார்த்தியும்
வட்டபுமி வளர்ந்திடு முகமும்
நட்டு யேறியப் பூசனித் தண்டிலை
சட்டி நீரோடு தனித்தனி ஒரு பிடி. 31.

பிடித்தனே ரதி சமூல வகைகளும்
யிடிக்க வஞ்சு வகையுடனுள்ப்பட
வெடிக்கு காஞ் சுழக்காக யிரக்கி நீர்
வடிக்க வேகுடி வரை குளிர் மாறுமே. 32.

கு லை க் கு ழ ம் பு.

காயம் பலமாய்க் கனத்து யிந்து மூவிடையாய்
மாயந் திரிகடுகு வகை மூன்றுந்-தேய
யுன்னி யிடை கூட்டி வுகந்த யிஞ்சிச் சாற்றரைத்துக்
கொள்ளவே குலை குன்மாம். 33.

வ ல் லை க் க ஷா ய ம்.

கூவிளையின் வேரைக் கொண்டு வரைப்பலமாய்
மேவி யெலிப் பயத்திர் மேன்[illegible]ம்-கூவி
மணக்கின்ற சந்தனமும் வகை சந்திற் சுக்கு
கணக்குடனே கொத்தமல்லி காய்ச்சு.

நாச்சிய நீர்குலி லொன்றுக் கடுக வருந்திடுகில்.
பேச்சரிய வாந்தி நீங்கும் பெண்ணே கேள்-நச்
சென்னை பயித்தியமும் யிருக்கயிட மற்
மன்னகன்று மின்னேறும் வாறு. 35.

வா ந் தி க் கு உ ஷா ட ம்.

வாற கடுக்காய் வகை தான்றி சுக்கு நெல்லி
யேற் லெவிசார மிவையந்தும்-வேறபட
யிடித்துக் குழைத்துத் தேன் எலிமிச்சத் சாறன்
வெடித்த விக்கல் வாந்திவிடும்வேற. 36.

வேறுபட [illegible]றத்தை மெல்லிலே யோடிரு முட்டி
பேர[illegible]வகை கண்டம் பெருந் தொடை-கூறபட
கொத்தமல்லி பற்பாடகம் கூட நில வேம்பே
பத்தி சுக்கு ரோகணியும் பார். 37.

பாரிலதிக பரியருமிடாப்பு டோல்
சீ[illegible]
நிருத்[illegible]
பெருத்த விக்கல் சத்தியும் போம் பேசு. 38.

பேசரிய [illegible]
வீசு [illegible]
நம்மமட்[illegible]
யிம்மட்டும் வாந்திக்கு. 39.

ரசுமேறின பேருக்குக் கஷாயம்.

தேரக மின்னி மற்றச் சுரு விரந்தி [illegible]
பாதக சுதப் பகை தீர[illegible]
அகத்தியிலைப் புளும் திர் [illegible]
புனைத்த கரி [illegible] 40.

போத [illegible]கத்தியில் வேர் பொறி நலித் கூட்டகரி
நீதியுடன் மன் மருந்தும் னேரகவே-போதரவாய்க்
கூட்டிக் கஷாயங் குடிக்க ரச தோஷம்
குட்டை விட்டு காடேகும் நன்று. 41.

நன்[illegible]ரிய யகத்தியிலை நருக்கி மூப்பளமும்
பென்[illegible]ரிய மிந்தயிலை மூன்றும்-பன்[illegible]றிந்த
வெள்வேல் பலர் கூட்டி மிக்க நீர் தாழுழக்காய்
கொள்ளுங் கரி மேற்பொடியாய்க் கூறு. 42.

சுக சன்னிக்குக் கஷாயம்.

தேர்கை நல்லீராடா தேர்டை யீரக் கொரு பிடியும்
ஆக மயிருக்குரிலி யானந் சாய்க்-காஞ்சு
திப்பிலியின் பார் பொடி மேற்றுவி
யிடப்பற்மே பூப்தி யென்றே கூறு. 43.

ஏற்ற மறிவையா ஊாடித் தெழுந்த சன்னி யெல்லாம்
மாற்றிடவே நல்ல மருந்து கேள் சாற்றவே
கோந் திரிகடுக் கிழைந்த சிற மூலம்
மிருங் கொடுவேலி கண்டவே. 44.

வேருடனே ரொக்க மிருத்த நல்ல செல்வியமுஞ்
சீருடனே ரொக்கச் செலுத்த நீர்க்-காரிசைய
கொத்திய ஆடா தோடையிற் கொரு பிடியா
யெத்த மிலந்தை யின் வேரிட்டு. 45.

யிட்டுக் கஉநாய மெடுத்தமேறு லொன்றுற்
திட்டமுடனருந்த செய்வகை கேள் -பட்டிடையின்
கன்னியே சன்னிகடுவாத வயிரவனை
உள்ளியிட்டு நீயருந் தென்னரேற. 46.

கையாந்த கரை வசி மல்லிக் கனத்த பேய்ப்பாற் சொறியிலை
கொய்யா வேலிப் பருத்தி யொடு கோலப் பொருதலை கழற்கொழுந்த
மெய்யாய்ப் பிரன்டை வேர்வகைகளன் விளங்க வேரரொன்றிரு கழஞ்சாய்
உய்யா ஆவின் பாலதனுக்கந்த நேரவரைத்திடுமே. 47.

இடவே பசுவின் பாலதனில் யிதர்க்க் கரைத்த இருழி
அடவாயுள்ளித் தோல் போக்கி பாய்ந்த பருப்பு ஜமக்கு
மடனேரணையாய் மிளகு பொடி மகிழ வரைத்தக கரைத்த மிக
சுட்வே மெழுகு பதத்திற்கி சுத்த அரைப்பொடி கழஞ்சாமே. 48.

ஆமே குழம்பு யிறக்கி ல்வத்த அடவாயிரன்டு பனைவட்டுத்
தாமே முன் சேர்த்த அரப் பொடியிம் தனித்த குழம்பிற்
நாமே நாற்பத்தஞ்சு நாள் தலைமாய்க் கொள்ள பிளிப்புப்பு
போமே மல்ட்டு வலி யொடு புரண்டு வயற்று நோயறுமே. 49

<u>அகுலைக்கு பேய்க் கொம்மட்டிக் குழம்பு.</u>

வெறியருத்த் கொம்மட்டிக்காய் வெதுப்பியே
வடியிட்ட சாறுமே ர்மை ஜரி
செறியு மகத்திடுலவளமுடன் வளையலுப்புந்
திங்கருக்புடறுக யவட்சார வெடிலுப்பு
அறியு மகம் பொருந்திவிக்கும் பெருங்காயமதனோடே
சுக்குள்ளி வசமதாகம்
நெறி வளர்க்குந் கடுக்காயு மிளகு வசம் போடொக்க
நேராகப் பொடி செய்யும் நிலமைதானே. 50.

நிலமை கெடும் வகையின் காய்சாற்றிற் ஞாவி
நீழ் தனலிற் சுவறி வித்தக் குழம்பாய்க் கொண்டு
தலமை பெறக் காசிடை தான் தினமே கொள்ளச்
சகல குன்மங்க வுசைகளின் தனியாதேவுங்
குலை யருத்தடல் பிரட்டு பலதேயெல்லாம்
கொடுந் தனலில் பஞ்சு போலினங் காணமல்
நிலை குலைந்த போய் விடுமே யென்று வேத
நிலைஞான வேதமுனி நிகழ்த்துங்காலே. 51.

<u>எரி குன்மத்துக குலவளச் சூரணம்.</u>

எரித்து நோய் வயிற்றைப் பற்றி யிடர் பட வலிக்குங் குன்மம்
வருந்தவே தீர வேண்டி வகை பெருக்கிலை நா ற்றெட்டுத்
திருத்தமாய் பான்டந் தன்னில் திறமுடனடிக்கி வைத்து
கருத்துடனே சோமரப்புக் காறு யிராழி நாளாய். 52.

வெருத் நெருக்கிலை மேல் சேத்துப் பின் கொடு வேலிப் பட்டை
உரத்த ருயுருவி போதவுட நெரு பிடியாகப்
பரித்துடனிலை மேல் வைத்துப் பரிவுடன் மூர மண் செய்
எரித்திடி விடை விடர்ம யில்புடன் சாம மெட்டே. 53.

எட்டு சாமமெரித்து எடுத்த பின்
விட்டுத் தா ள யரைத்து வடியிடு
திட்டமாக வென்னீரி லருந்திட
நட்டமாகவே குன்மம் நடுங்கும். 54.

யஅரிக் கஷாயம்.

இறக்கிய கண்டங் காலெல்லாஞ் சமலமாய்
சிறக்க பெங்கள் நீர் படியாய்ச் சேர்த்து
யுறக்கவே காய்ச்சி யுழக்கான பின்பு
கற்கந் திரிகடுகு ஆசரிக்க பூதி யொக்கும். 55.

ஒக்கவே பூபதி தாறெண்ணிட்டருந்திடில்
மிக்க மைந்தாரைப் பயின்ற மின்னூற்கு
தொக்கி யடைந்த பிறகுதமு மருத்
திருக்கும் பொல்லாப் படர்ந்த ரத்த தோஷ மரம்பார். 56.

பயித்திய சேற்றுமத்துக் கஷாயம்.

முத்த மிருங் கண்டங் கால் மூன் சீதிற் தானைசுக்கு
பத்த கொத்த மல்லிவிரை பற்பாடகம்
நித்தஞ் சிறுகாஞ் சொறியுடன்
செலுத்தின நீர் தன்லைஅறக் காஞ்ச நீரருந்தலாம். 57.

அருந்தலாம் பித்த மறக் தேனுஞ் சர்க்கரையுஞ்
திருந்த குடிநீராய் சேர்த்து-மருந்ததனை
கொண்டக் கால் தீருங் கோகனகமாகு முகம்
பண்டு மொழி சொன்னபடி. 58.

சன்னி வாத சுரத்துக்கு வில்லைக் கஷாயம்.

படிமிசை யிற்குறுகுமெனும் பாதிரியுங் கவிலையும்
வடிய தழுதாழைக் கண்டங்காலி -கொடி
வட்டுச் சிறு மூட்டி வகை நெருஞ்சில் பெரமூட்டி
ஒட்ட மூக்கறுத்தவே ரோது. 59.

வேருடனே சேர்த்து மிகுத்த கொன்று முக்கழஞ்சு
பாரிசையக் காய்சியிட வுழக்காய்ச்-சீருடனே
இட சன்னி வாத வயிரவனும் பூபதியும்
யட சன்னி வாதமறும்பார். 60.

ரச மேறின சுரத்துக்கு கவிலைக் கஷாயம்.

வில்லஞ் சிறுமூட்டி வேர்க் கொம்பு பெரமூட்டி
யெல்லை கொத்தமல்லி எலுமிச்சை வேர்-நல்
பயற்றொடு நெற்பொரியும் பருகிடவே தான்
வயற்றெரிவு குன மறும். 61.

சிலேற்றும சுரக் கஷாயம்.

வேலிப் பருத்தி நெச்சில்மிக்க கண்டங் கத்திரியும்
கோல வறன் முள்ளி யிஞ்சி

சிலேற்றும சுரக் கியாழம்.

வேலிப் பருத்தி ஞெச்சில் மிக்கங் கண்டங் கத்திரியும்
கோல வறள் முள்ளி மிஞ்சி குறுங்கால்-நீலி
செடியடா தோடை சேரொக்கக் கூட்டிப்
பொடியாக பிட்டாயிடு. 62.

மிடி மருந்தனை யெடுத்துப் பிழிந்து
வடி திப்பிலி ஈவி வைத்து-மிடி
பகலவே பூபதி யோடார்ந்த சுராங் கிஷூத்தை
புகலவே அய்ய சுரம் போம். 63.

எலிக் கடிக் கென்னை.

பாருக் கோதியும் பட்டைத் தனையிடித்துச்
சீரிய நற் சாறுமுக்குச் சேர்த்து-கூர்
உறைக்கு மிளகு பொடி யொக்கவே வெந்
திரிக்கி மகிழ்ந்தருந்த வென். 64.

என்னரிய குவலின் பட்டை ஆவின் பாலுன்னவே
நன்றைக்கு மெரண்டடொடி கேள்-வன்னப்
பதினெட்டுடலிற் கடியும் பாரிற் வினை யற்ற
குதியட்டு விட்டோடுங் கூறு. 65.

கூறவே மிஞ்சி குறு விளா வின்னிலையும்
யேறவே காட்டு வாழினி-வேரு மீறப்
பழங் காடி வார்த்து பரித்தரைத்து மூக்கில்
வழங்கிடவே நசியிட வார். 66.

பல்லடி வாதத்துக்கு.

மருக்காரை வெள் வேல் மருதந் தோல் கிட்டம்
பெருக்கோடிவை ஐந்துங் கூட்டி -நருக்கியே
நாளொன்றுக் காய்ச்சி நவுளர்கொப்பளிக்க
பாலன் பல்லாங் கிழவன் பல். 67.

இரண்டு கடுக்காய் களிப் பாக்கு யீரச் சாள வெப்பீர்க்கு
பிரண்டைச் சாறேடரைத் தென்னைப் பெய்து மிழுங்கிட வல்லீராய்த்
திரண்டிருந்த மலமும் போம் சிதம் வெப்புத் திமிர்ப் பூச்சி
புரண்டு புரண்டு விழாதாகில் பொன்னுயிர மந்தரு வேணன். 68.

சாறுவளை ஓமம் சமூலம் அவுரி மூல்
வீறுவரையிலை சுக்கு-கூற சமன்
அஞ்சுங் கஷாயமட வுடனே தான்குடித்தால்.
மிஞ்சு திமிர் வீக்கம் விடும். 69.

அதி சாரத்துக்கு.

தெங்கம் பாளை வாழைப்பூ சிறந்த பாதிரி மாதளை வேர்
பொங்கு முலை மேல்ப் பிட மிட்டுப் புதிய விடையம் மேல் விசறி
செங்கண் சிவந்த ஸ்ரீமானே தேன் வார்த்துண்ண வல்லீராய்
அங்கந் திறந்த அதிசாரம் அன்றே மாறுங் கண்டேரே. 70.

குடல் வாதத்துக்கு.

முதிதாள் சுந்தன் கழல் பருப்பு முருங்கைக் கொழுந்து கருஞ் சொள்ளுப்
புதிதாய் விளைந்த திணை யரிசி பூசு மஞ்சள் கொடுவேலி
கொதிதாய் வந்த பழமோரில் கூட்டுண்ண வல்லீராய்
விதியால் வந்த குடல் வாதம் வேருமற்றேதான் போமே. 71.

பல் சுரத்துக்குங் கஷாயம்.

முத்தக் காசு வேர்க் கொம்பு முதிதாஞ் சீந்திலுடன் வில்வங்
கொத்தமல்லி பேய்ப்புடலங் குவுங் கடுக்காய் நோக்ஸிவும்,
மெத்தச் சிறு முட்டியின்வ சீரண திப்பிலியுடன் காய்ச்சி
பத்தியுடனே குடிப் பீராய் பறந்து போகுஞ் சுரமெல்லாம். 72.

பூடென சொல்லும் பொடுதலையும் பூத்த சீரகந்தானுடனே
தேடி யரைத்து நல்லெண்ணெய் வார்த்துப் பொரித்துத் தின்பீராய்க்
கூடு மிரத்தஞ் சீதமுடன் கொள்ளும் வயற்றுக் கடுப்புடனே
ஓடி ஒளிக்கு மென்றே தாலுல கிளர்ள பண்டிதரே. 73.

இருமலுக்கு,

கிடை தலை தனிலே கின் கின் கின்னென
யிடை தலை தனிலே யிருமலாளர் காள்
வெடிதலை தனிலே மிளகுடன்
பொடுதலை யொரு பிடி தின்னப் போகுமே. 74.

மூலத்துக்கு.

காரென் சுக்கு கடுகுள் திப்பிலி
நேரொக்கக் கொடு நித்தலுந்தின்ரீர்
ஊரைக் கெடு செய்துண்டவன் சுற்றம் போல்
வேரற்றே கெடு மூல வியாதியே. 75.

சிலேத்தும ரோகத்துக்கு.

காட்டிற் கறணை பதினறு கழஞ் வேலியதிற் பாதி
நாட்டிற் சுக்கும் மதிற் பாதி நல்ல மிளகு மதிற்பாடு
கூட்டிஅரைத்து நறு நெய்யிற் குழைத்து மிழுங்கிட்டால் வல்லீரர்ய்
யோட்டித் துரத்துஞ் சிலேட்டும ரோகம் ஒக்க மண்டலத் தொளித்திடுமே. 76.

சத்தி பித்தத்துக்கு.

சுத்த நெற்பொரியுஞ் சுக்கு சுணை வேருங் கூட்டி
யித்திறங் காய்ச்சிக் கொண்டு யிசைய வேகுடித்த போது
சத்தியு மருவருப்புந் தாக முந்தீருமென்று
வித்தக முனிவன் தானும் விரையவே அருளிச் செய்தார். 77.

நெற்பொரியும் பசு பயறும் வில்வலை முசுலை நெரிய சீரேலமுடன் சுக்கு நெல்லி
முற்படவே யிளநீரிற் காய்ச்சி ரண்டொன்றுக்கி
முற்றிய பின் வடித்தெருத்து புகுந்திய பிமின் முளுங்கேகள்கள்
சொற் பெரிய சத்தி குன்மம் சுரத்திற் சத்தி தாபந் தயாமுடன் சிற சிறப்பு வுழலை
மூற்சைப் பற்று மென்றிமைய வருயிருடி தானும்
பகர்த்தன ராயுநு வேதப்படியிற் கண்டே. 78.

சிரங்குக்கு.

கார்போகி நீ ரொட்டி கருஞ் சீரகஞ் குறைக்கற் .கெர்ரகம்
நீரோரு நெல்லம் பழப்பாதியிற் முருவி நேகக பிரிந்த தனே
ராரொர நல்லெண்ணெய் .தனில் விட்டு வெந்து .டவிக் .குளித்தபின் குளித்துவிடவே
நீரோடது ஜேட பெள்ளைச் சிரங்கு .சொறி .நிலை கெட்டு விட்டோடுமே. 79.

க்க்ஷுவாநுக்கு.

உப்பை யரைத்துமத்தங் காயுள்ளே சீலை மண் செய்த
செப்புச் சட்டியினுள் வைத்துச் சேர மூடிப் புரைபடக்கி
அப்புக் கொண்டு தீ மூட்டி தூள் சியம் என்னும் போலச்
செப்புமுடனே பணவிடை கொளத் தீருங் கக்ஷுவான் க்ஷயம் போமே. 80.

குன்ம வாயுவுக்கு.

உள்ளியுஞ் சோமரைப்பும் முயர்ந்த கோளிங்கு சுரம்
வெள்ளி வென் காரஞ் சுக்கு மிளகு திப்பிலி கற்காந்தங்
கள்ளியின் பாலின் நொச்சில் கசக்கியே யிலைச் சாறன்டை
கொள்ளவே குன்மம் வாய்வு கொன்றிட தஙலப் போமே. 81.

ஏலாதி நெய்.

நன்றதே கோட்ட மேலம் நல்கு வெண்கார மிந்துப்புக்
கொன்றிய மனத்தி நற்சீர் திப்பிலி கொத்தமல்லி
முன்னிடுங் கராம்பு வாசி மிக்க .தோரடலாய்க் கூட்டி
என்றவே வெந்த நெய் தானுண் வே குன்மம்போமே. 82.

போமதே வெய்ய மாந்தம் பொரு மியபித்த குன்மம்
சாமதே யெரி குன்மங்கள் த்லேடா சத்தி .குன்மம்
வாமதா மரண வாத மறத்திட வளக்குங் குன்மம்
தாமதப் படாமலத்தீருந் தருதியாம் நெய்யதாமே. 83.

பங்கம் பாலை வேர்க் கொம்பு பருத்த முத்தக் காசுடனே
அங்கஞ் சொறியு வெரும்படவே காய்ச்சி யருகிடிற் போம்
வெங்குஞ் சொறியுஞ் சுர சூலை பொல்லாதென்ற சேரொட்டும்
பங்கப்படர்தே யிவையோடும் பாரீர் பார்ரீரே. 84.

குழல் மணி வெள்ளுள்ளி கடியதோர் முருக்கைப் பட்டை
யுழுவடன் சுக்குத் தானும் வுறவுடன் காய்ச்சிக் கொள்ள
குழலிடை ஒசை யோடி குமறிடுங் குடல் .வாதங்கள்
பழகிய சூலை குன்மங் கோபத்திறங் கொள்ளு மன்றே. 85.

ரசமொருள்ளங்கைக் கொண்டு நன்றாய் நேசசட்டிச் சறு விட்டு
ரசமுஞ் சாறு மற் தீச்சுளமை வுஉஷ்ணம் விற்ற கூட்டி
யிரச பற்பம் வகை தனக்கு யெல்லா வியாதிக்கலுயானம்
ஒரசம் பெறவே தேன் நெய்யிலுண்ணீரிச்சிச் சாறதலே . 86.

க்ரல் வெடிப்புக்கு.

ஆலம் பாலுக்கு மஞ்சள் உலகடல முற்தக்கட்டி
வே லையிலெழுந்த நீறும் மெழுக்குடன் பிறவினெச்சங்
காலம் பாத்திருக்க வேண்டாங் காடியிலுரைத்துப் பூசப்
பாலன் கால் தன்னை யொக்கப் பசுங்கிலைக் காலதாமே. 87.

கீற்றுக் கால் கொடுகி நதி நடப்பதேன்
வெற்றுக் கால் தர வேறு நமக்கில்லை
நீற்றுப் பானையில் நீருடன் பால் கொடு
சேற்றுத் தாமரையின் கால் சிவக்குமே. 88.

நீலஞ் சோதி நேரிடை கெந்தகம்
ஏலங் கால்ப் பல மிரதமவ் விடைக்
கோல தீயில்க் குழைத்தே மிக வுண்டிடப்
பாலருக்கு தலப் பரா நந்தி யானையே. 89.

கண் காசத் தைலம்.

கையாந்த கரை யிருமுழி கருதஞ் சாரணை முன்னுழி
மைய ரொன்றை அப்புழக்கு மதிக்கு மாவின் பால் முழி
செய்யர் மதர மீராறு சேர்த்து வடித்துச் சிரஞ்சிறகில்
மெய்யால் வந்த கண் காசம் மிக்கச் செவிடும் விட்டோமே. 90.

இருமலுக்குச் சூரணம்.

கையாந்த கரை யெலுமிச்சைக் கலந்த ஆடாதோடையில்
மெய்யார் மிளகு சுக்குப்பு வளங்குந் திப்பிலி பொடியாக்கி
நேய் வராதேனில் தான் குழைத்து நேக்க யிருமலெல்லாம் ஓடிப் போய்
மெய்ய தாகுங் கண்டீரே விளங்குங் குரல்கள் நன்றுமே. 91.

நெல்லி திப்பிலி நெற்பொரி சர்க்கரை
நல்ல வெல்லம் நறு நெய்யில் கொள்வீராய்
யில்லை யில்லை யிருமல் மீளையுந்
தில்லை மேவும் சிதம்பர ராஜனே. 92.

கோரோசனை பொன்னரிதாரங் கோஷ்டஞ் சதிரக் கள்ளிப்பால்
லோரோர் கழஞ்சு குறையாம லொக்க வரைத் தங்குண்டட பண்ணி
பாரேமுலகுந் தானறியப் பதைக்கப் பதைக்கக் கொட்டின தேள்
தீராதாகிலப் பொத்தகத்தைத் தீயிலிடு மென் திருவாணை. 93.

யிந்திர கோபம் பச்சைப் பாம்பு யெழிலார் செந்தேன்பூருகம்
அந்தமில்லா அறு புள்ளி உழக் கோலட்டை யிலை யாறுங்
கொந்தார் குழலி பொடி செய்து கொண்டு வந்தூக்கிலடவே
வந்த பிணமும் எழுந்திருக்கு மிக நாவிழக்கு வேறில்லையே. 94.

மண்ணினி லாணி மலையில் மன்னவன்
னுனுஞ் சோற்றுக்குரிசுவை யுளவன்
கண்ணீல் மூக்கில் காதிலிருவினில்
விண்ணில்ப் போனவர் மீண்டும் வருவரே. 95.

பொய்யா குருநாதா சொன்ன மொழி பொய்யா நேயும் விட்டகலும்
மெய்யே சொல்வேன் சிவனறிய வித்தை யெவர்க்கும் மிக வெளிதோ.
கையாந்த கரை தன்னுடனே கலவிய மிளகு தனைக் கூட்டி
நைய மென்று தின்பீராய் நரை போமுடம்புநருங்காதே. 96.

பெற்றலை பொடுதலை பொருந்து காக்கிணன்
வற்றிய தீவியும் வல்லாரை பிரமியுஞ்
சிற்றிடமட நல்லாய்த் தேனிலுண்பீராய்
பற்றிய நரை திரை பறந்து போகுமே. 97.

ஞாலின் பாலுடனைக்குவைச் சீனியும்
மேவுஞ் சாத்திர------
-----------ஞுங் குடிக்கவே
பாவு முள்ச் சுர மோடிப் பறங்குமே. 98.

சொன்னும் நீ கேளாயே சுமமாயி சுவர் போலிந்தாயே
பொன்னும் பொன்னுவான்--------------
--------- சாற்றுலக் கல்னுர் வேதி சிலை யிரதங் கார்தம் வெள்ளி கலந்தருக்க
அது
என்னும்என்று மென்றதே அந் பொன்னும் பொன்னும் பொன்னுமே. 99.

சீரியஇரு வருஞ் சிறந்த மூவருங்
சூரிய ரொடுவருங் கொடிய கார்மும்
ஆரிய வட திசைய சமதாகமும்
நேரிலை யெட்டும் நேருப்பதாகுமே. 100.

பூனைக் காலி நிலைப்ப னைசர்க்கரை
ஆனைப் பாலிலரைத்து மிழுங்கிட
மானைப் போல் விழி மங்கை நல்லரற்கு.
அளிப்பாவம் வகை யாகுமே. 101.

செங் கருங் குன்றி வித்துஞ் செய்ய நீர் முள்ளி வித்தும்
மங்காரி தாரங் கோஷ்டம் ஆயிழைப் பாலில் கூட்டித்
தம்பனை சலேலி நப்பித் தைய லைப் புரர் வீராகில்.
மங்கையுந் தாமமங்கே வந்தடி பணிவள் கண்டாய். 102.

திருமால் மாதவ--- ரவி லித்தஞ் செம்பொற்கை யொந்த கரையுடன்
வருமா முத்தம் மயூர சிகி வளர்ந்த தபுன்னைத் தாளுடனே
வருமாஞ் செந்தெங்கிள நீரில் உண்டை செய்து நிலதமிட
வருமா முனிவர் பனி செய்வர். மன்னோர் செய்வதறியோமே. 103.

நன்னரங் கன்னுக் கினி யாறும் நரையுந் திரையில்லாரும்
என்றும் துவுக்கினியாறும் யேற மறியா. தொரு வரங்
கொன்றைப் பசிருங் கோரோசனையுங் கூட்டி ஒருவர்க் கிட்டக் கால்
கன்னைத் தேடும் புசுப்போலக் கதறித் திரிவாள் கண்டீரே.. 104.

கொட்டைத் தேற மகலி தேவுங் கோரோசனையுங் குங்குமமும்
மட்டை யெருக்கின் செவி வே ரும் மாவுகத்தின் கரும் பிச்சும்
மிட்டங் கரைத்துத் திலதமிட யிமையோர் வந்து வணங்காரேல்
பெட்டைப் படு மௌச்சித்திரமும் பீறப் போடென். புத்தகத்தை. 105.

சென்றுபுருலி சிறு பூனை தேவதார மரிதாரத்
திங்கரிய கற்பூரந் தேனிலரைத்துச்சிரம் புசி
மின்னேரிடையைப் பினை வீராய். வேண்டு மதிகந்தான் கொடுத்து
பின்னே திரிவாள் கண்டாயே பிராவி பிராவி யேய்ப் போலே. 106.
தட்டான்றன் கொட்டோசை பதர்போக்கிக் கழஞ்சுட்
மரகத்திறெலி கழஞ்சு சரசரப்பையின் கழஞ்சு
கொட்டாவி யிட்டி அழைப்பான வேர் கழஞ்சு தயில் மொழி
கழஞ்சு கோரோசனை கழஞ்சு
மட்டாருங் குழல் மடவார் மா காந்தத்துடன்னே காந்தங் கூட்டி
பொட்டாக நெற்றியிலே யிட்டெதிரே செல்வீராய்
புமகும் நிலை குலைந்து போவாள் கண்டீர். 107.

நாய் கோழி பன்றி பசு பாம்பின் பிச்சு நலந்திகழுஞ் சீலை தனிலதனை யூட்டி
பேய்களொடு காய் காஞ்சு சாறு பசி பின்னையு மோர் நிழலுலத்தல் பேணி வைத்தக்
காயாவின் னெற்யை யொரு பகலில் வார்த்துக் காஞ்சதொரு
நாய்த் தலையில் மெய்யைப் பற்றி நீர் வேண்டு மங்கை நல்லாள்
பக்கஞ் சென்றால் நெற்றினில் நிலதமிட றுவள் தானே. 108.

நாய்ப் பாகல் வித்துடனே நாகத்தின் பிச்குட்டிப்
பேய்பாக பிந்திரியம் பேதித்த-வாய்ப்பாக
அன்னத்துடனே சுரிகுழலுக்கீ வீராய்
விண்ணுலக்குப் போயும் விடாள். 109.

ஊமத்தை கற்பம்.

வெண்குட்ட----- ம் வெப்புப் பிணிகள் மிகவுந் தீருங்
கல் செட்டு மிருந்தாஸ்குக் கன்னம் வெளியாகுந் நாசியில்
வாத பித்தங் கலங்கியோடும்
மன் வெட்டுன்------ பளபளென --ன் --பூண்டு
பட்பட்ட மெய் மொழியிற் ப்ரவ்டனே கொண்டால்
பறிப்பட்ட மயிரைக் குழல் கட்டலாமே. 110.

சிரங்கு சொறி தேமல் சேற்றமத்தை யுண்டாக்கும்
யரு மருந்தை யெல்லா மகதி விக்குந்-தீரந்தவே
பழு தன்னி யுண்டிர் பகரும் வாதங்கள்
விழுதிலங் காயிச் செய்யும் வகை. 111.

செவி முகத்தற்ற தோஷஞ் சேரவே போக்கிவிக்குங்
குவி முக வாயு வெல்லாங் குத்திடு மிருமல் போக்கும்
அவிவிடச் சுரமுயிலை ஆக்கைக் கோ நன்று நன்று
கவிதாம் மாதே கேளாய் கற்பூரத்தியல்பு தானே. 112.

ம ரு ந் து வா க ட மு ற் று ம்.

சீ * * * * * * * * * * * *

பண்டித உசாரம்.

சீலமுகி சிறந்தவிற் பன்னருகி
வாலஞாவியு மாய் மண்ணில் மக்கள் பால் வியாதி தன்னைக்
கோலமாய்த் தன் பாவுள்ள குறை குண தோஷங் கண்டு
பால் தருமன்னை போலப் பண்டித ருந்தானே. 1.

நேயமாம சுரர் தேவந்நிறைந்த தோர் பசாசு மற்றும்
மாய விக்கணங் கருக்கே அவி பெவியுறசித் தேற்றித்
தீய கோடனக் க சாக்ஷித் சிறப்புடன் பன்னி விப்பன்
வாயு நீருலகு தன்னில் பண்டிதனென்தானே. 2.

தான மந்தனருக்கீயந்து தருமமு கிவே கொண்டு
ஊன மில் செபங்களெல்லா முறதியிற் பன்னி வித்துக்
கான கரமகு தன்னை நரிய கோவாயிலிருந்து
மானித் தன்னில் காற்பன மருத்துவ னென்றும். 3.

என்று மோர் சிலமுகியியன்ற வா சாரமுகிக்
கன்றிய வியாதி தன்னைக் கண்டு தான குசு வியாமல்
ஒன்றிய தந்தை தாய் போலுற்று நெஞ்சிரக்கம் வைத்து
நன்று செய்பவனே மண்ணில் நற்பரி காரியாமே. 4.

ஆன பண்டிதரைக் கண்டாலவர்கள் தன் சீஷன் போன்று
மானிலத் தவர்கள் சொன்ன மருந்து கள் பாகமாக
மோன மொன்றியிலே சற்று முசிவற
கானமாகுழலினுளே கன பரிகாரி கண்டாயே. 5.

கண்டதன் கியாதி தன்னைக் களங்க மொன்றிலாமற்
பண்டிதர் தம்மைக்க----- மாகி
உண்டிய சனத்தில் வைத்து அடைக் காயு மிலையு மீந்து
உண்டென மறை யோற் காவன்று ரோதன்ன லென்னலாமே. 6.

ஆமெனக் கடைக் கொள்ளு மவுஷதம் போல நீக்கி
கோ மிகு மருந்த தன்னைக் குறிஞ்சி பானையிலே வெட்டி
மேம மா மீர மாகிலிரட்டிக்க வெடுத்துக் கட்டு
மாமுகிலனத் தானே மருத்துவன் தொழிலி தென்றார். 7.

தேரை கவி

கொள்ளித் தேளுஞ் சினைத் தேளுங் காட்டிப் பறந்து யோடிவரில்
வெள்ளி நீறு மகர வெச்ச மெடுத்து சமஞ்சப் பொடி செய்துக்
கிள்ளி யளித் தா னெடுத்துக் கேள நீரில்க் குழைத்திடில்
துள்ளித் துள்ளி நலிந்தவனுந் தலைக்கிட்டெழுந்து நகைப்பானே. 8.

காயங் கார மரிதாரங் கலத்த மிளகு யிந்துப்பு
பேயன் பீர்க்கஞ் சாற்றதனைப் பேணி யரைத்து யுண்டை செய்து
மாயம் போல் விஷந் தீண்டி வருவார் கண்ணிலிடுவீராய்ப்
பேயுந் தீரும் விஷமுந் தீரும் பெருத்த சன்னியுந் தீர்ந்திடுமே. 9.

நாடி நிதானம்.

நாடி [illegible] யழகிய நூல் சேதியுடன், கேழ்க்கச் செய்யுவோம் நாமே
வா நாடி வகுப்பைச் சொல்லில்
மோது தலன்றி-யன்று நடையாம்
பித்தநாடி பிசக்கற நெந்து
ஒற்றை ஆடை போல் ஓடி நிற்கும்.

முற்றும்.

சு.ச.9.7. * * * *

262